

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ, 29 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1979

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
289

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 998

Περί προστασίας των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της Χώρας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Υψιστάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής, απέσπασαμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

"Αρθρον 1.

Σκοπός.

Σκοπός του παρόντος νόμου είναι ο καθορισμός των συγκεκριμένων μέτρων προστασίας δια της διατήρησιν, ανάπτυξιν και βελτιώσιν των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της Χώρας εντός του πλησιού και προς τόν σκοπόν της διατηρήσεως και βελτιώσεως του όλου φυσικού περιβάλλοντος και εν συναρτήσει προς το ιδιαίτερον νομικόν καθέστώς το διέκριν την ιδιοκτησίαν και την εκμετάλλευσιν τούτων, ως και ο προσδιορισμός, κατά περιπτώσιν ή κατηγορίας περιπτώσεων, των όρων και προϋποθέσεων υπό τας οποίας τὰ δάση και αἱ δασικαὶ ἐν γένει ἐκτάσεις ἢ τμήματα αὐτῶν δύναται νὰ μεταβάλλουν τὴν κατὰ προορισμὸν χρήσιν των ἢ νὰ ἐξυπηρετοῦν καὶ ἄλλας χρήσεις, διὰ λόγους ἐπιβαλλομένους ἐκ δημοσίου συμφέροντος.

"Αρθρον 2.

Γενικαὶ ὑποχρεώσεις.

1. Τὰ δάση καὶ αἱ δασικαὶ ἐν γένει ἐκτάσεις συνιστοῦν ἐθνικὸν κεφάλαιον, ἡ δὲ προστασία των ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν, τόσοσιν των κρατικῶν ὀργάνων ἐν τῇ ἀσκῇσιν των ἀρμοδιοτήτων των, ὅσιν καὶ των πολιτῶν.

2. Οὐδενὸς ἰδιωτικοῦ δικαίωματος ἢ ἄσκησις δύναται νὰ ἐνεργεῖται κατὰ παραβίαν τῆς ὡς ἄνω ὑποχρεώσεως, πλὴν ἂν ἄλλως κατ' ἐξαιρέσιν ὁρίζῃ ὁ νόμος καὶ ἐντὸς των ὁρίων τῆς ἐξαιρέσεως ταύτης.

"Αρθρον 3.

"Εκτάσεις ἐφαρμογῆς.

1. Ὡς δάσος νοεῖται πᾶσα ἑκτασίς τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, ἡ ὁποία καλύπτεται ἐν ὅλῳ ἢ σποραδικῶς ὑπὸ ἄγρίων ξυλωδῶν φυτῶν οἰωνοῦντος διαστάσεων καὶ ἡλικίας, ἀποτελούντων ὡς ἐκ τῆς μεταξὺ των ἀποστάσεως καὶ ἀλληλεπιδράσεως ὀργανικῇ ἐνότητι, καὶ ἡ ὁποία δύναται νὰ προσέρρη προϊόντα ἐκ των ὡς ἄνω φυτῶν ἐξαχόμενα ἢ νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς φυσικῆς καὶ βιολογικῆς ἰσορροπίας

ἢ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν διαβίωσιν τοῦ ἀνθρώπου ἐντὸς τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος.

2. Ὡς δασικὴ ἑκτασίς νοεῖται πᾶσα ἑκτασίς τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, καλυπτομένη ὑπὸ ἀραιᾶς ἢ πενιχρᾶς, ὑψηλῆς ἢ θαμνώδους, ξυλωδούς βλαστήσεως οἰασθήποτε διαπλάσεως καὶ δυναμένη νὰ ἐξυπηρετήσῃ μίαν ἢ περισσοτέρας των ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ λειτουργιῶν.

3. Εἰς τὰ δάση ἢ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις, ἀντιστοίχως, περιλαμβανονται καὶ αἱ ἐντὸς αὐτῶν οἰασθήποτε φύσεως ἄσκειες ἐκτάσεις, χορτολιβάδικαὶ ἢ μὴ, βραχώδεις ἐξάρσεις καὶ γενικῶς ἀκάλυπτοι χώροι, καθὼς καὶ αἱ ὑπεράνω δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἄσκειες κορυφαὶ ἢ ἀλπικαὶ ζῶναι των ὁρέων καὶ αἱ ἄβατοι κλιτύες αὐτῶν. Τὰ δάση καὶ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις δὲν μεταβάλλουν τὸν, κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, χαρακτήρα αὐτῶν καὶ ὅταν ἀκόμη ἐντὸς αὐτῶν υφίστανται μεμονωμένα ἢ ἐγκατεσπαρμένα καρποφόρα δένδρα ἢ συστάδες τοιούτων δένδρων.

4. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάρχονται καὶ αἱ ἐντὸς των πόλεων καὶ των οἰκιστικῶν περιοχῶν εὐρισκόμεναι ἐκτάσεις, αἱ ὁποῖαι καλύπτονται ὑπὸ δασικῆς βλαστήσεως φυσικῶς ἢ τεχνικῶς δημιουργουμένης (πάρκα καὶ ἄλλα), ὡς καὶ αἱ ὁποσδήποτε δημιουργούμεναι δεινδροτοιχίαι ἢ δασικαὶ φυτεῖαι.

5. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάρχονται καὶ αἱ ἐκτάσεις ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι κηρύσσονται ἢ ἔχουν ἤδη κηρυχθῇ διὰ πράξεως τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς ὡς δασωτέαι ἢ ἀναδασωτέαι.

6. Δὲν ὑπάρχονται ὡςοσδήποτε εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου: α) Αἱ γεωργικῶς καλλιεργούμεναι ἐκτάσεις, β) Αἱ χορτολιβάδικα ἐκτάσεις, αἱ εὐρισκόμεναι ἐπὶ πεδινῶν ἐδαφῶν ἢ ἐπὶ ἀνωμάλου ἐδάφους ἢ λόφων, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμπίπτουν εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἀρθρου ἢ δὲν ἔχουν κηρυχθῇ ἐνεκὰ τοῦ προστατευτικοῦ αὐτῶν χαρακτήρος ἢ ἐξ ἄλλου λόγου δασωτέαι κατὰ τὰ εἰς τὸ ἀρθρον 38 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα, γ) Αἱ βραχώδεις ἢ πετρώδεις ἐκτάσεις, αἱ εὐρισκόμεναι ἐπὶ των ὡς ἄνω πεδινῶν ἢ ἀνωμάτων ἢ λοφωδῶν ἐδαφῶν, δ) Αἱ ἀλυκαὶ, ε) Αἱ περιοχαὶ διὰ τὰς οποῖας υφίστανται ἐγκατεστημένα ἐγκυρα σχέδια πόλεως ἢ καταλαμβάνονται ὑπὸ οἰκισμῶν προϋφισταμένων τοῦ ἔτους 1923 ἢ πρόκειται περὶ οἰκοδομητῶν ἐκτάσεων των οἰκιστικῶν περιοχῶν τοῦ Ν. 947/1979 καὶ στ) Οἱ ἀρμοδίως χαρακτηρισθέντες ὡς ἀρχαιολογικοὶ χώροι καὶ καδ' ὅν χρόνον διαρκεῖ ὁ χαρακτηρισμὸς ὡς τοιούτων.

"Αρθρον 4.

Κατηγορίαι δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων.

1. Τὰ δάση καὶ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις, διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν καὶ διαρκὴ προστασίαν των, διακρίνονται ἀναλόγως

πρός την ώςελιμότητα και τας λειτουργίας τας οποίας έξυπηρετοῦν ὡς ἀκολούθως:

α) Δάση και δασικαί ἐκτάσεις αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν ἰδιαίτερον ἐπιστημονικόν, αἰσθητικόν, οἰκολογικόν, ἢ γεωμορφολογικόν ἐνδιαφέρον (ἐθνικοὶ θρυμοί, αἰσθητικά δάση, ὑπερ-εἰσέτοιποι, διατηρητέα μνημεῖα τῆς φύσεως).

β) Δάση και δασικαί ἐκτάσεις, αἱ ὁποῖαι ἀπκοῦν ἰδιαίτε-
ραν προστατευτικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν και τῶν ὑπο-
γεῖων ὕδατων, ὡς αἱ κείμεναι ἐντὸς λεκανῶν ἀπορροῆς χει-
μάρρων, αἱ ὑπερκείμεναι πόλεων, χωρίων ἢ οἰκισμῶν, αἱ ἀ-
σχοῦσαι προστασίαν ἐπὶ παρακειμένων φυσικῶν ἢ πολιτιστι-
κῶν μνημείων ἢ σημαντικῶν τεχνικῶν ἔργων (προστατευτι-
κά δάση και δασικαί ἐκτάσεις).

γ) Δάση και δασικαί ἐκτάσεις, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν ἰδιαίτε-
ραν σημασίαν ἀπὸ ἀπόψεως παραγωγῆς δασικῶν προϊ-
όντων ἢ ἄλλων ἀγαθῶν πρωτογενεῶς παραγωγῆς (ἐκμεταλ-
λεύσιμα ἢ παραγωγικά δάση και δασικαί ἐκτάσεις).

δ) Δάση και δασικαί ἐκτάσεις προσφερόμεναι δι' ἀναψυ-
χὴν τοῦ πληθυσμοῦ ἢ ἀποτελεῖσαι παράγοντα συνθηκῶν δια-
βιώσεως αὐτοῦ ἐν τῇ περιοχῇ ἢ τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως
ταύτης (δάση και δασικαί ἐκτάσεις ἀναψυχῆς).

ε) Τὰ δάση και αἱ δασικαί ἐκτάσεις, αἱ μὴ ἐμπιπτοῦσαι
εἰς οἰανδήποτε τῶν κατηγοριῶν α' ἕως και δ'.

2. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς θέσεως τῶν δασῶν και δασικῶν
ἐκτάσεων ἐν σχέσει πρὸς τοὺς χώρους ἀνθρωπίνης ἐγκατα-
στάσεως και δραστηριότητος, διακρίνονται:

α) Πάρκα και ἄλλα ἐντὸς τῶν πόλεων ἢ τῶν οἰκιστι-
κῶν περιοχῶν.

β) Δάση και δασικαί ἐκτάσεις κείμεναι ἐπὶ ζώνης πλά-
τους χιλίων (1.000) μέτρων ἀπὸ τῆς θαλάσσης, δι' ὅλας τὰς
παρακτίους περιοχὰς τῆς Χώρας (παραλινὰ δάση), πεντα-
κοσίων μέτρων γύρωθεν τῆς ὁχθῆς τῶν λιμνῶν (παραλίμνια
δάση) και διακοσίων (200) μέτρων ἐκατέρωθεν τῆς ὁχθῆς
τῶν ποταμῶν.

γ) Δάση και δασικαί ἐκτάσεις κείμεναι ἐντὸς ζώνης
πλάτους χιλίων (1.000) μέτρων ἐκατέρωθεν τῶν ἐθνικῶν
ὁδῶν και διακοσίων (200) μέτρων ἐκατέρωθεν ἐπαρχια-
κῶν ὁδῶν.

δ) Δάση και δασικαί ἐκτάσεις κείμεναι ἐντὸς ἢ περίξ
τουριστικῶν περιοχῶν ἢ λουτροπόλεων και εἰς ἀκτῖνα τριῶν
χιλιάδων (3.000) μέτρων ἀπὸ τοῦ κέντρου τούτων.

ε) Δάση και δασικαί ἐκτάσεις κείμεναι περίξ ἀρχαιολο-
γικῶν και ἱστορικῶν χώρων ἢ μνημείων ἢ παραδοσιακῶν οἰ-
κισμῶν και εἰς ἀκτῖνα τριῶν χιλιάδων (3.000) μέτρων ἀπὸ
τοῦ κέντρου τούτων.

στ) Δάση και δασικαί ἐκτάσεις κείμεναι ἐντὸς βιομηχανι-
κῶν ζωνῶν ἢ εἰς τὰς παρυφὰς βιομηχανικῶν περιοχῶν και
ἐντὸς ζώνης χιλίων (1.000) μέτρων ἀπὸ τῆς περιφερείας
τούτων.

ζ) Δ' ἢ και δασικαί ἐν γένει ἐκτάσεις κείμεναι ἐντὸς τῆς
περιφερείας τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς.

3. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ
Ἵπουργοῦ Γεωργίας εἶναι δυνατόν ὅπως: α) προσαυξάνονται
αἱ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ἀποστάσεις μέχρι και τοῦ ἡμίσεος
τῶν αὐτῶν προβλεπομένων ὁρίων εἰς ὠρισμένας περιοχὰς τῆς
Χώρας, β) προστίθενται και ἕτεροι νομοὶ εἰς τὴν κατηγο-
ρίαν ζ' τῆς παραγράφου 2.

Ἄρθρον 5.

Καθορισμὸς ἀρμοδιότητων.

1. Ἡ προστασία τῶν δασῶν και τῶν δασικῶν ἐκτάσεων, ὡς
και ἡ λήξις τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων ει-
δικωτέρων μέτρων, ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς δασικῆς
ὑπηρεσίας. ἐνεργούσης κατὰ τὰς οἰκείας περὶ τούτων διατά-
ξεις ἡ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ἡ μέριμνα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν, βελτίωσιν, ἀναδάσωσιν
και προστασίαν τῶν πάρκων, ἄλλων και τῶν ἐντὸς τῶν πό-
λεων ἢ οἰκιστικῶν περιοχῶν δειδροποιήσων ἀνήκει εἰς τοὺς
οἰκείους ὁργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ τοὺς ἐπὶ τῇ

βάσει σχετικῆς πολεοδομικῆς μελέτης ἀναλαμβάνοντας τὴν δι-
μουρρίαν αὐτῶν οἰκιστικῶν φορεῖς ἢ εἰς ἴδια νομικά πρό-
σωπα ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῶν διατάξεων. Ὡσαύτως ἡ ὡς ἄνω
μέριμνα διὰ δάση ἢ δασικὰς ἐκτάσεις ἢ πάρκα, ἄλλα και δει-
δροποιήσεως εὐρισκομένων ἐντὸς ἀρχαιολογικῶν χώρων ἀνή-
κει εἰς τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ἵπουργοῦ Πολιτισμοῦ.
Αἱ ὡς ἄνω ὑπηρεσίαι και ὁργανισμοὶ δύνανται πάντως νὰ
ζητοῦν τὴν συνδρομὴν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον συν-
τρέχει περίπτωσις. Αἱ δασικαὶ ὑπηρεσίαι συνεργάζονται μετὰ
τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν και τῶν ὁργανισμῶν τοπι-
κῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δι-
καίου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ λήψεως μέτρων προστασίας, ἢ
πραγματοποιήσεως τῶν ὁποίων περιλαμβάνεται και εἰς τὴν ἀρ-
μοδιότητα τῶν ὑπηρεσιῶν ἢ τῶν νομικῶν τούτων προσώπων.

3. Ἡ ἀσκῆσις τῶν ἀρμοδιοτήτων ἄλλων δημοσίων ὑπηρε-
σιῶν ἢ ὑπηρεσιῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ τῶν
δραστηριοτήτων δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων δὲν δύ-
ναι νὰ ἐνεργῇται κατὰ τρόπον θίγοντα τὰ, ὑπὸ τὴν δια-
χείρισιν ἢ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Ἵπουργοῦ Γεωργίας, εὐρισκό-
μενα δάση και τὰς δασικὰς ἐκτάσεις πέραν τῶν, διὰ τῶν δια-
τάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν ἀποφάσεων τῆς δασικῆς
ὑπηρεσίας ἢ τοῦ Ἵπουργοῦ Γεωργίας, τιθεμένων ὁρίων.

Ἄρθρον 6.

Ἵπολογισμὸς ἀξίας δασῶν και δασικῶν ἐκτάσεων.

1. Εἰς ἃς περιπτώσεις εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως προσδιο-
ρισθῇ ἡ ἀξία δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως δι' οἰανδήποτε αἰ-
τίαν, ὁ προσδιορισμὸς οὗτος ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς θέ-
σεως, τῆς μορφῆς και τῆς συστάσεως, ὡς και τῆς τοῦ ἐν
ἐκτὸς δασικὰ προϊόντα ἀποδόσεως τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτά-
σεως, τῆς ἰδιοσυστάσεως τοῦ ἐδάφους και τῶν λοιπῶν φυσικῶν
χαρακτηριστικῶν αὐτοῦ, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς, κατὰ νό-
μον, ἀδυναμίας χρησιμοποίησεως τοῦ πρὸς οἰκιστικὸς σκοποῦς
ἢ ἄλλην ἐκμετάλλευσιν ξένην πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτοῦ.
Διὰ τὸν ἐν λόγω προσδιορισμὸν δὲν δύναται νὰ ληφθῶν ὑπ'
ὄψιν συγκριτικὰ στοιχεῖα ἀναφερόμενα εἰς γειτονικὰς οἰκοπε-
δικὰς ἐκτάσεις ἢ ἕτερα στοιχεῖα ἐμφανίζοντα τὸ δάος ἢ τὴν
δασικὴν ἐκτασιν, ὡς ἔχοντα οἰκοπεδικὴν ἀξίαν.

2. Ἐφ' ὅσον, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόν-
τος νόμου, τμήματα δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἤθελον δια-
τεθῇ πρὸς οἰκοδομικὴν ἢ ἄλλην, πλὴν τῆς δασοπονικῆς φύ-
σεως ἐκμετάλλευσιν και παρίσταται ἀνάγκη προσδιορισμοῦ
τῆς ἀξίας αὐτῶν, ταῦτα ἐκτιμῶνται ὡς ἔχοντα οἰκοπεδικὴν
ἀξίαν. βάσει τῆς θέσεως εἰς ἣν εὐρίσκονται και τῶν λοιπῶν
προσδιοριστικῶν τῆς ἀξίας αὐτῶν στοιχείων. μετὰξὺ τῶν
ὁποίων και τὰ κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάριον τῆς προκηρυχμένης
παραγράφου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Συμβούλια και Ἐπιτροπαί.

Ἄρθρον 7.

Συμβούλιον Δασικῆς Πολιτικῆς.

1. Συνιστάται παρὰ τῷ Ἵπουργῷ Γεωργίας Συμβούλιον
Δασικῆς Πολιτικῆς ὡς συμβουλευτικόν και γνωμοδοτικόν
ὄργανον ἐπὶ θεμάτων προστασίας και ἀναπτύξεως τῶν δασῶν
και δασικῶν ἐκτάσεων και ἀσκήσεως τῆς δασικῆς πολιτικῆς
τοῦ Κράτους.

2. Εἰδικώτερον τὸ Συμβούλιον Δασικῆς Πολιτικῆς γνωμο-
δοτεῖ:

α) Ἐπὶ πάσης φύσεως σχεδίων νόμων και διαταγμάτων, τὰ
ὁποῖα ἔχουν ὡς ἀντικείμενον τὴν προστασίαν, τὴν ἐκμετάλλευσιν
ἢ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δασῶν και τῶν δασικῶν ἐκτάσεων
και τὴν ἐφαρμογὴν τῆς δασικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως.

β) Ἐπὶ τῆς κηρύξεως περιοχῆς τινος ὡς αἰσθητικοῦ δά-
σους ἢ ἐθνικοῦ θρυμοῦ ἢ μνημείου τῆς φύσεως και περὶ τῶν
ληπτέων δι' αὐτὰ μέτρων.

γ) 'Επὶ τῆς ἐγκρίσεως πολυτῶν ἐθνικῶν ἢ περιφερειακῶν προγραμμάτων δασικῆς ἀναπτύξεως.

δ) Διὰ τὴν λήψιν μέτρων προστασίας τοῦ θηραματικοῦ πλούτου καὶ τῆς ἀγρίας πανίδος ἢ τὴν λήψιν μέτρων κατὰ τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων.

ε) 'Επὶ παντός ἐτέρου θέματος τὸ ὁποῖον ρητῶς παραπέμπεται εἰς αὐτὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἢ ἤθελε παραπεμφθῇ εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ὡσαύτως, τὸ Συμβούλιον τοῦτο μελετᾷ τὴν κατάστασιν τῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ εἰσηγεῖται τὴν λήψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 θεμάτων.

3. Τὸ Συμβούλιον Δασικῆς Πολιτικῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ:

α) Τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὡς Πρόεδρον.

β) Τὸν νομικὸν σύμβουλον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

γ) Τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Δασῶν.

δ) Τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως.

ε) Τὸν ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἀθήναις γενικῶν ἐπιθεωρητῶν δασῶν.

στ) Τὸν προϊστάμενον τῆς Ὑπηρεσίας Προστασίας Περιβάλλοντος τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.

ζ) Ἐνα καθηγητὴν τοῦ τμήματος δασολογίας τῆς Γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

η) Ἐνα καθηγητὴν τῆς ζωολογίας, μιᾶς τῶν ἀνωτάτων σχολῶν.

θ) Ἐνα ἐκπρόσωπον τοῦ Γεωτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος.

ι) Ἐνα ἰδιώτην δασοκτήμονα ἢ ἐκπρόσωπον δασοκτῆμονος Δήμου ἢ Κοινότητος.

ια) Ἐνα ἰδιώτην βιομήχανον ξύλου.

ιβ) Ἐνα ἐκπρόσωπον τῆς Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Ἑνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν (ΠΑΣΕΓΕΣ).

ιγ) Ἐνα ἐκπρόσωπο τῶν σωματείων φίλων τῶν δασῶν καὶ τοῦ περιβάλλοντος.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο μετέχει ὡς εἰσηγητῆς μετὰ ψήφου καὶ ὁ οἰκεῖος πρὸς τὸ ἐκάστοτε συζητούμενον θέμα διευθυντῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν. Ὅσάκις τὸ Συμβούλιον συζητεῖ θέμα ὑπαγόμενον εἰς τὸν κύκλον τῶν ἀρμοδιότητων καὶ ἄλλου ἢ ἄλλων Ὑπουργείων, εἰς τὴν συζήτησιν καλεῖται, μερίμνη τοῦ Προέδρου, ὑποχρεωτικῶς καὶ μετέχει μετὰ ψήφου ἐκπρόσωπος ἐκάστου τούτων. Ὁμοίως, ὅταν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου συζητεῖται θέμα θηρευτικῆς πολιτικῆς, καλεῖται καὶ μετέχει μετὰ ψήφου ὁ πρόεδρος τῆς Κυνηγετικῆς Συνομοσπονδίας Ἑλλάδος. Ὡς γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου ὀρίζεται ὑπάλληλος ἐπὶ βαθμῶ 5ῃ ἢ 4ῃ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν.

4. Τὸ Συμβούλιον Δασικῆς Πολιτικῆς συγκροτεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Οἱ καθηγηταὶ τῶν ἀνωτάτων σχολῶν ὀρίζονται, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των, κατόπιν προτάσεως τοῦ οἰκείου συλλόγου τῶν καθηγητῶν. Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Γεωτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τῆς ΠΑΣΕΓΕΣ μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των, ὀρίζονται κατόπιν προτάσεως τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων αὐτῶν. Οἱ ἰδιῶται, ἐν οἷς καὶ ὁ τῆς περιπτώσεως γ', ὡς τεχνικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη, ἐπιλέγονται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Ἡ θητεία τῶν διοριζομένων μελῶν εἶναι διετής, δύνανται δὲ νὰ ἀναεῶνται ἐλευθέρως.

5. Τὸν πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου, ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλύμενον, ἀναπληροῖ ὁ νομικὸς σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Τὸν τελευταῖον, ὡς μέλος τοῦ Συμβουλίου, ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλύμενον, ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας ὑπηρετούντων παρόντων τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Δασῶν καὶ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως, οἱ οἰκεῖοι ἀναπληρωταὶ γενικοὶ διευθυνταί, τὸν ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἀθήναις γενικῶν ἐπιθεωρητῶν δασῶν ὁ ἀμέσως ἐνώ-

τερὸς του, τὸν προϊστάμενον τῆς ὑπηρεσίας προστασίας περιβάλλοντος τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτῆς του. Τὸ Συμβούλιον συνεδριάζει ἐγκύρως παρόντων ἑπτὰ τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν του.

6. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γεωργίας καθορίζεται εἰδικώτερον ἢ ὁργάνωσις καὶ ὁ τρόπος λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς.

*Ἀρθρον 8.

Συμβούλια Ἰδιοκτησίας Δασῶν.

1. Διὰ τὴν διοικητικὴν ἀναγνώρισιν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου τῆς κυριότητος ἢ ἄλλων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐπὶ δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, συνιστῶνται τέσσαρα Συμβούλια Ἰδιοκτησίας Δασῶν, ἔχοντα ἀντιστοίχως ὡς ἔδραν τὰς Ἀθῆνας, τὴν Πειραιᾶ, τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὰς Πάτρας. Ἡ τοπικὴ ἀρμοδιότης ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω συμβουλίων ἐκτείνεται: α) τοῦ πρώτου, εἰς τὰς περιφερείας τῶν Ἐφετείων Ἀθηνῶν, Λαρίσης καὶ Νικηλίου, β) τοῦ δευτέρου, εἰς τὰς περιφερείας τῶν Ἐφετείων Πειραιῶς, Κυκλάδων, Κρήτης καὶ Δωδεκανήσου, γ) τοῦ τρίτου, εἰς τὰς περιφερείας τῶν Ἐφετείων Θεσσαλονίκης καὶ Θράκης καὶ δ) τοῦ τετάρτου, εἰς τὰς περιφερείας τῶν Ἐφετείων Πατρῶν, Ἰωαννίνων καὶ Κερκύρας.

2. Ἐκαστον Συμβούλιον Ἰδιοκτησίας Δασῶν ἀποτελεῖται ἀπὸ: α) Τὸν προϊστάμενον τοῦ Ἐφετείου τῆς ἔδρας τοῦ συμβουλίου πρόεδρον ἐφετῶν, ἀναπληρούμενον ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ὡς προέδρου. Ὡς πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἰδιοκτησίας Δασῶν Ἀθηνῶν ὀρίζεται εἰς ἐκ τῶν προέδρων ἐφετῶν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν, ἀναπληρούμενος ὑπὸ ἐτέρου προέδρου ἐφετῶν, β) δύο ἐφέτας, γ) ἓνα πᾶρεδρον τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ δ) τὸν Ἐπιθεωρητὴν Δασῶν τῆς ἔδρας τοῦ Συμβουλίου, ἀναπληρούμενον ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἰδιοκτησίας Δασῶν Ἀθηνῶν, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ στοιχεῖον β' μέλη πάντων τῶν ὡς ἄνω συμβουλίων ὀρίζονται, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Γεωργίας ἐπὶ διετῇ θητεία, δυνάμενη νὰ ἀναεῶνται. Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον γ' μέλος ὀρίζεται, μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, ἐπὶ ὁμοίᾳ θητεία. Τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη ἀναπληροῦν τὰ πικτικὰ εἰς περίπτωσιν ἐλλείψεως, ἀπουσίας ἢ κωλύματος. Τὰ Συμβούλια Ἰδιοκτησίας Δασῶν συνεδριάζουν παρόντων πάντων τῶν μελῶν των.

3. Τὰ Συμβούλια Ἰδιοκτησίας Δασῶν ἐπιλαμβάνονται τῆς ἀναγνώρισεως τῆς κυριότητος ἢ ἄλλου ἐμπραγματοῦ δικαιώματος τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἰδιώτου ἢ νομικοῦ προσώπου, κρίνουν δὲ ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ὑπὸ τούτου προσκομιζομένων, ὡς καὶ τῶν παρὰ τῇ δασικῇ ὑπηρεσίᾳ τηρουμένων στοιχείων, δυνάμενα νὰ ζητήσουν καὶ τὴν παρ' ἄλλων δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀποστολὴν παντός χρησίμου ἐγγράφου ἢ ἄλλου στοιχείου ἢ νὰ διατάξουν τὴν διενέργειαν εἰδικῆς ἐρεύνης ἢ πραγματογνωμοσύνης πρὸς μὐρρωσιν ἀσφαλῶς κρίσεως περὶ τῶν προβαλλομένων ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων. Πλείονες αἰτήσεις ἀφορῶσαι τὸ αὐτὸ δάτος ἢ δασικὴν ἐκτασιν ἢ συνεχόμενα τμήματα ἐξετάζονται ἀπὸ κοινοῦ. Τὰ ὡς ἄνω Συμβούλια, μετ' ἀνάρρωσιν τῆς εἰσηγήσεως τοῦ ὀριζόμενου εἰσηγητοῦ, γνωμοδοτοῦν ἡτιολογημένως ἐφ' ἐκάστης ὑποθέσεως. Ἡ κρίσις τῶν Συμβουλίων γνησιότητάς δι' ἐλευθέρως ἐκτιμήσεως τῶν ὡς ἄνω ἀποδεικτικῶν στοιχείων. Ἡ ἀπορριπτικὴ τῆς αἰτήσεως ἰδιώτου ἢ νομικοῦ προσώπου γνωμοδότησις εἶναι δεσμευτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν, μὴ δυνάμενον νὰ προβῇ δι' ἀποφάσεώς του εἰς ἀναγνώρισιν δικαιώματος τινος τοῦ ἀνήσαντος τὴν αἴτησιν. Ἐφ' ὅσον τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ἀποφασθῇ ὑπὲρ τῆς ἀναγνώρισεως ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ δάτους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, ὁ Ὑπουργὸς δύναται εἴτε νὰ ἀποδεχθῇ τὴν γνω-

μοδότησιν είτε να απορρίψη την αίτησιν του ενδιαφερομένου δι' ειδικώς ήτιολογημένης αποφάσεώς του είτε να προσφύγη εις τό 'Αναθεωρητικόν Συμβούλιον 'Ιδιοκτησίας Δασών κατά τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα.

4. Συνιστάται ἐν 'Αθήναις 'Αναθεωρητικόν Συμβούλιον 'Ιδιοκτησίας Δασών, αποτελούμενον ἀπό: α) ἑνα 'Αντιπρόεδρον τοῦ 'Αρείου Πάγου, β) ἑνα Σύμβουλον τῆς 'Επικρατείας, γ) ἑνα 'Αρεοπαγίτην, δ) ἑνα Νομικόν Σύμβουλον τοῦ Κράτους καί ε) τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Δασῶν τοῦ 'Υπουργείου Γεωργίας, ἀναπληρούμενον ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του. Τὰ ἐκ δικαστικῶν λειτουργῶν μέλη καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Κράτους, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν, ὀρίζονται ὡς ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλέπεται. 'Ὡς ἀναπληρωτῆς τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου ὀρίζεται ἕτερος 'Αντιπρόεδρος τοῦ 'Αρείου Πάγου. Τὸ 'Αναθεωρητικόν Συμβούλιον συνεδριάζει παρόντων πάντων τῶν μελῶν του, ἐπιλαμβάνεται δὲ τῶν ὑποθέσεων ἐφ' ὧν ἐξεδόθη γνωμοδότησις ἐνός ἐκ τῶν Συμβουλίων 'Ιδιοκτησίας Δασῶν εἴτε κατόπιν προσφυγῆς τοῦ ἐνδιαφερομένου ιδιώτου ἢ νομικοῦ προσώπου ἐντός προθεσμίας ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς ἀπορριπτικῆς αποφάσεως ἐφ' ὅσον ὁ 'Υπουργὸς θὲν ἀπεδέχθῃ τὴν θετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου ἢ ἐφ' ὅσον ἡ ἀρνητικὴ γνωμοδότησις τοῦ ἐν λόγῳ συμβουλίου ἐλήφθῃ διὰ ψήφων τριῶν κατὰ δύο, εἴτε κατόπιν παραπομπῆς ὑπὸ τοῦ 'Υπουργοῦ Γεωργίας εἰς περίπτωσιν ἐκδόσεως θετικῆς γνωμοδότησεως τοῦ πρωτοβάθμιου συμβουλίου. Αἱ ἀρνητικαὶ γνωμοδοτήσεις τοῦ 'Αναθεωρητικοῦ Συμβουλίου, ὡς καὶ αἱ παμψηφεὶ λαμβανόμεναι θετικαὶ γνωμοδοτήσεις αὐτοῦ, εἶναι δεσμευτικαὶ διὰ τὸν 'Υπουργόν, ὑποχρεούμενον εἰς ἐκδοσιν ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ περιεχομένου. Τὰς λοιπὰς θετικὰς γνωμοδοτήσεις τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου δύναται ὁ 'Υπουργὸς νὰ μὴ ἀποδεχθῇ δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεώς του.

5. 'Ο 'Υπουργὸς Γεωργίας δύναται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν νὰ παραπέμψῃ αὐτεπαγγέλτως τὴν ἔρευναν καὶ κρίσιν περὶ τῆς ὑπόθεσεως ἢ μὴ ιδιωτικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως εἰς τὸ οἰκεῖον Συμβούλιον 'Ιδιοκτησίας Δασῶν. Ἄμα τῇ ἀνωτέρω παραπομπῇ προσκαλοῦνται οἱ διεκδικούντες ἢ προβάλλοντες δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως, περὶ ἧς πρόκειται, ὅπως ἐντός προθεσμίας ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπὶ ἀποδείξει προσκλήσεως τῶν ὑποβάλλουν τὰ ἀποδεικτικά τοῦ ζητουμένου ὑπ' αὐτῶν δικαιώματος στοιχεία. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς ταχθείσης ἀνωτέρω προθεσμίας τὸ Συμβούλιον 'Ιδιοκτησίας Δασῶν γνωμοδοτεῖ βάσει τῶν ὑπαρχόντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν στοιχείων καὶ ὁ 'Υπουργὸς ἀποφαίνεται βάσει τῆς γνωμοδότησεως ταύτης.

6. Διὰ τὴν ὑπὸ ιδιώτου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ιδιωτικοῦ δικαίου συζητήσιν ἀσκήσεως αἰτήσεως πρὸς ἀναγνώρισιν δικαιωμάτων ἐπὶ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ὑπὸ Συμβουλίου 'Ιδιοκτησίας Δασῶν, καταβάλλεται, εἰδικόν τέλος ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν κλιμακούμενον ὡς ἀκολούθως: α) ἐκ δραχμῶν δύο χιλιάδων (2.000) διὰ δάση ἢ δασικὰς ἐκτάσεις μέχρις εἴκοσι στρεμμάτων, β) ἐκ δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000) διὰ δάση ἢ δασικὰς ἐκτάσεις μέχρις πενήντα στρεμμάτων, γ) ἐκ δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000) διὰ δάση ἢ δασικὰς ἐκτάσεις μέχρις ἑκατὸν στρεμμάτων, δ) ἐκ δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) διὰ δάση ἢ δασικὰς ἐκτάσεις μέχρις τριακοσίων στρεμμάτων, ε) ἐκ δραχμῶν πενήντα χιλιάδων (50.000) διὰ δάση ἢ δασικὰς ἐκτάσεις μέχρις χιλίων στρεμμάτων καὶ στ) ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) διὰ δάση ἢ δασικὰς ἐκτάσεις ἐμβαδοῦ μεγαλυτέρου τῶν χιλίων στρεμμάτων. Ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς τοῦ ὡς ἄνω τέλους μέχρι τῆς πρώτης συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 συμβουλίων, ἡ αἴτησις ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος. Αἰτήσεις ἀναγνώσεως ὑποβαλλόμεναι ὑπὸ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν ὡς ἄνω τελῶν.

7. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν 'Υπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Γεωργίας, καθορίζονται εἰδικώτερον τὰ τῆς συγκροτήσεως καὶ ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως

τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Συμβουλίων, τὰ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασίας πρὸς κρίσιν τῶν ὑποθέσεων καὶ ἐκδόσιν τῶν γνωμοδοτήσεων τῶν, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἐκπροσωπήσεως ἢ αὐτοπροσώπου παραστάσεως τῶν ἐνδιαφερομένων, τὰ τῆς συλλογῆς τοῦ ἀποδεικτικοῦ ὕλικου καὶ ἐξετάσεως μαρτύρων, τὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν γνωμοδοτήσεων εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ τὰς δημοσίας ἀρχάς, τὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ 'Αναθεωρητικοῦ Συμβουλίου καὶ τὰ τῆς ἐκδόσεως καὶ κοινοποιήσεως τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν. Δι' ὁμοίου διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν 'Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας δύναται νὰ ἀναπροσαρμόζωνται τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον εἰδικὰ τέλη ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

8. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον διαδικασία, ὡς καὶ ἡ τυχὸν ἀρνητικὴ γνωμοδότησις τῶν συμβουλίων ἢ ἀφάσεις τοῦ 'Υπουργοῦ Γεωργίας δὲν παρακωλύει τοὺς ἐνδιαφερομένους πρὸς ἐπιδίωξιν τῆς ἀναγνώσεως τῶν προβαλλομένων ὑπ' αὐτοῦ δικαιωμάτων ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων. Διὰ τῆς ἐκδόσεως θετικῆς ἀποφάσεως περὶ ἀναγνώσεως τῆς κυριότητος ἢ ἄλλου ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπὶ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἐπ' ἐνόματι τοῦ ἀσκήσαντος τὴν σχετικὴν αἴτησιν ἢ τῶν ἐφερομένων ὡς δικαιοπαρόχων αὐτοῦ, δὲν παρακωλύεται ἡ ὑπὸ τρίτου ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἐπιδίωξις τῆς ἀναγνώσεως τῶν αὐτῶν ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπὶ τοῦ ὡς εἰρηται δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως. Τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν πάντως φέρει εὐδύνῃν εἴτε ἐναντὶ τοῦ ἀσκήσαντος τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 3 αἴτησιν ἐκ τῆς κατὰ τῆς διαχειρίσεως δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως διὰ τὸν μέχρι τῆς ἀναγνώσεως τῶν ιδιωτικῶν δικαιωμάτων χρόνου, εἴτε ἐναντὶ τρίτου, ὁ ὁποῖος ἤθελεν ἀναγνωρισθῇ διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀληθινῆς δικαιοσύνης.

9. Διὰ τῆς ἀσκήσεως αἰτήσεως ἀναγνώσεως κυριότητος ἢ ἄλλου ἐμπραγμάτου δικαιώματος κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 3 ὀριζόμενα, ὁ ὑποβάλλων ταύτην ὡς καὶ οἱ κληρονόμοι ἢ εἰσὶν αὐτοῦ διάδοχοι αὐτοῦ θεωροῦνται ἀμυχήτως ὡς ἀποδεχθέντες τὸν δασικὸν χαρακτήρα τῆς ἐκτάσεως, ἐφ' ἧς προβάλλονται τὰ ιδιωτικὰ δικαιώματα, ἐφ' ὅσον αὕτη ἔχει ἐμβαδὸν μεῖζον τῶν ἑκατὸ (100) στρεμμάτων.

10. Μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῶν Συμβουλίων 'Ιδιοκτησίας Δασῶν τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου λειτουργεῖ τὸ ἤδη ὑφιστάμενον παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δασῶν Συμβούλιον 'Ιδιοκτησίας Δασῶν. Εὐθὺς μετὰ τὴν συγκροτήσιν ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω Συμβουλίων δλαὶ αἱ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς συγκροτήσεως ἐνὸς ἐκάστου ἐκκρεμοῦσαι αἰτήσεις πρὸς γνωμοδότησιν εἰς τὸ Σ.Ι.Δ.Δ. ἀποστέλλονται εἰς τὸ κατὰ περιφέρειαν ἀρμόδιον Σ.Ι.Δ., ἀναλόγως τοῦ τόπου εἰς ὃν καίται ἡ δασικὴ ἐκτασις, ἐφ' ἧς ἀναφέρεται τὸ αἰτούμενον ὑπὸ τὸ αἰτούντος δικαίωμα κυριότητος ἢ ἕτερον ἐμπράγματος δικαίωμα.

11. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ 'Υπουργοῦ Γεωργίας, εἶναι δυνατόν ὅπως ἰδρυθῶν τρία εἰσέτι Συμβούλια 'Ιδιοκτησίας Δασῶν, ὁποῦς δὲ καθορίζεται καὶ ἡ ἐδρα καὶ ἡ περιφέρεια ἐκάστου τῶν ἱδρυομένων Συμβουλίων.

*Ἄρθρον 9.

Τεχνικόν Συμβούλιον Δασῶν.

1. Παρὰ τῷ 'Υπουργεῖῳ Γεωργίας λειτουργεῖ Τεχνικόν Συμβούλιον Δασῶν ὡς γνωμοδοτικὸν ὄργανον ἐπὶ θεμάτων διαχειρίσεως τῶν δασῶν καὶ ἐκτελέσεως τῶν δασικῶν ἔργων ὡς καὶ τῆς φηρευτικῆς οἰκονομίας.

2. Εἰδικώτερον τὸ Τεχνικόν Συμβούλιον Δασῶν γνωμοδοτεῖ:

Ἐπὶ τῆς ἐγκρίσεως ἢ τροποποιήσεως α) δασοπониκῶν μελετῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν διαχείρισιν δασῶν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης φύσεως ἔργων καὶ ἐργασιῶν καὶ ὑποκειμένων εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ 'Υπουργοῦ Γεωργίας, β) γενικῶν προγραμμάτων πάσης φύσεως δασικῶν ἔργων καὶ ἐργασιῶν ἀναφερομένων

νων εἰς περιοχὰς μεγαλύτερας τοῦ Νομοῦ, ὡς καὶ τῶν ἐθνικῆς κλίμακος ἐτηρίων ἢ πολυετῶν ἐν γένει προγραμμάτων, γ) ἐπὶ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ πίνακος διατιμῆσεως δασικῶν προϊόντων καὶ τοῦ πίνακος ἀμοιβῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων, ὡς καὶ περὶ τοῦ χρόνου ἀσκήσεως ἢ περιορισμοῦ τῆς θήρας, δ) ἐπὶ τῆς μειώσεως τοῦ φόρου δασικῶν προϊόντων εἰς τὰς περιπτώσεις διανοίξεως δασικῶν ὁδῶν ἐντὸς ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ ε) ἐπὶ παντὸς ἐτέρου θέματος, τὸ ὁποῖον παραπέμπεται εἰς αὐτὸ κατὰ εἰδικὴν διάταξιν τοῦ παρόντος ἢ ἄλλου νόμου, ἢ ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἤθελε ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

3. Τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον Δασῶν ἀποτελεῖται ἀπὸ: α) τὸν Νομικὸν Σύμβουλον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὡς πρόεδρον, β) τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Δασῶν, γ) τοὺς δύο ἀρχαιοτέρους ἐκ τῶν προϊσταμένων διευθύνσεων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν καὶ δ) ἓνα καθηγητὴν τοῦ Δασολογικοῦ Τμήματος τῆς Γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

4. Τὸν Νομικὸν Σύμβουλον τοῦ Κράτους ἀπόντα ἢ κωλύμενον, ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος πᾶρεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ὁπότε τοῦ Συμβουλίου προεδρεύει ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Δασῶν. Τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Δασῶν, ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλύμενον, ἀναπληροῖ ὁ ἀναπληρωτὴς γενικὸς διευθυντὴς δασῶν, τοὺς προϊσταμένους διευθύνσεων οἱ ἀμέσως νεώτεροι τούτων καὶ τὸν καθηγητὴν ἑταίρου καθηγητῆς τοῦ αὐτοῦ Τμήματος τῆς αὐτῆς Σχολῆς, ἀρχαιότερων τούτων ὁρίζοντες δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας κατὰ τὴν προτάσεως τοῦ οἰκείου συλλόγου καθηγητῶν. Χρὴν εἰσηγητῶν ἀσκούν οἱ κατ' ὕλην ἀρμοδίιοι προϊστάμενοι διευθύνσεων ἢ τμημάτων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν, χρὴν δὲ γραμματέως ὑπάλληλος τῆς αὐτῆς Γενικῆς Διευθύνσεως, ἐπὶ ἐκθιμῷ τοὐλάχιστον ὄν. Τὸ Συμβούλιον συνεδριάζει ἐγκύριως παρόντων τεσσάρων ἐκ τῶν μελῶν του. Διὰ τὴν ὑπαρξιν πλειοψηφουμένης γνώμης ἀπαιτεῖται πάντως ἡ ψήφος τριῶν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου.

5. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γεωργίας καθορίζονται εἰδικώτερον τὰ τῆς ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος λειτουργεῖ τὸ ἥδη ὑφιστάμενον Συμβούλιον.

Ἄρθρον 10.

Περιφερειακὰ Συμβούλια καὶ Ἐπιτροπὰί.

1. Παρὰ τῇ ἑδρᾷ ἐκάστου Νομοῦ λειτουργεῖ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον Δασῶν, τὸ ὁποῖον συγκροτεῖται ἐκ τῶν κάτωθι: α) τοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν, β) ἐνὸς δασολόγου τῶν δασικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ νομοῦ, ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, γ) τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργικῶν Ὑπηρεσιῶν, δ) ἐνὸς οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου καὶ στ) ἐνὸς Νομαρχιακοῦ Συμβούλου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ ἐτέρου Νομαρχιακοῦ Συμβούλου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν πλείονες τοῦ ἐνός.

Τοῦ Συμβουλίου προεδρεύει ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν καὶ ἐν ἰσοβαμίᾳ ὁ ἀρχαιότερος τῶν μελῶν. Ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως, ἀπουσίας ἢ κωλύματος τῶν ὑπὸ στοιχεῖα α', γ' καὶ δ' μελῶν, ταῦτα ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν τῶν εἰς τὴν ἀσκήσιν τῶν κυρίων καθηκόντων τῶν. Εἰσηγητῆς ἐπὶ τῶν συζητούμενων θεμάτων ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν δασάρχης ἢ ἑταίρος δασικὸς ὑπάλληλος ὑπηρετῶν ἐν τῷ νομῷ, χρὴν δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ νομοῦ, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τούτης.

2. Τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον Δασῶν γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν θεμάτων, δι' ἃ ρητῶς προβλέπεται σχετικὴ γνωμοδότησις αὐτὸν ὑπὸ τῆς δασικῆς νομοθεσίας, ὡς καὶ ἐπὶ παντὸς ἐτέρου θέματος, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἤθελε ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομάρχου.

3. Παρὰ τῇ ἑδρᾷ ἐκάστου νομοῦ συγκροτεῖται Ἐπιτροπὴ Ἐπιλύσεως Δασικῶν Ἀμφισβητήσεων, ἡ ὁποία εἶναι ἀρμοδία διὰ τὴν ἐπίλυσιν διαφορῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν χαρακτηρὰ περιοχῆς τινος ἢ τμήματος τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ὡς δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἢ εἰς τὰ ὅρια ταύτης. Ἐπίσης ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποφαίνεται ἐπὶ παντός ἐτέρου θέματος παραπεμπομένου εἰς αὐτὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Ἡ ὡς ἂν Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Πρωτοδικείου τῆς ἑδρᾶς τοῦ νομοῦ πρόεδρου πρωτοδικῶν ὡς προέδρου, τοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ τοῦ διευθυντοῦ γεωργίας τοῦ αὐτοῦ νομοῦ ὡς μελῶν, ἀναπληρωμένων ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν τῶν εἰς τὴν ἀσκήσιν τῶν κυρίων καθηκόντων τῶν. Προκειμένου περὶ τῶν διαμερισμάτων τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς, οἱ πρόεδροι ἐκάστης ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν τῶν ὁρίζονται: οἱ ἀρχαιότεροι Πρόεδροι Πρωτοδικῶν, τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Γεωργίας. Χρὴν γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς ἀσκεῖ ὑπάλληλος τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ νομοῦ, ἐρίζομενος ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τούτης. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τούτης χωρεῖ προσωπὴ ἐνώπιον Δευτεροβάθμιου Ἐπιτροπῆς, ἐδρευούσης εἰς τὴν ἑδρᾶν τοῦ οἰκείου Ὑποέδρου καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου ἑταίρων, ὡς Προέδρου, τοῦ Ἐπιλέγου τοῦ Δασῶν καὶ τοῦ Ἐπιλέγου τοῦ Γεωργίας, ἀναπληρωμένων ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν τῶν εἰς τὴν ἀσκήσιν τῶν κυρίων καθηκόντων τῶν.

4. Παρ' ἐκάστῳ νομῷ, ὁ ὁποῖος περιλαμβάνει περιοχὰς κηρυχθείσας ἐπικινδύνους, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 25 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα, συγκροτεῖται Ἐπιτροπὴ Ἀντιμετωπίσεως Δασοπυρκαϊῶν, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Νομάρχου, τοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν, τοῦ διοικητοῦ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, τῶν ἀνωτέρων ἐν τῷ Νομῷ ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας καὶ τοῦ στρατοῦ ξηρᾶς ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ὡς καὶ ἐκπροσώπου τῆς ἐγγύτερον εὐρισκυμένης εἰδικῆς μονάδος κατασθένσεως δασοπυρκαϊῶν ἀπὸ ἀέρος. Εἰς ταύτην δύναται νὰ καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου καὶ οἱ Δήμαρχοι ἢ Πρόεδροι Κοινοτήτων τῆς ἐπικινδύνου περιοχῆς, ὡς καὶ ἐκπροσώποι πάσης ἄλλης στρατιωτικῆς ἢ πολιτικῆς Ἀρχῆς ἢ Ὑπηρεσίας, ἢ συνδρομῇ τῆς ὁποίας τυγχάνει ἀπαραίτητος διὰ τὴν καλύτεραν δυνατὴν ὁργάνωσιν τοῦ γῶνος ἐναντίον τῶν δασοπυρκαϊῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ, συνεργουμένη τριῖς τοὐλάχιστον κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι 31ης Οκτωβρίου ἐκάστου ἔτους χρονικὸν διάστημα, ἐνημεροῦται ἐπὶ τῶν ὑφ' ἐκάστης ὑπηρεσίας λαμβανόμενων προληπτικῶν μέτρων καὶ διατιθεμένων μέσων, προβάλλει εἰς ἐπιθεωρήσεις τῶν ἐπικινδύνων περιοχῶν καὶ εἰς ὁργάνωσιν ἀσκήσεων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν πυρκαϊῶν καὶ εἰσηγείται τὰ περαιτέρω ληπτέα μέτρα διὰ τὴν διατήρησιν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 26 καὶ 27 μελῶν κατασθένσεως δασοπυρκαϊῶν εἰς κατὰστασιν τῆς ἐνδεικνυμένης ἐτοιμότητος καὶ τὸν συντονισμόν τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν. Περὶ τῶν συζητήσεων καὶ ἐνεργειῶν τῆς ἐπιτροπῆς τηρεῖται ἐπιμελεῖα τοῦ Νομάρχου πρακτικὰ, φυλαττόμενα παρ' αὐτοῦ.

5. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δημοσιευμένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ρυθμίζεται πᾶν θέμα ἀναφερόμενον εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον συμβουλίων καὶ ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ τὴν ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Μέτρα προστασίας.

Ἄρθρον 11.

Φωτογραφησεις.

1. Τὰ δάση καὶ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις τῆς Χώρας φωτογραφουῦνται: α) ἀπὸ ἀέρος ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ἢ κατὰ τὰ φυσικῶς διακεχωρισμένα τμήματα αὐτῶν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐμφανίζεται ὁ δασικὸς χαρακτηρ τῆς φωτογραφουμένης περιοχῆς

της δασικής βλαστήσεως εκάστης περιοχής (κατηγορία δασών, είδος βλαστήσεως, πυκνότης, ηλικία ή άλλα προσδιοριστικά λεπτομέρεια).

Είς εκάστην μερίδα σημειούνται οι συνταχθέντες χάρται και αι ληφθείσαι διὰ τὴν περιοχὴν φωτογραφίαι μετὰ τῶν στοιχείων αὐτῶν, ὡς καὶ αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 8 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου συμπληρώσεις ἢ μεταβολαὶ τῶν δασολογικῶν χαρτῶν. Εἰς τὸ δασολόγιον καταχωρίζονται ἰδιαίτε- ρως αἱ εἰς εκάστην περιφέρειαν κηρυχθεῖσαι ἢ ἐφεξῆς κη- ρυσσόμεναι ἀναθαλάττειαι ἐκτάσεις. Ἐπίσης σημειοῦνται εἰς τὸ περιθώριον εκάστης ὑφισταμένης μερίδος δάσους ἢ δασικῆς εκτάσεως αἱ ἐν σχέσει πρὸς ταύτην κηρυσσόμεναι ὡς ἀναθα- σωταίαι ἐκτάσεις λόγῳ καταστροφῆς ἢ ἀποψιλώσεως τῆς δα- σικῆς βλαστήσεως.

2. Παρ' ἐκάστῳ δασαρχεῖῳ τηρεῖται τοπικὸν δασολόγιον διὰ τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ εὐρισκόμενα δάση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις μετὰ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 στοι- χείων, ἐνημερουμένων εκάστοτε ὑπὸ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας.

3. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Ἑθνικῆς Ἀμύνης καὶ Γεωργίας καθορίζονται: α) τὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὁργανώσεως καὶ τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν συνεργείων φωτογραφήσεως καὶ χαρτο- γραφήσεως τῶν δασῶν καὶ δασικῶν εκτάσεων, β) ἡ ὁργάνω- σις τῆς ὑπηρεσίας καταρτίσεως καὶ τηρήσεως τοῦ γενικοῦ δασολογίου, ὡς καὶ τὰ τῆς τηρήσεως τῶν τοπικῶν δασο- λογίων ὑπὸ τῶν κατὰ τῶν δασαρχείων, γ) ὁ τρόπος καὶ αἱ λεπτομέρειαι λήψεως, ἐκτυπώσεως καὶ φυλάξεως τῶν φω- τογραφιῶν ὡς καὶ συντάξεως, ἐκτυπώσεως καὶ ἀρχειοθε- τήσεως τῶν δασικῶν χαρτῶν, δ) ἡ ἀσφάλεια τῶν παραγο- μένων πάσης φύσεως φωτογραφικῶν καὶ χαρτογραφικῶν ὕλι- κῶν εἰς τὰ ὅποια περιέχονται ὄπλα, θύρες, ἀμυντικαὶ πε- ριοχαὶ ἢ ἄλλαι ἐγκαταστάσεις τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Ἀ- μύνης, ε) αἱ λεπτομέρειαι καταρτίσεως καὶ τηρήσεως τοῦ γε- νικοῦ δασολογίου, ὡς καὶ χρησιμοποίησεως τῶν στοιχείων αὐ- τοῦ ἢ παροχῆς τούτων εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον.

Ἄρθρον 14.

Πρωτορινὴ ἐπίλυσις ἀμφισβητήσεων.

1. Ἐὰν δὲν ἔχει καταρτισθῇ εἰσέτι δασολόγιον, ὁ χαρ- ακτηρισμὸς περιοχῆς τινὸς ἢ τμήματος τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ὡς δάσους ἢ δασικῆς εκτάσεως καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν ὁρίων τούτων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόν- τος νόμου, ὡς καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς κατηγορίας εἰς ἣν ἀνήκει δάσος ἢ δασικὴ εκτασις κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 4 δια- κρίσεις, ἐνεργεῖται κατ' αἰτήσιν οἰουδήποτε ἔχοντος ἔνομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως διὰ πράξεως τοῦ κατὰ τό- πον ἀρμοδίου δασάρχου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πράξις, ἐρε- ιδομένη ἐπὶ σχετικῆς εἰσηγήσεως ἀρμοδίου δασολόγου καὶ τῶν τυχόν ὑφισταμένων στοιχείων φωτογραφήσεως καὶ χαρ- τογραφήσεως τῆς περιοχῆς ἢ παντὸς ἑτέρου σχετικοῦ στοι- χείου, δεόν νὰ εἶναι προσηκόντως ἡτιολογημένη δι' ἀναφορὰς εἰς τὴν μορφολογίαν τοῦ ἐδάφους, τὸ εἶδος, τὴν σύνθεσιν, τὴν ἔκτασιν τῆς βλαστήσεως καὶ τὰ ἰδιαιτέρα χαρακτηριστι- κά αὐτῆς, τὰς τυχόν ἐπελθούσας προσφάτους ἀλλοιώσεις ἢ καταστροφάς, ὡς καὶ εἰς πᾶν ἕτερον χρήσιμον στοιχεῖον πρὸς χαρακτηρισμὸν τῆς εκτάσεως. Ἡ πράξις αὕτη κοινοποιεῖται εἰς τὸν ὑποβαλόντα τὴν σχετικὴν αἴτησιν ἰδιωτὴν ἢ νομι- κὸν πρόσωπον ἢ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἀποστέλλεται δὲ εἰς τὸν οἰκεῖον δῆμον ἢ κοινότητα καὶ ἐκτίθεται ἐπὶ ἑνῇ μῆνι μερί- μνῃ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος εἰς τὸ δημο- τικὸν ἢ κοινοτικὸν κατάστημα. Ἀνακρίνωσις περὶ τῆς συντά- ξεως τῆς ὡς ἄνω πράξεως καὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς εἰς τὸν οἰκεῖον δῆμον ἢ κοινότητα, μετὰ περιλήψεως τοῦ περιλαμβά- νου της δημοσιεύεται εἰς δύο τοῦλάχιστον τοπικὰς ἐφημερίδας ἢ εἰς μίαν τοπικὴν καὶ μίαν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν ἢ τῆς Θεσσαλονίκης.

3. Κατὰ τῆς πράξεως τοῦ δασάρχου περὶ τῆς αἱ προ- ηγούμεναι παράγραφοι, ἐπιτρέπονται ἀντιρρήσεις τοῦ νο- μάρχου, ὡς καὶ παντὸς ἔχοντος ἔνομον συμφέρον φυσικῶν ἢ νο-

μικοῦ προσώπου, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἄνωτέ- ρω πρὸς αὐτὸ κοινοποιήσεως. Ἡ ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει περίπτω- σις κοινοποιήσεως, ἀπὸ τῆς τελευταίας τῶν κατὰ τὴν προη- γουμένην παράγραφον δημοσιεύσεων, ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρ- θρον 10 παρ. 3 ἐπιτροπῆς τοῦ νομοῦ, εἰς ὃν εὐρίσκεται ἡ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν εκτασις ἢ τὸ μεγαλύτερον τμήμα αὐτῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ, ὡς καὶ ἡ δευτεροβάθμιας τοιαύτης, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸν σχετικὸν φάκελλον καὶ τὰς προτάσεις τοῦ ἐνδιαφερομέ- νου ὡς ἄνω ἰδιώτου, νομικοῦ προσώπου ἢ δημοσίας ὑπηρεσίας, δυναμένη δὲ καὶ νὰ διενεργήσῃ αὐτοψίαν πρὸς μόρφωσιν ἀνταρτετέρως γνώμης περὶ τῆς ὑφισταμένης ἐν τῇ περιοχῇ καταστάσεως, ἀποφάνεται ἡτιολογημένως ἐντὸς τριμήνου προ- θεσμίας ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν ἀντιρρήσεων.

4. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀποφάσεις τῶν ἐπιτροπῶν, δι' ὃν χαρακτηρίζονται περιοχαὶ τινες ἢ τμήματα αὐτῶν ὡς δάση ἢ δασικαὶ ἐκτάσεις, λαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν μεταγενεστέραν χαρτογρά- φησιν καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ δασολογίου τῆς περιοχῆς ἢ κατὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἄρθροις 12 καὶ 13 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 15.

Δασικαὶ ὁδοί.

1. Δασικαὶ ὁδοὶ εἶναι αἱ κατασκευαζόμεναι ἐντὸς ἢ εἰς τὰς παρυφὰς δασῶν ἢ δασικῶν εκτάσεων καὶ ἐξυπηρετοῦσαι τὴν προστασίαν καὶ ἐκμετάλλευσιν τούτων, ἢ τὴν πρόσθασιν πρὸς ὑφισταμένους τεχνικὰς ἐγκαταστάσεις ἢ αἰσθητικὰς τοπίας, ἢ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ συντήρησιν δασικῶν ἔργων ἢ τὰς μεταφο- ρὰς δασικῶν προϊόντων καὶ μὴ συμπίπτουσαι μετὰ τοῦ ἐθνικοῦ, ἐπαρχιακοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς Χώρας.

2. Ἰδιοκτητὴν ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν εκτάσεων, ὡς καὶ οἱ διακάτοχοι δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν εκτάσεων, ὑποχρεοῦνται: νὰ ἐπιτρέπουν τὴν διὰ μέσῳ τούτων διάνοξιν δασικῶν ὁδῶν, ἐφ' ὅσον αὗται κατασκευάζονται ἐπὶ τῇ ἐξέσει τοῦ ἐγκεκριμένου προγράμματος δασικῆς ὁδοποιίας. Οἱ ἐν λό- γῳ ἰδιοκτητὴν ἢ διακάτοχοι δύνανται νὰ προβαίνουν εἰς τὴν διάνοξιν δασικῶν ὁδῶν ἐντὸς τῶν ἰδιοκτησιῶν ἢ τῶν δια- καταχομένων εκτάσεων μόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ διευθυντοῦ δασῶν τοῦ νομοῦ, ἐκδιδόμενης μετ' εἰσηγήσιν τοῦ ἀρμοδίου δα- σάρχου, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τινὸς ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 σκοπῶν.

3. Κύριος ἢ διακάτοχος ἐδάφους, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου κα- θίσταται ἀναγκαία ἢ διάνοξις πρωτορινῆς δασικῆς ὁδοῦ πρὸς διευκόλυνσιν μεταφορὰς δασικῶν προϊόντων ἐξ ὑπερκα- μένων ἢ παρακειμένων δασῶν, ὑποχρεοῦται νὰ ἀφήσῃ ἐλευθέ- ραν τὴν διάνοξιν ταύτην κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς τιθεμένους ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς, δικαιοῦμενος εἰς πλήρη ἀποζημίω- σιν ἐν μέρους τοῦ κυρίου ἢ κατόχου τῶν προϊόντων ἢ τοῦ με- ταφέροντος ταῦτα διὰ πᾶσαν φετικὴν ζημίαν προσγινόμενῃ εἰς αὐτὸν ἐκ τῆς διανοίξεως τῆς ρηθείσης πρωτορινῆς δασικῆς ὁδοῦ. Ἐν διαφωνίᾳ, τὰ τῆς ἀποζημιώσεως καθορίζονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐιρηνοδικοῦ.

4. Δασικαὶ ὁδοί, τῶν ὁποίων ἡ διαδρομὴ συμπίπτει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει πρὸς τὴν διαδρομὴν ἐθνικῶν ἢ ἐπαρχιακῶν ἢ κοινοτικῶν ὁδῶν, διέπονται ἀπὸ τὰς περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν τελευταίων τούτων διατάξεις. Εἶναι πάν- τως δυνατὴ, κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δη- μοσίων ἔργων καὶ Γεωργίας, ἡ ἀνάθεσις τῆς κατασκευῆς ἢ συντηρήσεως καὶ ἀνακρίνωσεως τῶν ὁδῶν τούτων εἰς τὴν δα- σικὴν ὑπηρεσίαν.

5. Ἡ διάνοξις δασικῶν ὁδῶν διερχομένων διὰ μέσου ἢ εἰς τὰς παρυφὰς ἀνεγνωρισμένων ἀρχαιολογικῶν χώρων εἶναι δυ- νατὴ μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ καὶ Ἑπιστημῶν, διδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Κεντρικοῦ Ἀρχαιο- λογικοῦ Συμβουλίου καὶ κατὰ τοὺς ὅρους ταύτης.

6. Ὁ προγραμματισμὸς, ἡ μελέτη, ἡ κατασκευὴ καὶ συν- τηρήσις τῶν δασικῶν ὁδῶν ἐνεργοῦνται κατὰ τὰ εἰς τὸ ἐπὶ- μενον ἄρθρον γενικῶς περὶ τῶν λοιπῶν δασικῶν ἔργων ὁρι- ζόμενα.

"Αρθρον 16.

Ειδικά δασοτεχνικά έργα.

1. Αί άρμόδιαι ύπηρεσίαι δασοτεχνικών έργων μεριμνούν διά τήν κατασκευήν τών πάσης φύσεως τεχνικών έργων και τήν εκτέλεσιν τών πάσης φύσεως εργασιών προστασίας και αναπτυξέως τών δασών και δασικών εκτάσεων. Ειδικότερον εις τήν άρμοδιότητα τών ως άνω ύπηρεσιών ανήκει ο προγραμματισμός, ή μελέτη και εκτέλεσις τών έργων και εργασιών τής δασικής οδοποιίας, ως αύτη όρίζεται έν άρθρω 15, τών δασικών μεταφορικών εγκαταστάσεων και δασικών κτιρίων, τής δασοτεχνικής διευθετήσεως χειμάρρων και τών προστατευτικών αναδασώσεων, βελτιώσεως όρεινων βοσκοτόπων, τοποθετήσεως πινακίδων, κατασκευής ύδατοδεξαμενών και ύδραγωγών, ως και συντηρήσεως ή επισκευής τών έν γένει τεχνικών έργων και εγκαταστάσεων. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται δι' άποφάσεώς του δημοσιευμένης εις τήν Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως νά αναθέτ η εις τας ως άνω ύπηρεσίας δασοτεχνικών έργων και πών έτερον έργον άναφερόμενον εις τήν προστασίαν ή ανάπτυξιν τών δασών, ανήκον εις τήν άρμοδιότητα έτέρων ύπηρεσιών του Υπουργείου Γεωργίας. Ομοίως, διά κοινών αποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας και του κατά περίπτωσιν άρμοδίου Υπουργού δύναται νά ανατίθενται εις τας ως άνω δασοτεχνικάς ύπηρεσίας και έτερα έργα υπαγόμενα εις τήν άρμοδιότητα άλλων Υπουργείων.

2. Είς τά δημόσια δάση και δασικάς εκτάσεις, τά κατά τήν προηγούμενην παράγραφον έργα εκτελούνται επί τη βάσει πενταετούς προγράμματος καταρτιζομένου υπό τής δασικής ύπηρεσίας, δι' ένα έκαστον νομόν ή πλείονας συνορεύοντας νομούς και καθορίζοντος τήν ισχύος τούτων από πλειούρας σπουδαιότητος και έπείγοντος. Τά έν λόγω πενταετή προγράμματα εγκρίνονται υπό του Υπουργού Γεωργίας μετά γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, εις ό μετέχει μετά ψήφου διά τήν έπ' αυτών συζήτησιν και ο Γενικός Διευθυντής Εγγείων Βελτιώσεων. Αί διά τά έργα ταύτα αναγκαίουσαι μελέται συντάσσονται είτε άπ' ευθείας υπό τής δασικής ύπηρεσίας είτε κατόπιν αναθέσεως κατά τας περί εκπονήσεως μελετών του Δημοσίου διατάξεις. Τά έργα δασοτεχνικής διευθετήσεως χειμάρρων και βελτιώσεως τών όρεινων έδαφών, άτινα έχουν άμεσον σχέση με αντίστοιχα πεδία έγχειροβελτιωτικά έργα ή άλλα μεγάλα δημόσια έργα (αεροδρόμια, τεχνικά λιμένα, φράγματα, διάνοξιν ένδονικών όδών κλπ.), εντάσσονται κατά προτεραιότητα εις τά ως άνω πενταετή προγράμματα. Αί δαπάναι εκτελέσεως τών ως άνω έργων δύναται νά βαρύνουν έν όλω ή έν μέρει τούς προϋπολογισμούς τών αντίστοιχών έγχειροβελτιωτικών ή ύδροηλεκτρικών ή άλλων δημοσίων έργων κατόπιν κοινής άποφάσεως τών Υπουργών Συντονισμού και Γεωργίας, ως και του κατά περίπτωση ως έν του αντικειμένου του δημοσίου έργου άρμοδίου Υπουργού.

3. Τά κατά τήν παράγραφον 1 δασικά έργα και εργασίαι εκτελούνται προκειμένου περί δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων παρά τής δασικής ύπηρεσίας είτε δι' αυτεπιστασίας είτε δι' εργολαβίας, μετ' άποφασιν του Υπουργού Γεωργίας ή του οικείου νομάρχου. Διά προεδρικού διατάγματος έκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού Γεωργίας καθορίζονται ειδικότερον και κατά παρέκκλισιν από πάσης άλλης διατάξεως άφορούσης γενικώς εις τά δημόσια έργα, τά τής χρηματοδοτήσεως αυτών και διαχειρίσεως τών σχετικών πιστώσεων, αί κατηγορίαι, κατά είδος ή ύψος απαιτούμενης δαπάνης, τών δι' αυτεπιστασίας εκτελουμένων έργων, ως και τών έργων όν ή εκτέλεσις είναι δυνατή άνευ διαγωνισμού, τά τής προκηρύξεως, διενεργείας και εκτελέσεως τών σχετικών διαγωνισμών, τά τής επιβλέψεως και παραλαβής, τά του τρόπου συντηρήσεως τών ως είρηται έργων, καθώς και πάσα άλλη λεπτομέρεια σχετική προς τήν εκτέλεσιν τών δασοτεχνικών έργων.

4. Είς τά ιδιωτικά ή διακατεχόμενα δάση και δασικάς εκτάσεις τά αναγκαία προστατευτικά τεχνικά έργα πραγμα-

τοποιούνται ύποχρεωτικώς υπό τών ιδιοκτητών ή διακατόχων συμφώνως προς τας έγκειρμένας δασοπονικάς μελέτας ή σχέδια και τά σχετικά προγράμματα τής δασικής ύπηρεσίας. Διά τήν αντιμετώπισιν τών δαπανών τών έργων τούτων, οι ιδιοκτήται ή διακάτοχοι επιδοτούνται υπό του Κράτους μέχρι ποσοστού έκαστον επί τοίς έκαστον (100%) τής πραγματοποιημένης δαπάνης. Έν άδυναμία ή άρνήσει τών ιδιοκτητών ή διακατόχων, τά άνωτέρω αναγκαία προστατευτικά έργα εκτελούνται μερίμνη τής δασικής ύπηρεσίας, οι δε ιδιοκτήται ή διακάτοχοι ύποχρεούνται νά εξασφαλίσουν άκόλυτον τήν διακίνησιν τών συνεργείων, μηχανημάτων και ύλικών και νά μεριμνούν διά τήν διατήρησιν τών εκτελουμένων έργων και ιδιαιτέρως διά τήν διαφύλαξιν και ανάπτυξιν τών φυτευμένων δενδρυλλίων. Το ήμισυ τής δαπάνης διά τήν εκτέλεσιν τών ως άνω έργων υπό τής δασικής ύπηρεσίας καταλογίζεται εις έάρος τών ιδιοκτητών ή διακατόχων και εισπράττεται τηρηματικώς έντός τετραετίας ως δημόσιον έσοδον, πλην άν πρόκειται περί δασών ή δασικών εκτάσεων μη άποφερόντων άποδεδειγμένης έσοδα εκ τής εκμεταλλεύσεως αυτών έπαρκή διά τήν αντιμετώπισιν τών ετησίων δόσεων τής ως άνω δαπάνης, όποτε ή δαπάνη καλύπτεται συνολικώς υπό του Δημοσίου.

"Αρθρον 17.

Ανανέωσις και βελτιώσις δασών.

1. Κατά τήν άσκησιν τής δασοπονίας και τήν έν γένει διαχείρισιν τών δημοσίων δασών, ως και κατά τήν εφαρμογήν τής δασοπολιτικής επιτηρήσεως του Κράτους επί τών ιδιωτικών δασών, λαμβάνεται ύποχρεωτικώς πρόνοια ανανέωσης και βελτιώσεως αυτών δι' άναγεννητικών και αναγωγικών ύλοτομιών έν συνδυασμώ με ένδεικνυόμενας και επιτρεπόμενας ένηργητώσεις ή επί μέρους αναδασώσεις, ώστε νά εξασφαλίζεται, έν όψει και τής φύσεως του έδάφους και του είδους τής δασικής ελαστήσεως, ή σπερμοφυής μορφή αυτών.

2. Είς τας δασικάς εκτάσεις και εις τά περμενοφυή δάση λαμβάνεται ύποχρεωτικώς μέριμνα διά τήν ανανέωσιν και βελτίωσιν τών δασικών συστάδων.

3. Αί κατά τας παραγράφους 1 και 2 ύποχρεώσεις βαρύνουν: α) Το Δημοσίον, ως προς τά δημόσια και μη υπό τρίτων διακατεχόμενα δάση και δασικάς εκτάσεις, β) τούς ιδιοκτήτας, ως προς τά άναγνωρισμένα ιδιωτικά δάση και δασικάς εκτάσεις, γ) τούς διακατόχους, ως προς τά διακατεχόμενα δάση και δασικάς εκτάσεις του Δημοσίου. Αί ύποχρεώσεις αυτές ισχύουν άνεξαρτήτως τής εκτάσεως έκάστης ιδιοκτησίας.

4. "Απαντες οι ιδιοκτήται ιδιωτικών δασών και δασικών εκτάσεων (δήμιοι, κοινότητες, φυσικά ή νομικά πρόσωπα) ύποχρεούνται νά διαθέτουν κατ' έτος μέχρι τά τριάντα επί τοίς έκαστον τών εκ τής εκμεταλλεύσεως ή εκμισθώσεως αυτών καθαρών έσόδων διά τήν μερίμνη τών ιδίων εκτέλεσιν δασικών έργων, διάνοξιν όδών, φύτευσιν ή καλλιέργειαν ταχυκυξών ειδών, διενέργειαν αναδασώσεων, ως και βελτίωσιν ή επέκτασιν τής δασικής ελαστήσεως επί τής ιδιοκτησίας των. Η ως άνω διάταξις εφαρμόζεται αναλόγως και επί διακατεχομένων δασών ή δασικών εκτάσεων.

Οι μη συμμορφούμενοι εις τήν διά τής παρούσης παραγράφου θεσπιζόμενην ύποχρέωσιν δέν θά τυγχάνουν επιδοτήσεως κατ' άρθρον 16 του παρόντος νόμου ούτε τών χορηγουμένων οικονομικών κινήτρων έάσει του Ν.Δ. 131/1974 και δέν θά δανειοδοτούνται υπό τής Αγροτικής Τραπεζής τής Ελλάδος. Η μη συμμόρφωσις του δασοκτήμονος βεβαιούται δι' άποφάσεως του Νομαρχιακού Συμβουλίου Δασών, έκδιδόμενης κατόπιν ήτιολογημένης εισηγήσεως του άρμοδίου Δασάρχου και έγκρινομένης υπό του Νομάρχου.

5. Τά οικεία νομαρχιακά Ταμεία Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών δύναται νά παρέχουν πιστώσεις προς εκτέλεσιν δασικών έργων και έργων αναδασώσεως ή βελτιώσεως και

ανάπτυξως ιδιωτικών δασών ή δασικών εκτάσεων, προς ανάπτυξιν της δασικής παραγωγής αυτών ή διατήρησιν του αιδύνητικού ή προστατευτικού χαρακτήρος αυτών. Αι πιστώσεις αυτές διέπονται υπό των διατάξεων του Ν.Δ. 131/1974 περί παροχής οικονομικών ενισχύσεων εις την γεωργικήν, κτηνοτροφικήν, δασικήν και βλαιοτικήν παραγωγήν ως εκάστοτε ισχύουν.

Άρθρον 18.

Επιτήρησης.

1. Αι δασικοί έργοι μεριμνούν διά την αδιάλειπτου και αποτελεσματικήν επιτήρησιν των δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων προς φύλαξιν αυτών εν τών κινδύνων πυρκαϊών, παρανόμων υλοτομιών, εκχερσώσεων και βοσκήσεων, την φύλαξιν των δασικών έργων, την προστασίαν της άγρίας πανίδος και την πρόληψιν δασικών αδικημάτων. Διά την φύλαξιν και προστασίαν των ιδιωτικών δασών και δασικών εκτάσεων μεριμνούν οι ιδιοκτήται τούτων, υπό την επίβλεψιν της δασικής υπηρεσίας.

2. Είς τήν δάση και τας δασικές εκτάσεις, εγκαθίστανται παρατηρητήρια ή φυλάκεια, εφοδιασμένα δι' ανσυρμάτων ή άσυρμάτων τηλεφωνικών συσκευών επικοινωνίας μετά των πλησιεστέρων δασικών και άστυνομικών άρχών.

3. Αι δασικοί υπηρεσίαι εφοδιάζονται δι' αυτοκινήτων όχημάτων επιβατικών, φορητών και πυροσβεστικών, ως επίσης δια προσωπικήν και άλλων αναγκών διά την εκτέλεσιν της άποστολής των μηχανημάτων και εργαλείων.

Άρθρον 19.

Προστασία Χλωρίδος και Πανίδος.

1. Τά υπό του παρόντος νόμου προβλεπόμενα ιδιαίτερα προστατευτικά μέτρα άφορούν και την έντός των δασών και των δασικών εκτάσεων άγρίαν πανίδα ως και την λοιπήν χλωρίδα.

2. Οι έργοι των διεξαχσένων επί των ύφισταμένων ειδών άγρίας πανίδος και αυτοφευγών χλωρίδος έρευνών, τά ειδικότερα μέτρα προστασίας τούτων και τά της συνεργασίας της δασικής υπηρεσίας μετά των υπηρεσιών προστασίας του περιβάλλοντος και άλλων ενδιαφερομένων διά τά ως άνω είδη υπηρεσιών ή νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου (εμπαιδευτικών ίδρυμάτων, μουσείων κλπ.) καθορίζονται διά προεδρικού διατάγματος, εκδιδομένου προτάσει των Ύπουργών Συντονισμού και Γεωργίας.

Άρθρον 20.

Πινακίδες.

1. Έντός των δασών και δασικών εκτάσεων ή εις τας παρυφάς ή τας εισόδους αυτών και εις επίκαιρα κατά την κρίσιν του οικείου δασάρχου σημεία, ως και εις παρακειμένας όδους, παραλίας ή άλλας κοινής χρήσεως εκτάσεις τοποθετούνται υποχρεωτικώς πινακίδες: α) Ρυθμιστικάί, διά των οποίων απαγγέλλεται ή υπομνήσκειται απαγόρευσις ή υποχρέωσις και β) πληροφοριακαί, παρέχουσιν ενδείξεις περί ύφισταμένων κινδύνων, κατευθύνσεων, τοπωνυμίων, άποστάσεων, ύψομετρικής διαφοράς, χρήσιμων εγκαταστάσεων κλπ.

2. Αι διαστάσεις, ό χρωματισμός, τό ειδικότερον περιεχόμενον και πάσα άλλη λεπτομέρεια διά την κατασκευήν και τοποθέτησιν των πινακίδων τούτων καθορίζονται δι' αποφάσεων του Ύπουργού Γεωργίας.

Άρθρον 21.

Ανάπτυξις φιλοδασικού πνεύματος.

1. Τό Ύπουργείον Γεωργίας δύναται νά προβάλήν δαπάναις του Κεντρικού Τμήσιου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών:

α) Είς την σύσταξιν, εκτύπωσιν ή άγοράν προς πώλησιν ή δωρεάν διανομήν βιβλίων, περιοδικών, φυλλαδίων ή άλλων εντύπων άποσκοπόντων εις την διάδοσιν των γνώσεων περί

τά δάση και την προστασίαν αυτών, την ανάπτυξιν της δασοπονίας και την ενίσχυσιν του φιλοδασικού πνεύματος.

β) Είς την παροχήν θραβείων διά την εκπόνησιν μελετών άφορώντων εις την διαχείρισιν, προστασίαν και εξελίξιν ή ανάπτυξιν των έλληνικών δασών ή την συμμετοχήν εις εκθέσεις ή την ανάπτυξιν υποδειγματικών δασικών φυτειών.

γ) Είς την επιχορήγησιν εκπαιδευτικών ή κοινωνικών ιδρυμάτων διά την διενέργειαν έρευνών και την συντήρησιν του συλλεγόμενου υλικού επί της έντός δασών και δασικών εκτάσεων άγρίας πανίδος και αυτοφευγών χλωρίδος.

δ) Είς την επιχορήγησιν φιλοδασικών σωματείων διά την ύπ' αυτών διενέργειαν άναδασώσεων ή την συμβολήν των εις την προστασίαν του πρασίνου και εν γένει την εκπλήρωσιν των σκοπών των.

ε) Είς την όργάνωσιν δασικών εκθέσεων.

2. Ύπό των κατά τόπους δασαρχών ή των ύπ' αυτούς υπαλλήλων του δασολογικού κλάδου ενεργούνται κατ' έτος έν συνενοήται μετά των όρμοδίων επιτελεσθέντων δημοτικής και μέσης εκπαιδεύσεως διαλέξεις και όμιλίες μετά επιδείξεων ή πρακτικών άσκήσεων προς τούς μαθητάς των σχολείων της περιφέρειας των, άφορώσαι εις την προστασίαν των δασών και την ανάπτυξιν του φιλοδασικού πνεύματος. Αι διαλέξεις αυτές: δέον νά καλύπτουν χρόνον τουλάχιστον δύο ώρών κατ' έτος δι' εκάστην τάξιν.

3. Τά ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά μέσα ενημερώσεως, υποχρεούνται, όπως εις τά έβδομηδέκτα προγράμματα αυτών συμπεριλαμβάνουν έκπομπάς σχετικές με την ανάπτυξιν και προστασίαν της χλωρίδος και πανίδος.

Άρθρον 22.

Δασικοί συνεταιρισμοί προστασίας.

1. Εάν εις περιοχήν χαρακτηρισθείσαν ως επικίνδυνον κατά τό άρθρον 25 του παρόντος περιλαμβάνονται ιδιωτικά δάση ή δασικά εκτάσεις ή διακατεχόμενα δημόσια δάση ή δασικά εκτάσεις, οι ιδιοκτήται αυτών των τμημάτων ή ιδιωτικών μεριδίων ή οι διακάτοχοι αυτών ενούνται υποχρεωτικώς εις ένα ή πλείονας αναγκαστικούς δασικούς συνεταιρισμούς προστασίας των ως άνω δασών ή δασικών εκτάσεων. Όμοίως εις τούτους αναγκαστικούς συνεταιρισμούς ενούνται υποχρεωτικώς οι ιδιοκτήται ιδιωτικών δασών ή δασικών εκτάσεων εύρισκομένων έντός περιούχης χαρακτηρισθείσης ως οικιστικής, κατά τό άρθρον 49 του παρόντος.

2. Σκοπός των ως άνω αναγκαστικών συνεταιρισμών είναι ή από κοινού ύπ' των συνεταιρισμένων δασοκτημόνων ή διακατόχων: α) Εκτέλεσις των κατά τό άρθρον 16 προστατευτικών έργων, β) πραγματοποίησις των κατά τον παρόντα νόμον επιτελλομένων άναδασώσεων. γ) Άσκήσις της δεούσης επιτηρήσεως και τήρησις της αναγκάως καθαρότητος και δ) αντιμετώπισις των συναφών προς την διατήρησιν, βελτίωσιν και ανάπτυξιν της έντός των ιδιοκτησιών των δασικής δλαστήσεως προβλημάτων.

3. Οι αναγκαστικοί δασικοί συνεταιρισμοί προστασίας συνιστώνται, έφ' όσον οι μέν ενόμενοι εις αυτούς ιδιοκτήται ή διακάτοχοι είναι πλείονες των έπτά τά δέ δάση ή δασικά εκτάσεις, αι υπαγόμεναι εις την από κοινού προστασίαν, καίνται έντός της περιφέρειας του αυτού δήμου ή κοινότητος ή έντός των συνορευσών περιφερειών πλείονων δήμων ή κοινοτήτων. Εάν εις την αυτήν ως άνω περιφέρειαν ύφίσταται και λειτουργεί αναγκαστικός συνεταιρισμός δασοκτημόνων προς προαγωγήν της δασοπονίας των, προσκατάται και τόν χαρακτήρα του δασικού συνεταιρισμού προστασίας κατά τά άνωτέρω.

4. Η σύστασις των ως άνω αναγκαστικών δασικών συνεταιρισμών ενεργείται δι' αποφάσεως του οικείου νομαρχου καθοριζούσης την όνομασίαν, την έδραν και την περιοχήν του συνεταιρισμού. Οι ούτω συνιστώμενοι αναγκαστικοί δασικοί συνεταιρισμοί είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου δέν έχον δέ έμπορικόν ιδιότητα.

5. Διά προεδρικού διατάγματος εκδιδόμενου τη προτάσει του Υπουργού Γεωργίας καθορίζονται οι ειδικώτεροι όροι και η διαδικασία διά την σύστασιν, συγχώνευσιν και διάλυσιν των ως άνω αναγκαστικών δασικών συνεταιρισμών, τὰ του τρόπου διοικήσεως αὐτῶν, τὸ ὕψος καὶ ὁ τρόπος καταβολῆς τῶν εἰσφορῶν τῶν μελῶν, τὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὀργάνων τῶν, τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν, τὰ τῆς συμπαραστάσεως, βοηθείας καὶ ἐποπτείας αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Υπουργείου Γεωργίας, τὰ τοῦ τρόπου τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς ἀσκήσεως διαχειριστικοῦ ἐλέγχου ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα λεπτομέρεια ἀφορώσα εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν ἐν λόγῳ δασικῶν συνεταιρισμῶν καὶ τὴν πραγμάτωσιν τῶν σκοπῶν τῶν.

6. Ἰδιοκτῆται δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ὡς καὶ διακάτοχοι δημοσίων δασῶν ἢ ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων μὴ περιλαμβανομένων εἰς ἐπικινδύνους περιοχὰς δύνανται νὰ συνιστοῦν ἢ νὰ μετέχουν ἐκουσίως εἰς δασικούς συνεταιρισμούς προστασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ἀντιμετώπισις πυρκαϊῶν.

Ἄρθρον 23.

Ἀπαγορεύσεις.

1. Ἀπαγορεύεται:

α) Νὰ ἀνάπτεται ἢ νὰ διατηρῆται πῦρ πρὸς οἰονδήποτε σκοπὸν ἐν ὑπαίθρῳ καὶ ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ πλησίον αὐτῶν καὶ μέχρις ἀποστάσεως τριακοσίων μέτρων. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ ἀφ᾽ ἑνὸς ἀπὸ τῶν 1ης Μαρτίου μέχρι 31ης Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους κατόπιν ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ ἐπὶ παρουσίᾳ ὀργάνου αὐτῆς, κατὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον χρονικὸν διάστημα συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν δασικῶν κανονισμῶν προβλεπόμενους ἔρους.

β) Νὰ ἀνάπτεται ἢ νὰ διατηρῆται πῦρ πρὸς οἰονδήποτε σκοπὸν ἐντὸς οἰκιῶν, ξενοδοχείων, ἐργαστηρίων, καλυψίδων, ποιμνιστάσιων, σκηνῶν, αὐλῶν καὶ ἄλλων ἐνδειατημάτων ἢ περιφραγμένων ἀκαλύπτων χώρων εὐρισκομένων ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ εἰς τριακοσίων μέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν, χωρὶς νὰ λαμβάνονται τὰ παρὰ τῶν δασικῶν κανονισμῶν προβλεπόμενα μέτρα.

γ) Νὰ τοποθετοῦνται, φυλάσσονται ἢ ἐγκαταλείπονται εὐφλεκτοὶ ὕλοι ἢ ἄχρηστα εἶδη ἢ ἀπορρίμματα ἐντὸς τῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ μέχρις ἀποστάσεως τριακοσίων μέτρων πλὴν τῶν πρὸς τοῦτο ὀρισμένων ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ κατόπιν ἀδείας ταύτης χώρων, τηρουμένων πάντοτε διὰ τὴν φύλαξιν ἢ τὴν καύσιν τούτων τῶν ὑπὸ τῶν δασικῶν κανονισμῶν ἢ ἄλλων εἰδικῶν διατάξεων ἐπιβαλλομένων μέτρων ἀσφαλείας κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς. Ἀπαγορεύεται ἰδίᾳ ἢ ὑπὸ τῶν δῆμων καὶ κοινοτήτων δημοσυργία χώρων ἀπορρίψεως καὶ καύσεως ἀπορριμμάτων ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ μέχρις ἀποστάσεως πεντακοσίων μέτρων ἀπὸ αὐτῶν, ἐκτός ἂν διαπιστοῦται ἀπόλυτος ἀδυναμία ἐξευρέσεως ἄλλου χώρου καὶ πάντοτε κατόπιν ἀδείας τοῦ οἰκείου νομάρχου, ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας καὶ καθοριζούσης τὸν τόπον καὶ τοὺς ὄρους ἀπορρίψεως καὶ καύσεως τῶν ἀπορριμμάτων, ὡς καὶ πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἀποτροπὴν μεταδόσεως τοῦ πυρός.

δ) Ἡ ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ μέχρις ἀποστάσεως ἐκτὸς μέτρων ἀπὸ τούτων καύσις ἀνδρακακαμίνων καὶ ἀσθεστοκαμίνων, ὡς καὶ ἡ ἐγκατάστασις ἄλλου ἐργαστηρίου ἢ τεχνικοῦ συγκροτήματος λειτουργοῦντος διὰ καυσίμου ὕλης, ἂνευ ἀδείας τοῦ δασάρχου καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους ταύτης.

ε) Ἡ ἐντὸς δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ὥρα δι' ὅπλων ἐχόντων ἔνσημα ἐξ ὕλης, ἐκ τῆς ὁποίας δύναται νὰ μεταδοθῇ τὸ πῦρ.

στ) Ἡ ἐντὸς δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἀπορρίψις ἀνημμένων σιγαρέττων ἐκ μέρους πεζῶν ἢ ἐποχουμένων ἀμαξῶν, αὐτοκινήτων καὶ σιδηροδρομικῶν συρμῶν.

ζ) Τὸ κήπνισμα τῶν ἐντὸς κορυμῶν θένδρων μελισσῶν, εἰμὴ κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν δασικῶν κανονισμῶν προβλεπόμενα.

2. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ ἀπὸ 1ης Μαρτίου μέχρις 31ης Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους καύσις ἄγρων ἢ ἀγροτικῶν ἐκτάσεων ἢ χορτολιβαδικῶν ἐκτάσεων ἢ πλησίον αὐτῶν ἢ θένδρεστοδασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων τριακοσίων μέτρων, ἂνευ ἀδείας χιῶν καὶ μέχρις ἀποστάσεως τριακοσίων μέτρων, ἂνευ ἀδείας τοῦ οἰκείου δασάρχου καὶ ὑποδείξεως τὸν χρόνον καὶ τὰς προϋποθέσεις πραγματοποιήσεως ταύτης καὶ ἂνευ τῆς τηρήσεως τῶν ἐκ τῆς ὡς ὅνω γειτνιάσεως καὶ τῶν κρηστώνων καὶ κηρῶν συνθηκῶν ἐπιβαλλομένων μέτρων ἀσφαλείας, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὑπὸ τῶν δασικῶν κανονισμῶν προβλεπόμενα.

3. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω ἀπαγορεύσεων πλὴν τῆς ποινικῆς διώξεως εἰς τὴν ὑπόκεινται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, εὐθύνονται ἀστικῶς εἰς ἀποζημίωσιν κατὰ τὰς περὶ ἀδικοπραξιῶν διατάξεις.

Ἄρθρον 24.

Ὑποχρεώσεις ὀργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας καὶ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων.

1. Αἱ σιδηροδρομικαὶ ὑπηρεσίαι ὀφείλουσιν, νὰ μεριμνῶν τακτικῶς διὰ τὴν καθαρότητα τῆς ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ζώνης, διὰ τῆς ὁποίας διέρχονται σιδηροδρομικαὶ γραμμαῖ, καὶ τὴν ἐγκαίρως ἀποκοπὴν καὶ ἀποκομιδὴν τῶν ἐντὸς αὐτῆς ἀναπτυσσομένων ἢ εὐρισκομένων θένδρων, θάμνων, φυτῶν, ξηρῶν χόρτων κλπ., συμμερφούμεναι ὡςοδύνηται εἰς τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας. Ἡ ὡς ὅνω ζώνη καταλαμβάνει πᾶσαν ἑκτασιν γῆς ἐκτείνουσαν τὸν σιδηροδρομικὸν καὶ εἰς ἀπόστασιν μέχρις ἑξῶς καὶ μέτρων ὑπολογιζομένην ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς τροχιάς τῆς γραμμῆς. Εἰς τὴν ζώνην ταύτην δύνανται νὰ φυτεύονται καλλωπιστικὰ φυτὰ ἢ θένδρα μὴ ὑποκείμενα εἰς κίνδυνον πυρκαϊᾶς, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

2. Τὸ ἐκ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ζώνης ἀποκομιζόμενον ὕλικόν, ἐὰν εἶναι χρήσιμον πρὸς καὺσιν ἢ ἄλλαν χρῆσιν, παραδίδεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ διακάτοχον τοῦ δάσους, εἰς τοιοῦτον μὲσω τῆς οἰκείας δασικῆς ὑπηρεσίας, ἐὰν δὲ εἴναι ἄχρηστον ἢ ἐὰν οὐδεὶς προσέρχεται διὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καταστρέφεται ἢ διατίθεται ὑπὸ τῆς σιδηροδρομικῆς ὑπηρεσίας, ἀφοῦ μεταφερθῇ εἰς ἀσφαλῆς διὰ τὴν καταστρέφην ἢ διάδοσιν μέρος.

3. Αἱ σιδηροδρομικαὶ ὑπηρεσίαι ὑποχρεοῦνται νὰ τοποθετοῦν εἰς τὰς ἀπενδύχους ἢ τοὺς σωλήνας ἐξατμίσεων τῶν ἀτμοκινήτων σιδηροδρομικῶν μηχανῶν καταλλήλους συσκευὰς διὰ τὴν πρόληψιν ἐκτινάξεως σπινθήρων ἢ πυρακτωμένων μορίων ἀνδράκων ὡς καὶ τερροδόχων ὑπὸ τὰς ἐσχάρας τῶν μηχανῶν. Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται νὰ τοποθετοῦν ἐντὸς τῶν ἀμαξῶν καὶ τῶν σταθμῶν, ὡς καὶ εἰς ἐπικαιρὰ σημεία τῆς ἐν παραγρῶφῃ 1 ζώνης πινελιάς, διὰ τῶν ὁποίων νὰ εἰσποιοῦνται οἱ ἐπιβάται περὶ τοῦ κινδύνου πυρκαϊᾶς καὶ νὰ ὑπενθυμίζονται αἱ ποινικαὶ κυρώσεις διὰ τὴν ἀπορρίψιν ἀνημμένων σιγαρέττων ἢ εὐφλεκτῶν ὕλων. Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη βαρύνει καὶ τοὺς ἰδιοκτῆτας ὑπεραστικῶν καὶ τουριστικῶν λεωσυνερίων.

4. Ἐφ' ὅσον εἰς παρακειμένην δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως περιχρὴν εὐρίσκονται ἀεροδρόμια, σταθμοὶ αὐτοκινήτων, ἐργομηχαναὶ ἢ ἐγκαταστάσεις ἀποθημεύσεως εὐφλεκτῶν ὕλων, αἱ διοικήσεις τούτων ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνουν πέραν τῶν ἐκ τῶν πυροσβεστικῶν κανονισμῶν προβλεπόμενων καὶ πᾶν μέτρον ἐπιβαλλόμενον ἐκ τῶν περιστάσεων διὰ τὴν ἀποφυγὴν μεταδόσεως πυρκαϊᾶς εἰς τὸ παρακειμένον δάσος ἢ τὴν δασικὴν ἐκτασιν. Εἰς τὴν περιπτώσιν τὰ μέτρα ταῦτα εἰς ἡδὲν ληφθῇ οἰκοθῆν, ὁ νομάρχης δύναται τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου δασάρχου νὰ ἐπιβάλῃ διὰ πρόξενός του τὴν λήψιν τούτων.

5. Αἱ αὐταὶ ὡς ὅνω ὑπηρεσίαι ἢ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦνται νὰ διατηροῦν τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα μέσα διὰ τὴν ἄμεσον ἀντιμετώπισιν πυρκαϊᾶς τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως, ἢ ὅποια ἡθελον ἐκδηλωθῇ εἰς τὴν ἀμέσως γειτονικὴν πρὸς αὐτάς περιχρὴν.

6. Τά λεωφορεία, πούλμαν, αυτοκινητάμαξαι και όχήματα σιδηροδρομικών συρμών δέον νά είναι έφοδιασμένα πλήρως διά τεφροδοχείων, ύπεράνω των οποίων δέον νά τίθενται και πινακίδες απαγορευτική τής έκτός αὐτῶν άπορρίψεως τῶν σιγερέτων.

Ἄρθρον 25.

Ἐπικινδυνοὶ περιοχαί.

1. Περιοχαί. αἱ ὅπουαι ὡς ἐκ τῆς φύσεως καί τοῦ εἶδους τῆς ἐν αὐταῖς δασικῆς βλαστήσεως καί τῶν κρατουσῶν κλιμαπολογικῶν συνθηκῶν ἢ ἄλλων αἰτίων, εἶναι ἰδιαιτέρως ἐκτεθειμέναι καί εὐαίσθητοι εἰς πυρκαϊάς. κηρύσσονται ἐπικινδυνοὶ περιοχαί.

2. Ὁ ἀνωτέρω χαρακτηρισμός ἐνεργεῖται κατόπιν σχετικῆς εἰσηγήσεως τῶν οἰκείων νομαρχῶν καί τῆς κεντρικῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἐρεϊδομένης ἐπὶ τῶν κατὰ τήν προηγουμένην παράγραφον κριτηρίων καί τῆς συχνότητος ἢ ἐκτάσεως τῶν κατὰ τό παρελθόν ἐκρηγείσων πυρκαϊῶν, διά προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καί Δημοσίας Τάξεως.

3. Ἡ ἐκδοσις τοῦ κατὰ τήν προηγουμένην παραγράφου διατάγματος συνεπάγεται ὑποχρεωτικῶς τήν λήψιν τῶν κατωτέρω μέτρων:

α) Τήν ἐγκατάστασιν εἰδικῶν δασοπροσθεστικῶν μονάδων διά τήν κατάρθεσιν δασοπυρκαϊῶν εἰς τήν ἔδραν τοῦ νομοῦ ἢ ἑτέρα σημεία αὐτοῦ, ὁρίζουσα ὑπό τοῦ νομάρχου, ἀπό 1ης Μαΐου μέχρι 31ης Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους. κατὰ τὰ εἰς τό ἄρθρον 26 ὁρίζουσα.

β) Τήν ἐγκατάστασιν, εἰς τὰ πλέον ἐγγύς εὐρισκόμενα ἀεροδρόμια καί εἰς ἐπικεντρον σημείον ἐν σχέσει πρὸς πλείονας περιοχάς, μονάδων κατασθένσεως δασοπυρκαϊῶν ἀπό ἀέρος, κατὰ τό αὐτό ὡς ἄνω χρονικόν διάστημα, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἄρθρῳ 27 ὁρίζουσα.

γ) Τήν ὑπό τῆς μετεωρολογικῆς ὑπηρεσίας ἰδιαιτέραν παρακολούθησιν. κατὰ τό αὐτό ὡς ἄνω χρονικόν διάστημα, τῶν καιρικῶν συνθηκῶν ὑπὲρ τὰς ἐπικινδύνους περιοχάς καί τήν ἐκδοσιν εἰδικῶν βελτίου πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν οἰκείων νομαρχῶν, εἰς ἃς περιπτώσεις αὐταὶ κρίνονται ὡς δυνάμεναι νά εὐνοήσουν τήν ἀνάπτυξιν ἢ διάδοσιν πυρκαϊᾶς.

δ) Τήν ὑπό τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ τοῦ οἰκείου νομάρχου ἐκδοσιν εἰδικῶν κανονισμῶν ρυθμίσεως τῆς διελεύσεως καί παραμονῆς ἰδιωτῶν ἐντός τῶν δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων τῆς ἐπικινδύνου περιοχῆς, ὡς καί τήν δυνατότητα λήψεως προληπτικῶν μέτρων ἐπεὶγοντος χαρακτηρισμοῦ διά τήν ἐπὶ ἀνδρῶσιν παρατηρητηρίων, τήν ἐπίβλυσιν τῶν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ συγχυζομένων χώρων καί τήν πρόληψιν ἐπαπειλουμένων ἐγκλημηματικῶν πράξεων κατὰ τῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων.

ε) Τήν ὑπό τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν, κατὰ τόπους δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀρχῶν, κατάρτισιν πίνακος τῶν ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι 31ης Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους διαμενόντων ἐπὶ δεκαπενθήμερον καί ἄνω ἐντός τῶν δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων προσώπων, τὰ ὅπουα ὑποχρεοῦνται νά δηλώσουν ἐγγράφως καί ὑπευθύνως πρὸς τήν δασικὴν ὑπηρεσίαν τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των. κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὑπὸ τῶν δασικῶν κανονισμῶν ὁρίζουσα.

στ) Τήν κατ' ἀπόλυτον προτεραιότητα ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ προγράμματος δασικῶν ἔργων προβλεπομένων κατασκευῶν καί ἐργασιῶν.

ζ) Τήν σύστασιν ἀναγκαστικῶν δασικῶν συνεταιρισμῶν πρὸς προστασίαν τῶν ὑφισταμένων ἰδιωτικῶν ἢ διακτεχομένων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, κατὰ τό ἄρθρον 22 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 26.

Μονάδες κατασθένσεως δασοπυρκαϊῶν.

1. Εἰς νομοὺς περιλαμβάνοντας ἐπικινδύνους περιοχάς ὁ-

γανοῦνται ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας εἰδικαὶ μονάδες κατασθένσεως δασοπυρκαϊῶν, ἐφοδιαζόμεναι διά τῶν πλέον προσφόρων καί ἀποτελεσματικῶν τεχνικῶν μέσων. Αἱ μονάδες αὗται συγχροτοῦνται ἐξ ὑπαλλήλων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας εἰδικῶς ἐκπαιδευομένων εἰς τήν ἀντιμετώπισιν δασοπυρκαϊῶν.

2. Τὸ προσωπικὸν τῶν εἰδικῶν μονάδων κατασθένσεως δασοπυρκαϊῶν συμμετέχει μετὰ τῶν λοιπῶν δασικῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τήν ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν προστασίας καί φυλάξεως τῶν δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων καί δὴ εἰς τήν διενέργειαν τῶν φρυγανεύσεων, διαμνεύσεων, καθαρισμῶν, ἀραιώσεων, ἐκπρεμνώσεων, διανοίξεων ἀντιπυρικών ζωνῶν, τήν ἐγκατάστασιν καί λειτουργίαν παρατηρητηρίων καί ὑδατοδεξαμενῶν, ὡς καί εἰς κοινὰς ἀσκήσεις μετὰ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τῶν τρόπων ἀντιμετωπίσεως πυρκαϊῶν καί χρήσεως τῶν διατιθεμένων μέσων κατασθένσεως τοῦ πυρὸς ἐπὶ τῇ βᾶσει προγράμματος ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομάρχου.

3. Διά προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως, Γεωργίας καί Δημοσίας Τάξεως καθορίζονται εἰδικώτερον ἢ ὁράνωσις καί ὁ τρόπος ἐκτελέσεως τῶν καθήκόντων τῶν εἰδικῶν μονάδων κατασθένσεως δασοπυρκαϊῶν, ὁ ἀριθμὸς καί ἡ ἔδρα τούτων, τὰ τῆς δημιουργίας δασοπροσθεστικῶν σταθμῶν καί τῆς ἐπανδρώσεως τούτων, ἡ κατανομή τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, οἱ ὅροι διορισμοῦ ἢ ἐντάξεως εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις, τὰ τῆς προσλήψεως βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως καί ἐπιμορφώσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐν λόγω ὑπηρεσίας, εἴτε εἰς τήν ἡμέδαπην μετὰ τὴν συνεργασίαν τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, εἴτε εἰς τήν ἀλλοδαπὴν, ὡς καί πᾶν ἕτερον θέμα ἀφορῶν εἰς τήν ἐν λόγω ὑπηρεσίαν καί τήν κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ τῆς.

4. Διά κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καί Δημοσίας Τάξεως καθορίζονται τὰ τῆς συνεργασίας καί ἀμοιβαίας ἀρωγῆς τῆς δασοπροσθεστικῆς ὑπηρεσίας μετὰ τοῦ πυροσβεστικοῦ σώματος.

Ἄρθρον 27.

Μονάδες κατασθένσεως δασοπυρκαϊῶν ἀπὸ ἀέρος.

1. Παρὰ τῇ πολεμικῇ ἀεροπορίᾳ καί ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὁργανοῦνται καί λειτουργοῦν εἰδικαὶ μονάδες κατασθένσεως δασοπυρκαϊῶν ἀπὸ ἀέρος. Αἱ μονάδες αὗται, ἐφοδιαζόμεναι δι' εἰδικῶν τύπων ἀεροσκαφῶν καί ἐλικοπτέρων, ὡς καί τοῦ λοιποῦ ἀναγκαίου ὕλικου διά τήν ἀντιμετώπισιν τῶν πυρκαϊῶν, ἐγκαθίστανται εἰς τὰ ἐγγύς τῶν ἐπικινδύνων περιοχῶν τοῦ ἄρθρου 25 ἀεροδρόμια, ἐξυπηρετούμεναι ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν ἐδάφους τῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας.

2. Ὁ τόπος ἐγκαταστάσεως καί ἡ εἰς διατιθέμενα μέσα δύναμις τῶν μονάδων τούτων, τὰ τῆς ἐπανδρώσεως, προετοιμασίας καί τῆς καταστάσεως ἐτοιμότητος αὐτῶν, τὰ τῆς συνεργασίας των μετὰ τὰς δασικὰς ἀρχὰς καί τήν πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν, τὰ τοῦ τρόπου ἐπεμβάσεως καί ἐνεργείας εἰς περίπτωσιν πυρκαϊᾶς, τὰ λαμβανόμενα μέτρα καί τὰ ὅρια ἀσφαλείας καθορίζονται διά προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Ἀμύνης, Δημοσίας Τάξεως καί Γεωργίας.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀεροπορίας ἢ τῶν κατὰ τόπους ἀεροπορικῶν διοικητῶν ρυθμίζεται πᾶσα ἑτέρα λεπτομέρεια ἀναφερομένη εἰς τήν λειτουργίαν των ὡς ἄνω μονάδων καί τήν ἀπόρροιστον ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου των.

4. Διά προεδρικοῦ διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Ἀμύνης, Γεωργίας καί Συγκοινωνιῶν, ἐπιτρέπεται νά μεταφερθοῦν αἱ ὡς ἄνω μονάδες κατασθένσεως δασοπυρκαϊῶν εἰς τήν ὑπηρεσίαν Πολιτικῆς Ἀεροπορίας ἢ εἰς ἐπὶ τούτῳ συνιστώμενον ὀργανισμόν. Εἰς τήν περίπτωσιν ταύτην τὰ εἰς τήν παράγραφον 2 ὁρίζουσα θέματα ρυθμίζονται διά προεδρικῶν διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν καί Γεωργίας.

*Άρθρον 28.

Ἀρμοδιότητες διὰ τὴν καταστολὴν πυρκαϊῶν.

1. Ἀρμοδιὰ ὄργανα διὰ τὴν λήψιν τῶν προσηκόντων μέτρων, τὴν ἐκδόσιν τῶν σχετικῶν διαταγῶν καὶ τὴν μέριμναν τῆς ταχείας καὶ ἀσφαλούς ἐκτελέσεώς των εἶναι: α) ὁ οἰκείος δασάρχης καὶ τὰ ὑπ' αὐτὸν ὄργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, β) αἱ κατὰ τόπους ἀρχαὶ τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἀγροφυλακῆς, γ) αἱ δημοτικαὶ ἢ κοινοτικαὶ ἀρχαὶ τῆς περιοχῆς εἰς ἣν ἐξεργάσθῃ πυρκαϊά, δ) οἱ σταθμοὶ ἢ ὑποσταθμοὶ τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, ε) αἱ εἰδικαὶ μονάδες κατασβέσεως δασοπυρκαϊῶν ἀπὸ ἀέρος καὶ στ) αἱ κατὰ τόπους στρατιωτικαὶ ἀρχαί.

2. Αἱ ὑπὸ στοιχεῖα α' ἕως καὶ δ' ἀρχαὶ καὶ τὰ ὄργανα αὐτῶν, εὐθὺς ὡς ἀντιληφθῶν τὴν ἐναρξιν πυρκαϊᾶς, ἢ εἰδοποιηθῶν περὶ τούτου, ἔχουν ὑποχρέωσιν αὐτεπαγγέλτου καὶ ἀμέσου κινήσεως καὶ ἐπεμβάσεως πρὸς καταστολὴν αὐτῆς διὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐνεργείας καὶ διὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν διατιθεμένων μέσων. Ἐπίσης ἔχουν ὑποχρέωσιν ἀμέσου ἐνημερώσεως ἀλλήλων καὶ τοῦ νομάρχου.

3. Ἡ συνδρομὴ καὶ ἐπέμβασις τῶν ὑπὸ στοιχεῖα ε' καὶ στ' ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ, εἰς περιπτώσιν ἐπιγόντος, ὑπὸ τῶν ἐν παραγράφῳ 2 ἀρχῶν, ὑποχρεωμένων εἰς παροχὴν πάσης χρησίμου πληροφορίας.

4. Τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, τὸν βαθμὸν κινήσεως, τὴν δρᾶσιν καὶ τὴν συνεργασίαν των πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς κατευθύνει καὶ συντονίζει, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις, ὁ νομάρχης. Μέχρι τῆς ἐνημερώσεως τοῦ νομάρχου καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀναλήψεως τῆς διευθύνσεως καὶ συντονισμοῦ τῶν ἐνεργειῶν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς πυρκαϊᾶς, τὴν εὐθύνην ἀμέσου ἐνεργείας καὶ ἐποπτείας τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν κατάσβεσιν αὐτῆς ἔχει ὁ οἰκείος δασάρχης.

*Άρθρον 29.

Ὑποχρεώσεις ἀντιλαμβανόμενων πυρκαϊῶν.

1. Ὁ ἀντιλαμβανόμενος πυρκαϊᾶν ἐντὸς δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, ἢ πυρκαϊᾶν ἐκδηλουμένην πλησίον τούτων, ἀλλὰ δυνάμενην νὰ ἐπεκταθῇ ἐντὸς αὐτῶν, ὀφείλει νὰ καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς κατάσβεσιν ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲ εὐρίσκεται εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν πυρκαϊάν μόνος, ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὰ πλησιέστερα πρὸς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς ἄτομα, πρὸς δὲ καὶ τὴν δασικὴν ἢ τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν, ἢ τὴν πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ τὸν δήμαρχον ἢ τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος ἢ τὴν τυχὸν παρακειμένην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Τὴν τελευταίαν ταύτην ὑποχρεοῦσιν εἰδοποιήσεως μιᾶς τῶν ὡς ἄνω ἀρχῶν ἢ ὑπηρεσιῶν ἔχουν καὶ τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω τὸ πρῶτον εἰδοποιούμενα ἄτομα.

2. Τὰ ὄργανα μιᾶς τῶν ὡς ἄνω ἀρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, λαμβάνοντα γνῶσιν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἢ ἐκ τῆς κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον εἰδοποιήσεως περὶ τῆς ἐνάρξεως πυρκαϊᾶς, ὑποχρεοῦνται εἰς ἄμεσον ἐνημέρωσιν τῶν ἁμέσων κατὰ τόπους προϊσταμένων των καὶ εἰδοποιήσιν τῶν λοιπῶν ὡς ἄνω ἀρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν.

*Άρθρον 30.

Ἐνέργειαι πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς.

1. Ὁ δασάρχης καὶ τὰ ὑπ' αὐτὸν ὄργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, εὐθὺς ὡς λάβουν γνῶσιν ἐκπαρείσεως πυρκαϊᾶς, σπεύδουν εἰς τὸν τόπον ἐνθα ἐξεδηλώθη αὕτη, καὶ ἐπιλαμβάνονται τῆς κατασβέσεως ταύτης διὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν διατιθεμένων μέσων. Τὴν διευθύνσιν τῶν ἐργασιῶν διὰ τὸν ἐντοπισμὸν καὶ τὴν κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς ἔχει ὁ δασάρχης ἢ ὁ ἀναπληρῶν τοῦτον ὑπάλληλος τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας μέχρι τῆς εἰδοποιήσεως καὶ ἀφίξεως τοῦ νομάρχου. Οὗτος κατευθύνει καὶ συντονίζει καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν παρεχόντων συνδρομὴν ἰδιωτῶν ἢ δημοσίων ὁργάνων, δίδων τὰς πρὸς τοῦτο ἀναγκαίας ὁδηγίας.

2. Αἱ κατὰ τόπον μονάδες τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς καὶ Ἀγροφυλακῆς ὑποχρεοῦνται εἰς ἀμέσον κινήσεσιν καὶ ἐπέμβασιν πρὸς καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἐκτασιν ταύτης καὶ τὸν παρουσιαζόμενον κίνδυνον, τιθέμεναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ οἰκείου δασάρχου.

3. Τῇ αἰτῇ τοῦ δασάρχου ἢ τοῦ ἀναπληρῶντος τοῦτον δασικῶ ὑπάλληλου δύναται νὰ κινήσῃ καὶ ἄλλαι μονάδες τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς Χωροφυλακῆς κατὸ πιν διαταγῆς τῶν κατὰ τόπους διοικητῶν ἢ ὑποδιοικητῶν.

4. Ἐφ' ὅσον ἡ πυρκαϊὰ λαμβάνει διαστάσεις ἢ ἐμφανίζει κίνδυνον ἐπεκτάσεως, αἱ ἐπιληφθεῖσαι τῆς κατασβέσεως αὐτῆς ὑπηρεσίαι καὶ ἀρχαὶ δύναται νὰ ζητήσουν τὴν συνδρομὴν τῆς πλησιέστερας στρατιωτικῆς διοικήσεως (στρατοῦ, ναυτικοῦ ἢ ἀεροπορίας) ἢ τῆς τυχὸν ὑφισταμένης λιμενικῆς ἀρχῆς. Αἱ στρατιωτικαὶ διοικήσεις ὑποχρεοῦνται καὶ εἰς ἄμεσον αὐτεπαγγέλτου ἐπέμβασιν πρὸς καταστολὴν πυρκαϊᾶς, ἐφ' ὅσον αὕτη ἐξεργάσθῃ ἐντὸς στρατιωτικῆς περιοχῆς ἢ εἰς δάσος ἢ δασικὴν ἐκτασιν παρακειμένην στρατιωτικῶν χώρων ἢ ἐγκαταστάσεων, εἰδοποιούσαι πάντως σχετικῶς τὴν δασικὴν ἀρχὴν καὶ τὴν πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις.

5. Αἱ στρατιωτικαὶ διοικήσεις, εὐθὺς ὡς λάβουν γνῶσιν ἐκπαρείσεως πυρκαϊᾶς κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ὀφείλουν νὰ ἀποστείλουν τὸ ταχύτερον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς διαθέσιμον δύναμιν ἐκ τῶν ἀνδρῶν των, ἐφοδιασμένων διὰ τῶν ἀπαραίτητων ἐργαλείων καὶ μέσων. Ἡ δύναμις αὕτη κατευθύνεται εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ διευθύνοντος τὴν κατάσβεσιν αὐτῆς νομάρχου, δασάρχου ἢ ἀναπληρωτοῦ αὐτῶν ὑποχρεωμένη νὰ συμμορφούται πρὸς τὰς ὁδηγίας των.

6. Ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀνάγκη καὶ ζητηθῇ ὑπὸ τῶν ἐπιληφθεῖσαι τῆς κατασβέσεως τῆς πυρκαϊᾶς ἀρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, κινήσονται καὶ αἱ μονάδες κατασβέσεως δασοφυλακῶν ἀπὸ ἀέρος, ἀποστέλλονται ἀνάλογον ἀριθμὸν ἀεροσκαφῶν καὶ ἐλικωπτέρων διὰ τὴν ἐπισήμανσιν καὶ καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς διὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν διατιθεμένων μέσων.

*Άρθρον 31.

Ἐπίταξις μέσων καὶ προσωπικῶν ὑπηρεσιῶν.

1. Οἱ κάτοικοι τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἐξεργάσθῃ πυρκαϊά, ὡς καὶ οἱ διαμένοντες ἐντὸς ἢ ἐγγὺς τοῦ δάσους, εἰς ὃ ἐξεργάσθῃ αὕτη, δύναται νὰ προσφέρουν ἐθελοντικῶς τὰς ὑπηρεσίας των πρὸς κατάσβεσιν αὐτῆς, συνεργαζόμενοι μετὰ τῶν δασικῶν καὶ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

2. Ἐὰν παρίσταται ἄμεσος καὶ σοβαρὸς κίνδυνος ἐπεκτάσεως τῆς πυρκαϊᾶς ἐγγὺς οἰκισμῶν, ὡς καὶ ἐὰν ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως ταύτης τίθεται εἰς κίνδυνον ἡ ζωὴ ἀνθρώπων, ἐπιτρέπεται ἡ διὰ πράξεως τοῦ νομάρχου ἢ τοῦ δασάρχου ἢ τοῦ ἐντεταλμένου παρ' αὐτῶν ὁργάνου ἐπίταξις μέσων μεταφορᾶς, ἐλκυστήρων ἢ προωθητήρων, ὑδροφόρων ὀχημάτων καὶ ἄλλων μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων, δυναμένων νὰ χρησιμοποιηθῶν πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ δι' ὁμοίας πράξεως ἐπίταξις τῶν προσωπικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν κατοίκων τῶν οἰκείων δήμων ἢ κοινοτήτων, ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος καταρτιζομένου ἐπὶ τόπου ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος. Προκειμένου περὶ δήμων ἢ κοινοτήτων τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 25 ἐπικινδύνων περιοχῶν, ὁ πῖναξ οὗτος καταρτίζεται ἐκ τῶν προτέρων καὶ δὴ μέχρι τῆς 1ης Μαΐου ἐκάστου ἐτους καὶ ἰσχύει δι' ἓν ἔτος. Εἰς τοὺς περιλαμβανόμενους εἰς τὸν πίνακα τοῦτον δίδονται ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς αἱ ἀπαραίτηται γνώσεις καὶ ὁδηγίαι διὰ τὴν ἐγκαίρως κινήσεσιν καὶ ἀποτελεσματικὴν δρᾶσιν των. Ἀπείδεται εἰς τὰς διατάξεις τῆς δασικῆς ἀρχῆς τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

3. Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἐπιτασσόμενων μέσων καταβάλλεται ἀποζημίωσις, ὀριζομένη, τῇ αἰτῇ τοῦ οἰκείου νομάρχου ἢ καὶ τῶν δικαιούχων, ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικοῦ ἐντὸς δέκα το πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταστολῆς τῆς πυρκαϊᾶς.

Ἐπίσης ἀποζημιώσεις καταβάλλεται εἰς τοὺς ἀποδεδειγμένους χρησιμποιηθέντας, κατόπιν ἐθελουσίας προσηγορίας ἢ κατόπιν ἐπιτάξεως τῶν ὑπηρεσιῶν των, ἰδιώτας, ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου ἐπὶ τῇ βάρει τοῦ κατωτάτου ὁρίου ὠρομισθίου ἀναιδικοῦ ἐργάτου. Ἡ πληρωμὴ τῆς ἀποζημιώσεως ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ νομάρχου ἐκδιδομένης ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὥς ἄνω ἀποφάσεως καὶ βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ οἰκείου Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

Ἄρθρον 32.

Ἀμοιβαί.

1. Εἰς τοὺς ἐθελοντικῶς ἢ κατόπιν ἐπιτάξεως μετασχόντας κατασβέσεως δασοπυρκαϊᾶς καὶ ἐπιδείξαντας ἰδιαίτερον θάρρος καὶ ἱκανότητα εἰς τὸ ἔργον των καὶ ὡς ἐκ τούτου συμβαλόντας σημαντικῶς εἰς τὴν κατάσβεσιν αὐτῆς ἀπονέμεται τιμητικὸν δῖπλωμα ἢ χρηματικὸν βραβεῖον ἢ καὶ ἀμφότερα. Αἱ λεπτομέρειαι ἀπονόμης τούτων καὶ τὸ ὕψος τοῦ χρηματικοῦ βραβεῖου κατὰ κατηγορίας περιπτώσεων καὶ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Εἰς τοὺς μετασχόντας πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς δασικοὺς ὑπαλλήλους ἢ ἐργάτας καὶ τὰ ὅργανα τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἀγροφυλακῆς χορηγεῖται, μετὰ πρότασιν τοῦ ἀνωτέρου κατὰ βαθμὸν δασικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ διεμβύοντος τὰς ἐργασίας κατασβέσεως τῆς πυρκαϊᾶς, εἰδικὴ ἀποζημιώσις λόγῳ φθορᾶς ἡμιστοῦ καὶ ὑποδήσεως, καθοριζομένη δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας καὶ βαρύνουσα τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

3. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ καταβάλῃ εἰδικὴν ἀμοιβὴν εἰς τοὺς παρέχοντας θετικὰς πληροφορίες διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἐμπρηστῶν ἢ ὑπαίτιων πυρκαϊῶν.

Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη προκηρύσσεται δημοσίᾳ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, καταβάλλεται δὲ μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν. Τοιαύτη ἀμοιβὴ δύναται νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ καταβληθῇ καὶ ἄνευ προηγούμενης προκηρύξεως.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐγγράφεται κατ' ἔτος εἰδικὴ καὶ ἐπαρκὴς πίστωσις διὰ τὴν ὑλοποίησιν τῆς παρούσης παραγράφου.

Ἄρθρον 33.

Ἐπιπτώσεις δαπανῶν.

1. Ἐφ' ὅσον ἡ πυρκαϊὰ ἐξερράγη εἰς ἰδιωτικὸν ἢ διακατεχόμενον δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν, διαπιστοῦται δὲ ἡτιελικημένως ὅτι ἡ ἐνερξίς ἢ ἐπέκτασις αὐτῆς ὡσεύλατο ἀποκλειστικῶς ἢ κατὰ κύριον λόγον εἰς ἀδικαιολογήτους παραλείψεις τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ διακατόγων, τὸ ἥμισυ τῶν δαπανῶν διὰ τὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 31 παρ. 3 καὶ 32 παρ. 2 ἀποζημιώσεις, μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ καταβολὴν τούτων εἰς τοὺς δικαιούχους, καταλογίζεται εἰς βάρος τῶν ὡς ἄνω ἰδιοκτητῶν ἢ διακατόγων καὶ εἰσπράττεται ὡς ἔσθον τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

2. Τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν μειοῦται ἀναλόγως ἐφ' ὅσον ἡ πυρκαϊὰ ἐξερράγη ἢ ἐπεξετάθη καὶ εἰς δημόσιον δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν, τῆς κατανομῆς γινομένης κατὰ λόγον τῆς καταστραφείσης ἰδιωτικῆς ἢ διακατεχομένης ἐκτάσεως ἐν σχέσει πρὸς τὴν δημοσίαν.

3. Εἰς τὴν περίπτωσιν ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 34 ἐρῶνης καὶ ἀνακρίσεως ἡδεῖα προκύψει ὅτι ἡ πυρκαϊὰ ὀφείλεται εἰς θόλον τοῦ ἰδιοκτητοῦ ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, ἢ τοῦ διακατόγου δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου κατὰλογιζόμενον ποσὸν καλύπτει ὑποχρεωτικῶς τὸ σύνολον τῶν αὐτῷ ὀφειζομένων δαπανῶν, ὡς καὶ τὴν δαπάνην κινητοποιήσεως τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

4. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ πυρκαϊὰ ἐξερράγη ἢ ἐπεξετάθη εἰς περιοχὴν ἀνήκουσαν εἰς τὴν κυριότητα μελῶν δασικοῦ συνεταϊρισμοῦ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ παρόντος νόμου, τὰ κατὰ τὰς προηγούμενας παραγράφους ποσοστὰ τῶν δαπανῶν κατα-

λογίζονται εἰς βάρος τοῦ οἰκείου συνεταϊρισμοῦ καὶ ἐπιμερίζονται μετὰ τῶν μελῶν του κατὰ τὰς διεπούσας τοῦτον διατάξεις.

5. Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω καταλογισμὸς ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ νομάρχου ἐκδιδομένης κατόπιν προτάσεως τοῦ οἰκείου δασάρχου.

Ἄρθρον 34.

Ἐνέργειαι μετὰ τὴν καταστολήν.

1. Τὴν καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς ἐπακολουθεῖ φύλαξις τῆς ἐκτάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν αὕτη ἐπεξετάθη, μέχρι ὁλοσχεροῦς κατασβέσεως διὰ τὴν πρόληψιν ἀναζωπυρώσεως.

2. Ὁ δασάρχης ἐρῶνᾳ τὰ προκαλέσαντα τὴν πυρκαϊὰν αἰτία, ἀναζητεῖ τοὺς τυχόν ὑπευθύνους καὶ συντάσσει ἐκθέσιν περὶ τούτων καὶ τῆς προκληθείσης ζημίας, τὴν ὁποίαν ὑπεβάλλει εἰς τὸν νομάρχον, τὴν κεντρικὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὸν κατὰ τόπον ἀρμόδιον εἰσαγγελεῖα πλημμελειοδικῶν.

3. Ὁ δασάρχης καὶ οἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐντεταλμένοι τὴν ἐξακριβῶσιν τῶν αἰτίων καὶ τῶν ὑπευθύνων τῆς πυρκαϊᾶς ἐνεργούν ὡς ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, δικαιούμενοι νὰ προσδύν εἰς πᾶσαν ἀνακριτικὴν πράξιν.

4. Μερὴν τοῦ οἰκείου Νομάρχου καὶ τῇ συνδρομῇ τῶν ἀρμόδιων Ὑπηρεσιῶν τὰ καταστρεφόμενα διὰ πυρκαϊῶν δάση καὶ δασικαὶ ἐκτάσεις ἀεροφωτογραφοῦνται, χροτογραφοῦνται καὶ κηρύσσονται ἀναδασωτέαι ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς καταστροφῆς.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καθορίζονται λεπτομερῶς αἱ σχετικαὶ ἐνέργειαι.

Ἄρθρον 35.

Μεταβιβάσεις καέντων δασῶν.

1. Ἰδιωτικὰ δάση καὶ δασικαὶ ἐκτάσεις ἢ μέρη τούτων καταστρεφόμενα ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1975, ἢ καταστρεφόμενα ἐρεξῆς, ἐκ πυρκαϊᾶς δὲν δύνανται νὰ μεταβιβασθοῦν ἐν καταμῆρσι, οὐδὲ κατ' ἰδανικὰ μερίδια, διὰ δικαιοπραξίας ἐν ζωῇ ἐπὶ τριακοντα ἔτη ἀπὸ τῆς τοιαύτης καταστροφῆς των.

2. Εἰς τὰς δικαιοπραξίας ἐν ζωῇ περὶ μεταβιβάσεως ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ὁλοκλήρου, μέρους τούτων ἢ ἰδανικοῦ μερίδιου, προσκατὰται πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμόδιας δασικῆς ἐρχῆς ὅτι τὸ μεταβιβαζόμενον δὲν καταστράφη ἐκ πυρκαϊᾶς μετὰ τὴν 11ην Ἰουνίου 1975 καὶ εἰς πᾶσαν ἐρεξῆς περίπτωσιν κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν ἀπὸ τῆς 11ης Ἰουλίου 1975, ἄλλως ἢ δικαιοπραξία τυγχάνει ἄκυρος.

Ἄρθρον 36.

Δασικοὶ κανονισμοὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν πυρκαϊῶν.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένων κατόπιν προτάσεων τῶν οἰκείων δασάρχων καὶ δημοσιευομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 301/1976, καθορίζονται:

α) Τὰ χρονικὰ ὅρια, οἱ ὅροι καὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 23 προβλεπομένων ἀδείων. ὡς καὶ διὰ τὴν ἐντὸς τῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προβλεπομένων ἐργασιῶν ἢ ἐνεργειῶν ἢ ἀφῆν καὶ διατήρησιν πυρᾶς.

β) Αἱ πρόσθετοι ἀπαιροεῦσεις καὶ εἰδικαὶ ρυθμίσεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 25 ἐπικινδύνους περιοχὰς καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν διέλευσιν καὶ διαμονὴν ἰδιωτῶν ἐντὸς αὐτῶν, τὴν κυκλοφορίαν ἢ στάθμευσιν αὐτοκινήτων, τὴν ἀφῆν ἢ χρῆσιν πυρᾶς. τὸ κέντρισμα πινχαρέτων, τὴν ἐκθέσιν ἢ ἐγκατάστασιν ἐφελκτῶν ὕλων ἢ ἀπορριμμάτων, τὴν βοσκήν ἢ ἐγκατάστασιν ζώων. τὰς ὑποχρεώσεις τῶν κατοίκων τυχόν παρκακίμενων οὐκισμῶν καὶ ἐν γένει πᾶν ἀναγκαῖον μέτρον διὰ τὴν ἀποτροπὴν κινδύνου πυρκαϊᾶς.

γ) Αἱ εἰδικώτεροι ὑποχρεώσεις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 24 ὑπηρεσιῶν καὶ ἐπιχειρήσεων διὰ τὴν ἀποτροπὴν κινδύνου μεταδόσεως πυρκαϊᾶς εἰς τὸ παρακακίμενον δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν ἢ τὴν ἄμεσον ἀντιμετώπισιν πυρκαϊᾶς τοῦ παρκακίμενου δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως.

δ) Τὰ τῆς ἐκτελέσεως ἀσκήσεων ἐτοιμότητος καὶ συνεργασίας μεταξὺ τῶν ἐν ἄρθρῳ 28 ἀρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν.

ε) Τὰ τῆς παροχῆς τῶν ἀναγκαίων γνώσεων εἰς τοὺς κατόικους τῶν ἐντὸς τῆς ἐπικινδύνου περιοχῆς πόλεων καὶ χωρίων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν πυρκαϊῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ ΔΑΣΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΔΑΣΩΣΕΙΣ

*Ἀρθρον 37.

Ἔννοια.

1. Ὡς ἀναδάσωσης νοεῖται ἡ ἀναδημιουργία τῆς κατ' οἰονδήποτε τρόπον καταστραφείσης ἢ σημαντικῶς ἀραιωθείσης ἢ ἄλλως πως ὑποθαμιμισθείσης δασικῆς βλαστήσεως, εἴτε διὰ τῆς φυτεύσεως ἢ σπορᾶς, εἴτε διὰ τῆς διευκολύνσεως τῆς φυσικῆς ἀναγεννήσεως, πρὸς δημιουργίαν δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως.

2. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἀναδάσωσης περιλαμβάνεται καὶ ἡ τὸ πρῶτον ἐνεργουμένη διὰ σπορᾶς ἢ φυτεύσεως δασικῶν φυτῶν δάσους ἀσκεπῶν ἐκτάσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν οὐδὲ εἶχον εἰς τὸ παρελθόν τὸν χαρακτῆρα δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως.

*Ἀρθρον 38.

Ἵποχρεωτικαὶ ἀναδασώσεις.

1. Κηρύσσονται ὑποχρεωτικῶς ὡς ἀναδασωτέα τὰ δάση καὶ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις, ἀνεξαρτήτως τῆς εἰδικότερας κατηγορίας αὐτῶν ἢ τῆς θέσεως εἰς ἣν εὐρίσκονται, ἐφ' ὅσον ταῦτα καταστρέφονται ἢ ἀποψιλῶνται συνεπείᾳ πυρκαϊῶν ἢ παρανόμου ὑλοτομίας αὐτῶν. Ἡ αὐτὴ ὑποχρέωσις ὑφίσταται καὶ διὰ τὰ ἐκ τῶν ὡς ἄνω αἰτίων καταστραφέντα ἢ ἀποψιλωθέντα δάση καὶ δασικὰς ἐκτάσεις, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς καταστrophῆς ἢ τῆς ἀποψιλώσεως τούτων. ἐφ' ὅσον, μέχρι τῆς 11ης Ἰουνίου 1975, δὲν εἶχον χρησιμοποιηθῆ δι' ἑτέρον σκοπὸν, ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἀνατροπὴ τῆς ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως τούτης δημιουργηθείσης καταστάσεως. Ἡ διὰ σπορᾶς ἢ φυτεύσεως ἀναδάσωσις τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω καταστραφέντων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐφ' ὅσον δὲν προβλεπεται νὰ γίνῃ φυσικὴ ἀναγέννησις, δέον νὰ ἐνεργῇται ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ ἐτῶν ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἐκτάσεως ὡς ἀναδασωτέας, εὐθὺν τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ἐργάνων.

2. Ὡσαύτως κηρύσσονται ὑποχρεωτικῶς ὡς ἀναδασωτέα ἐδάφη στερομένα δασικῆς βλαστήσεως, ἢ τῶν ὁποίων ἡ δασικὴ βλάστησις ἔχει καταστραφῇ ἢ σημαντικῶς ἀραιωθῇ ἢ ἄλλως πως ὑποθαμιμισθῇ ἐφ' ὅσον:

α) Εὐρίσκονται ἐντὸς λεκανῶν ἀπορροῆς χειμάρρων ἢ δὲ ὑπαρξίς τῆς δασικῆς βλαστήσεως ἐπιβάλλεται διὰ προστατευτικῶν ἢ ὑδρονομικῶν σκοποῦς.

β) Ὑπέρκεινται πόλεων, χωρίων, οἰκισμῶν, ἀρχαιολογικῶν χώρων, φυσικῶν ἢ πολιτιστικῶν μνημείων ἢ σημαντικῶν τεχνικῶν ἔργων καὶ ἔχουν προστατευτικὸν δι' αὐτὰ χαρακτῆρα.

γ) Ἡ κλίσις των πρὸς τὸν ὀρίζοντα ὑπερβαίνει τὰ τριᾶκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%) ἀπειλεῖται δὲ ἡ ὑπὸ τῶν ὑδάτων ἀπόπλυσίς των.

δ) Ἡ ἄλλειψις ἢ ἡ μείωσις τῆς δασικῆς βλαστήσεως ἐπὶ αὐτῶν δημιουργεῖ κίνδυνον διαβρώσεως τοῦ ἐδάφους ἢ τῆς ἰσορροπίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος.

3. Δύναται νὰ κηρυχθῶν ὡς ἀναδασωτέαι ἐκτάσεις, ἐκτὸς τῶν εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζουμένων, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐπιβάλλεται:

α) Ἐκ λόγων ὑγιεινῆς ἢ ἐξωραϊσμοῦ τοῦ τοπίου.

β) Πρὸς συμπλήρωσιν ἢ ἐνσποίησιν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων.

γ) Πρὸς δημιουργίαν δασικῶν φυτειῶν.

*Ἀρθρον 39.

Ἐκμίσθωσις δημοσίων ἐκτάσεων πρὸς ἀναδάσωσιν.

1. Δημόσια δασικὰ ἐκτάσεις τῶν περιπτώσεων γ' ἔως καὶ ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, ἢ δημοτικὰ χοροτολικά καὶ ἄλλα ἐδάφη κηρυσσόμενα ὡς ἀναδασωτέα, δύνανται μετὰ σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν νὰ ἐκμισθῶνται διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι πεντήκοντα ἐτῶν εἰς νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα διὰ τὴν μερίμνη καὶ θαπνάς τούτων δημιουργίαν δασικῶν φυτειῶν πρὸς ἀποκλειστικὴν δασοπονικὴν ἐκμετάλλευσιν. ἀπαγορεύονται οἱ ἄλλοι τρόποι πώσεως ἄλλης τοιαύτης.

2. Ἡ ἐκμίσθωσις ἐνεργεῖται κατόπιν δημοπρασίας διὰ συμβάσεως ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἢ τοῦ ὑπὸ τούτου ἐξουσιοδοτουμένου, καὶ τοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν δημιουργίαν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς δασικῆς φυτείας ἢ δάσους καὶ καθορίζουσης τὴν διάρκειαν ταύτης, τὸ μισθώμα εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῆς ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐκμισθουμένης ἐκτάσεως, τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ μισθωτοῦ τῶτον διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἀναδασώσεων ὅσον καὶ διὰ τὴν δασικὴν ἐκμετάλλευσιν, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀναγκαίαν λεπτομέρειαν. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύνανται νὰ καθορίζωνται τὰ εἰδικότερα στοιχεῖα τῶν ὡς ἄνω συμβάσεων ἢ καὶ πρότυπα τοιούτων συμβάσεων.

3. Ἡ κήρυξις τῶν διὰ τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως παραχωρουμένων χοροτολικῶν ἢ ἄλλων ἐδαφῶν ὡς ἀναδασωτέων ἐνεργεῖται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως δὲν δύναται δὲ νὰ ἀρθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως. Ἡ μὴ πραγματοποιήσις τῆς ἀναδασώσεως κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως συνεπάγεται ὑποχρεωτικῶς κατὰ τὴν ταύτην καὶ ἐκπύωσιν τοῦ μισθωτοῦ ἀπὸ παντὸς ἐκ ταύτης ἀπορρέοντος δικαιώματος.

4. Αἱ κατὰ τὴν λήξιν ἢ τὴν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως πρόωρον λύσιν τῆς μισθώσεως ὑπάρχουσαι ἐπὶ τῆς ἐκμισθουμένης ἐκτάσεως δασικαὶ φυτεῖαι περιέρχονται εἰς τὸ Δημόσιον καὶ ἀποτελοῦν ἀντικείμενον διαχειρίσεως παρ' αὐτοῦ, ὡς δημόσια δάση.

5. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν ἐκμίσθωσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασικῶν ἐκτάσεων ἢ χοροτολικῶν ἐδαφῶν. Ἡ ἐκμίσθωσις ἐνεργεῖται πάντοτε κατόπιν δημοπρασίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας, τῆς σχετικῆς περὶ κατὰ τὴν ἀπορροῆς αὐτῆς ἀπορροῆς τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ὑποκειμένης εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου.

6. Δημόσια χοροτολικά ἐδάφη, τὰ ὁποῖα δὲν ἐξυπηρετοῦν ἢ δὲν προορίζονται διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ἄλλων ἐκ δημοσίου συμφέροντος ἐπιβαλλομένων σκοπῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 74 παρ. 1 ὁριζούμενα, κηρυσσόμενα ἀναδασωτέα δύνανται νὰ παραχωροῦνται κατὰ κυριότητα εἰς δῆμους ἢ κοινότητας πρὸς δημιουργίαν πάρκων ἢ ἄλσων, ἢ δασῶν ἀναφυγῆς ἢ προστατευτικῶν δασῶν. Ἡ παραχώρησις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ τελεῖ πάντοτε ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς συντηρήσεως τοῦ πάρκου ἢ ἄλσους ἢ δάσους ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος. Ἡ φύτευσις δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ εἴτε τὸ Δημόσιον εἴτε τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα εἴτε καὶ ἀμφότερα τὰ μέρη, ὡς κατὰ περίπτωσιν ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας θέλει ὁρίσει. Ἐὰν δὲν τηρηθῶν οἱ ὅροι τῆς παραχωρήσεως, αἵρεται αὐτοδικαίως ἡ παραχώρησις καὶ ἡ κυριότης τῆς ἐκτάσεως ἐπανέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον.

*Ἀρθρον 40.

Διάδοσις ἐκτάσεων Ν.Π.Δ.Δ. πρὸς ἀναδάσωσιν.

1. Δῆμοι καὶ κοινότητες ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου δύνανται νὰ διαθέτουν κατὰ γῆρσιν εἰς τὸ Δημόσιον (Δασικὴν Ὑπηρεσίαν) ἐκτάσεις ἀνηκούσας εἰς αὐτὰ πρὸς ἀναδάσωσιν καὶ δασοπονικὴν ἐκμετάλλευσιν μερίμνη καὶ θαπνάς τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, διατηρουμένης τῆς ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων κυριότητος τῶν ὡς ἄνω νομικῶν προσώπων καὶ μετὰ

τήν ἀναδάσωσιν. Τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς διαθέσεως ὁρίζεται ἐλευθέρως ὑπὸ τῆς συμβάσεως.

2. Ἡ ἀναδάσωσις τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκτάσεων κηρύσσεται μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων συλλογικῶν ὁργάνων τῶν ὡς εἴρηται νομικῶν προσώπων λήψιν τῆς αποφάσεως περὶ διαθέσεως τῆς ἐκτάσεως, τὰ δὲ καθαρὰ ἔσοδα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως διανεμονται ἐξ ἡμισείας μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ νομικοῦ προσώπου. Μείζον ποσοστὸν ἐκ τῶν ἔσδων τούτων δύναται νὰ παραχωρηθῇ εἰς τοὺς ὡς ἂνω ιδιοκτητὰς κατόπιν αποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς. Ἐὰν ιδιοκτητῇ τῶν ὡς ἂνω ἐκτάσεων εἶναι ὁργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἀποδίδεται εἰς αὐτοὺς τὸ σύνολον τῶν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως καθαρῶν ἔσδων.

Ἄρθρον 41.

Κήρυξις ἀναδασωτέων ἐκτάσεων.

1. Ἡ κήρυξις ἐκτάσεων ὡς ἀναδασωτέων ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου νομάρχου καθορίζουσης σαφῶς τὰ ὅρια τῆς ἐκτάσεως ἢ ὁποῖα κηρύσσεται ἀναδασωτέα καὶ συνοδευμένης ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ σχεδιαγράμματος, τὸ ὁποῖον δημοσιεύεται ἐν φωτισμικῶν μετὰ τῆς αποφάσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Εἰς ἕκαστον νομὸν τὸ πρόγραμμα δι' ἀναδασώσεως καταρτίζεται ὑπὸ τῆς δασικῆς υπηρεσίας καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως τῆς δασικῆς ἐλαστικῆς ἐν τῷ νομῷ, τῶν ἐπελθουσῶν κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθὸν ἀποφιλώσεων, ἀραιοτήτων ἢ ὑποβελιμύσεων, ὡς καὶ τῶν ἀναγκῶν ἐνισχύσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῆς ρηθείσης ἐλαστικῆς διὰ προστατευτικὸς ἢ εἰσθητικὸς σκοποῦς, ὡς καὶ ἐν ὅψει τῶν τυχόν προτάσεων ἄλλων ἐνδιαφερομένων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν οἰκείων ὁργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Τὸ ἐν λόγῳ πρόγραμμα καταρτίζεται ἀνὰ πενταετίαν καὶ ἐκτελεῖται διὰ τῶν κατανεμομένων πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ τῶν διατιθεμένων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναδασώσεως ἄλλων εἰδικῶν κονδυλίων.

Διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ προγράμματος ἀπαιτεῖται ὅπως τοῦτο κοινοποιήσῃ τοῦλάχιστον ἐν δέμῳ πρὸ τῆς ἐγκρίσεώς του εἰς τὰς Νομαρχιακὰς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ καὶ Δημοσίων Ἔργων (ἀρμοδιότητος Γεν. Δ/νσεως Οἰκισμοῦ). Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ πρόγραμμα ἐγκρίνεται ἀνευ τῆς γνώμης τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων. Ἐὰν διατυπωθῶν ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων ἐμπροσθέντως ἀντιρρήσεις ἀναγόμεναι εἰς θέματα τῆς ἀρμοδιότητός των, ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων ἀποφαίνεται οἱ Ὑπουργοὶ Συντονισμοῦ, Γεωργίας καὶ Δημοσίων Ἔργων, ἢ τυχὸν δὲ μεταξὺ των διαφωνία ἐπιλύεται ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Χωροταξίας καὶ Περιβάλλοντος.

3. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ κηρύξεως ἐκτάσεων ὡς ἀναδασωτέων ἕνεκα μερικῆς ἢ ὁλικῆς καταστροφῆς δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἐκ πυρκαϊῆς ἢ ἄλλης αἰτίας ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 38 παρ. 1 ἀναφερομένων καὶ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσις τοῦ νομάρχου ἐκδίδεται, μετὰ εἰσήγησιν τῆς ἀρμοδίας δασικῆς υπηρεσίας, ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς καταστολῆς τῆς πυρκαϊῆς ἢ τῆς διαπιστώσεως τῆς ἐξ ἄλλης αἰτίας καταστροφῆς. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης καθορίζονται καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῆς δασικῆς υπηρεσίας διὰ τὴν κατάρτισιν καὶ ἐφαρμογὴν εἰδικῶν διὰ τὴν προκειμένην περίπτωσιν προγράμματος ἀναδασώσεως.

4. Διὰ τὴν δημιουργίαν πάρκων ἢ ἄλσων ἢ δασῶν ἀναφυχῆς ἐντὸς πόλεων ἢ οἰκιστικῶν περιοχῶν ἀπαιτεῖται σχετικὴ πρόβλεψις εἰς τὸ οἰκείον προεδρικὸν διάταγμα τὸ καθορίζον τὸ σχέδιον τῆς πόλεως ἢ τὸν τρόπον ἀναπτύξεως τῆς οἰκιστικῆς περιοχῆς, ἢ δὲ πραγματοποιήσεως τῆς ἀναδασώσεως βαρύνει τὸν οἰκείον ὁργανισμὸν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ τὸν φορέα τῆς οἰκιστικῆς ἀναπτύξεως. Εἰς περίπτωσιν ἀδυναμίας τούτων ἢ ὑπὸ τοῦ ρηθέντος προεδρικοῦ διατάγματος προβλεπομένη δημιουργία πάρκου ἢ ἄλσους ἢ δάσους ἀναφυχῆς

ἐνεργεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου νομάρχου δαπάναις τῶν ὑποχρέων ὑπὸ τῆς δασικῆς υπηρεσίας. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ εἰς περίπτωσιν ἀναδημιουργίας τούτων μετὰ τυχόν καταστροφῆν ἐκ πυρκαϊῆς. Αἱ δασοστοιχίαι ἢ γραμμικαὶ φυτεῖαι ἢ ἄλλαι δασοφυτεύσεις ἐντὸς τῶν πόλεων ἢ τῶν οἰκιστικῶν περιοχῶν δημιουργοῦνται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου ὁργανισμοῦ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ τοῦ ἀρμοδίου οἰκιστικοῦ φορέως.

Ἄρθρον 42.

Πραγματοποιήσις ἀναδασώσεων.

1. Αἱ ἀναδασώσεις δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων πραγματοποιοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει μελέτης καταρτιζομένης ὑπὸ τῆς δασικῆς υπηρεσίας καὶ καθορίζουσης τὸ εἶδος τῆς δασικῆς ἐλαστικῆς, τὰς ἐργασίας φυτεύσεως ἢ ἄλλας ἐνεργείας διὰ τὴν διευκύνσιν τῆς ἀναγεννήσεως, ὡς καὶ τὰ ἀπαραίτητα μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τῆς ἀναδασώσεως (περιφράξεις, τοποθέτησις πινακίδων, εἰδικαὶ ἀπαγορεύσεις κλπ.).

2. Ἡ ἀναδασώσις ιδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ διακατεχομένων δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει μελέτης ἐγκρινομένης ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ταύτης, μερίμνη καὶ δαπάναις τῶν διακατόχων ἢ ιδιοκτητῶν. Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ιδιωτικοῦ ἔσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἀνηκόντων εἰς μέρος ἢ μέλη δασικοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ καταστραφέντων ὁλικῶς ἢ μερικῶς ἐκ πυρκαϊῆς τὴν ἀναδασωσιν πραγματοποιεῖ ὑποχρεωτικῶς ὁ συνεταιρισμὸς κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καταβάλλων τὰς σχετικὰς δαπάνας καὶ ἐπιμερίζων ταύτας μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ κατὰ τὰς διαπούσας τούτον διατάξεως. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐγκεκριμένης μελέτης ἀναδασώσεως οἱ ὡς ἂνω ιδιώται ἢ ὁ συνεταιρισμὸς παρέχουν κατ' ἑτος τὰ ἀναγκαῖα στοιχεία εἰς τὴν δασικὴν ἀρχήν. Ἐὰν ἡ ἀναδασώσις κηρύσσεται συνεπείᾳ καταστροφῆς τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως ἐκ πυρκαϊῆς ἢ ἑαίῳ συμβάντος καὶ δὲν συντρέχει ἀμέλεια ἢ ὁλόος τῶν ιδιοκτητῶν ἢ διακατόχων τὸ Δημόσιον δύναται νὰ προβῇ εἰς ἐπιδότησιν τούτων μέχρι καὶ τοῦ συνόλου τῆς πραγματοποιουμένης διὰ τὴν ἀναδασωσιν δαπάνης.

Ἄρθρον 43.

Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἀναδασωτέων ἐκτάσεων.

1. Ἡ κήρυξις ὡς ἀναδασωτέας ιδιωτικῆς ἐκτάσεως συνιστᾷ λόγον ἀπαλλοτριώσεως ταύτης διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ἀναδασώσεως θεωρουμένης ὡς δημοσίως ὠφελείας, ὑπὸ τῆς κατωτέρω προϋποθέσεως.

2. (1) Ἰδιοκτητῆς ἐκτάσεως μὴ ἐχούσης ἤδη τὸν χαρακτῆρα δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ διατηρήσῃ τὴν κυριότητα ταύτης μετὰ τὴν κήρυξιν αὐτῆς ὡς ἀναδασωτέας καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ἀναδασώσεως κατὰ τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁριζόμενα, δύναται νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως ὅτι δέχεται νὰ πωλήσῃ τὴν ὡς ἂνω ἐκτασίαν πρὸς τὸ Δημόσιον, ὅτε καὶ προσκαλεῖται νὰ προσταγὰ τὸς τίτλους του. Περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τούτων ἀποφαίνεται τὸ οἰκείον Συμβούλιον Ἰδιοκτησίας Δασῶν, περὶ δὲ τοῦ τιμήματος ἀντὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γίνῃ ἡ ἀγορά ἀποφαίνεται ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 3 ἐπιτροπῇ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ὁριζόμενα. Μετὰ τὸν ἔλεγχον τῶν τίτλων καὶ τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς πωλήσεως ὁ ἀναγνωρισθεὶς ἰδιοκτητῆς προσκαλεῖται εἰς σύναψιν τοῦ πωλητηρίου συμβολαίου συναπτομένου μετὰ τοῦ οἰκείου νομάρχου ἢ τοῦ ὑπὸ τούτου ἐξουσιοδοτουμένου. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἀγορὰν βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

3. Ἄν ὁ ἰδιοκτητῆς ἀρνηθῇ τὴν πώλησιν διὰ ρητῆς δηλώσεώς του ἢ διὰ τῆς μὴ προσελεύσεώς του πρὸς ὑπογραφήν τῆς συμβάσεως ἢ δὲν προβαίνει εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐργασίας τῆς ἀναδασώσεως ἢ παραμελεῖ ταύτας ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μείζον τοῦ ἑτοῦς, ἡ Διοίκησις δικαιοῦται νὰ προβῇ εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ δαπάναις αὐτοῦ ἀπαλλοτριώσιν ταύτης, πρὸς πραγματοποιήσιν τῆς

ανάδασώσεως. Ἡ ἀπαλλοτριώσις κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ θαπάνης τοῦ Κεντρικοῦ Ὑπουργίου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, ἐκτιθεμένης ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἀρνήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου νὰ προῶν εἰς τὴν πώλησιν ἢ ἀπὸ τῆς παρόδου τῆς ὡς ἂνω ἐνυπάρχουσας χρονικῆς περιόδου, καὶ ἢν οὗτος ἡμέλῃσιν τὰς ἐργασίας τῆς ἀναδάσώσεως. Ἐπιτρέπεται, ἐπίσης, ἐντὸς ἐξαμήνου προθέσμιας ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἐκτάσεως ὡς ἀναδασώσεως καὶ ἀπαλλοτριώσεως τοιαύτης ἰδιωτικῆς ἐκτάσεως καὶ εἰς ἣν ἔτι περιπίπτωσιν ὁ ἰδιοκτήτης ἐδῶν ἢ νὰ ἐνεργήσῃ καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἐργασίας ἀναδάσώσεως, ἐφ' ὅσον αὕτη περιβάλλεται κατὰ τὸ μείζον τμήμα τῆς ὑπὸ δημοσίου δάσους ἢ δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως καὶ ἢ θύλας κριθῇ ὅτι ἡ ὑπαρξίς ταύτης δυσχεραίνει τὴν διαχείρισιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως. Τὴν κήρυξιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως δύναται νὰ ζητήσῃ εἰς πᾶσαν περιπτώσιν καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ἀναδασωτέας ἐκτάσεως, ὅποτε αὕτη εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Δημοσίον, εὐθυνόμενον, ἐν παραλείψει ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς αἰτήσεως, καὶ διὰ πᾶσαν ζημίαν τοῦ ἰδιοκτήτου ἐκ τῆς παραλείψεως.

4. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως καταστραφείσης ἐκ πυρκαϊᾶς εἶναι πάντοτε δυνατὴ διὰ τὸν Δημοσίον μετὰ τὴν κήρυξιν ταύτης, ἢ τῆς ὅλης περιοχῆς εἰς ἣν εὐρίσκεται αὕτη, ὡς ἀναδασωτέας, ἰδίως δὲ ὅταν αἱ συνθήκαι ἐκδηλώσεως καὶ ἡ ἐκτασις τῆς πυρκαϊᾶς, αἱ ἀνάγκαι ἐκτελέσεως ἐν τῇ ὅλῃ περιοχῇ δασικῶν ἔργων μείζονος σημασίας, ἢ φύλαξις τῆς περιοχῆς καὶ ἡ προστασία τῆς ἀπὸ ἐνδεχομένην χρησιμοποίησιν τμημάτων τῆς πρὸς ἄλλους σκοποῦς, ἢ ἡ ἀνάγκη τῆς ταχυτέρας δυνατῆς καὶ ἐνιστάς εἰς τὴν ὅλην περιοχὴν ἐπανεγκαταστάσεως τῆς δασικῆς θαλασσίσεως ἐπιβάλλοντος τὴν ἀνάληψιν τοῦ ἔργου τῆς ἀναδάσώσεως καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου. Εἰς τὴν περιπτώσιν ταύτην ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις κηρύσσεται ἐντὸς ἀποφασιστικῆς προθέσμιας ἐνδὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς ἐγκριστέσεως τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 41 παρ. 1 νομοκρατικῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ τῇ ἐάσει εἰδικῆς ἡτιολογημένης ἐκθέσεως τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

5. Ἡ θαπάνη διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν κατὰ τὰς προηγούμενας παραγράφους ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κεντρικοῦ Ὑπουργίου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

* Ἀρθρον 44.

* Ἀρσις ἀναδάσώσεων.

1. Ἡ μὴ κατὰ νόμον ἐγκριτος συντέλεσις ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀφορώσης εἰς ἰδιωτικὴν ἔκτασιν, κηρυχθεῖσαν ἀναδασωτέαν καὶ ἢ ὅποια πρὸ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως δὲν ἀπετέλει δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν, συνεπάγεται τὴν ὑποχρέωσιν τῆς Διοικήσεως πρὸς ἄρσιν τῆς ἀναδάσώσεως. Αὕτη ἐνεργεῖται δι' ὁμοίαν πρὸς τὴν κήρυξιν τῆς ἀναδασώσεως ἀποφάσεως, τῇ αἰτήσει τοῦ ἰδιοκτήτου.

2. Ἐπιτρέπεται δι' ὁμοίαν ὡς ἂνω ἀποφάσεως ἢ ἄρσιν τῆς ἀναδάσώσεως δημοσίας ἐκτάσεως, ἢ ὅποια δὲν ἀπετέλει δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν, ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν πάροδον πενταετίας ἀπὸ τῆς κηρύξεως αὐτῆς ἀποδεικνύεται τὸ ἀνέφικτον τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀναδάσώσεως.

3. Εἰς πᾶσας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἡ ἀναδάσωσις δύναται νὰ ἀρθῇ μόνον κατὰ τὴν διζευκτικὴν καὶ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις ὑφ' αἷς ἐπιτρέπεται ἡ μεταβολὴ τοῦ προορισμοῦ δάσους κατὰ τὰ εἰς τὸ ΣΤ' κεφάλαιον τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Ἐπιτρέπεται ἐπεμβάσεις εἰς τὰ δάση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις.

* Ἀρθρον 45.

Ἐξαιρετικὸς χαρακτήρ ἐπεμβάσεων.

1. Εἰς τὰ δάση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 117 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος οὐδεμίαν ἐπιτρέπεται ἐπέμ-

βάσις προβλεπομένη ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἢ ἄλλης τινὸς διατάξεως, ἐξαιρέσει τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 59 τοῦ παρόντος καὶ τῶν ὅλως ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ταχυντὴν ἀναδάσωσιν καὶ τὴν προστασίαν τῆς θαλασσίσεως.

2. Πᾶσα ἐπέμβασις εἰς τὰ δάση καὶ εἰς δασικὰς ἐκτάσεις, ἢ εἰς τμήματα αὐτῶν, εἴτε διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ προορισμοῦ τῶν καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν τῆς ὑπ' αὐτῶν καλυπτομένης ἐπιφανείας τῆς γῆς πρὸς ἄλλας χρήσεις, εἴτε διὰ τὴν ἐντὸς αὐτῶν ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ δημιουργίαν ἐγκαταστάσεων ἢ παροχὴν ἄλλων ἐξυπηρετήσεων ἔστω καὶ ἄνευ μεταβολῆς τῆς κατὰ προορισμὸν χρήσεως αὐτῶν, ἀποτελεῖ ἐξαιρετικὸν μέτρον καὶ ἐνεργεῖται πάντοτε μόνον κατόπιν σχετικῆς ἐγκρίσεως ἢ ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ τὰς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος νόμου. Προκειμένου περὶ ἐπεμβάσεως εἰς παραμεθεοῦσας καὶ ἀμυντικὰς περιοχὰς ἀπαιτεῖται διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ὡς ἂνω ἐγκρίσεως ἢ ἀδείας προηγουμένη γνώματευσίς τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐν ὕλῃ ἢ ἐν μέρει μεταβολὴ τοῦ προορισμοῦ δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, ἢ ἡ ἐντὸς αὐτῶν ἐκτέλεσις ἔργων, ἢ ἡ δημιουργία μονίμων ἐγκαταστάσεων, ἢ ἡ παροχὴ ἄλλης διαρκοῦς ἐξυπηρετήσεως, ἐφ' ὅσον διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν εἶναι δυνατὴ ἡ παραχώρησις ἢ διάθεσις ἢ ἡ χρησιμοποίησις ἐδαφῶν, τὰ ὅποια δὲν ἐμπίπτουν εἰς τὴν ἐννοίαν τῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ὡς αὕτη προσδιορίζεται ἐν ἀρθρῳ 3 τοῦ παρόντος. Ἡ ὡς ἂνω γενικὴ ἀπαγόρευσις δὲν ἰσχύει προκειμένου περὶ τῆς ἐκτελέσεως στρατιωτικῶν ἔργων ἀφορώντων ἀμέσως εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀμυναν τῆς Χώρας, ὡς καὶ περὶ διανοξίσεως δημοσίων ὁδῶν, ἢ χάραξης, τῶν ὁποίων προέβλεπε διέλυσιν αὐτῶν διὰ δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως.

4. Περὶ τῆς συνδρομῆς τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον γενικῆς προϋποθέσεως κρίνει ἡτιολογημένως τὸ ἀρμόδιον πρὸς ἐγκρίσιν τῆς ἐπεμβάσεως ὄργανον ἐπὶ τῇ θάσει καὶ τῶν σχετικῶν βεβαιώσεων τῶν κατὰ τόπους Διευθυντῶν Γεωργίας ἢ Οἰκονομικῶν ἐφόρων περὶ τῶν ὑφισταμένων καὶ δυναμένων κατ' ἀρχὴν νὰ διατεθοῦν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν γροτολιθαδικῶν ἢ ἄλλων ἐδαφῶν ἢ γηπέδων ἢ οἰκοπέδων τοῦ Δημοσίου ἢ ἄλλων μὴ δασικῶν ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν εἰς ἰδιώτας καὶ δυναμένων νὰ ἀπαλλοτριωθοῦν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

5. Διὰ τὰς μείζονας σημασίας ἢ ἐκτάσεως ἐπεμβάσεις εἰς τὰ δάση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις, περὶ ὧν τὰ ἀρθρα 49, 50, 51, 52, 56, 57 καὶ 58 παρ. 1 τοῦ παρόντος νόμου, ἀπαιτεῖται ὅπως ἡ αἴτησις ἢ τὸ ἔγγραφον, δι' οὗ ζητεῖται ἡ παροχὴ τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἐπεμβάσεως κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ὡς εἰρηται διατάξεων, συνοδεύεται ὑπὸ μελέτης ἐπιπτώσεων ἐπὶ τοῦ περιβάλλοντος καὶ ἀντιμετωπίσεως τούτων θεωρημένης ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Χωροταξίας καὶ Περιβάλλοντος, δυναμένης νὰ θέσῃ ὅρους διὰ τὴν παροχὴν τῆς ἐγκρίσεως ἢ νὰ ἐπιβάλῃ συμπληρωματικὰ μέτρα πρὸς προστασίαν τοῦ περιβάλλοντος. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ ἐγκρίσις παρέχεται ὑπὸ τὸν προορισμὸν τῆς συμμορφώσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐν λόγῳ μελέτης. Αἱ ἀκριβεῖς προδιαγραφαὶ τῆς ὡς ἂνω μελέτης δι' ἐκάστην κατηγορίαν ἐπεμβάσεων ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθορίζονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Γεωργίας καὶ τοῦ ἀρμοδίου ὡς ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπεμβάσεως Ὑπουργοῦ.

6. Ἡ ἐκουσίᾳ μεταβολὴ τοῦ προορισμοῦ ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ὡς καὶ ἡ χρησιμοποίησις αὐτῶν καὶ δι' ἄλλους σκοποὺς, ὑπόκειται εἰς τοὺς περιορισμούς τοὺς τασσόμενους κατὰ περιπτώσιν ἢ κατηγορίας περιπτώσεων διὰ τῶν ἐπομένων ἀρθρῶν τοῦ παρόντος κεφαλαίου. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις αὐτῶν πρὸς παραχώρησιν δικαιοῦματος κυριότητος εἰς τρίτους, ἔστω καὶ δι' ἐπιτροπόμενον κατὰ τὰ ἐπόμενα ἀρθρα σκοπὸν, ἀπαγορεύεται. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διὰ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς δημοσίας ὠφε-

λείας σκοπόν ενεργείται ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἀρθρα προϋποθέσεις καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς διατηρήσεως τῆς δασικῆς βλαστήσεως κατὰ τὰ μὴ διγόμενα διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ τμήματα αὐτῶν.

7. Ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον προστασία τῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ὡς καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐιδικώτερον προβλεπόμενα προστατευτικά μέτρα ἢ ἀπαγορεύσεις δὲν παρακωλύουν τὴν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις χρῆσιν ἢ ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν πρὸς ἀντλήσιν τῶν εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν μορφὴν αὐτῶν προσιδιαζόντων ὠφελημάτων, ὡς ταῦτα προσδιορίζονται ἐν ἀρθρῷ 3 παρ. 1 τοῦ παρόντος.

8. Δάση ἢ δασικαὶ ἐκτάσεις, διὰ τὰς ὁποίας ἐδόθησαν ἄδειαι ἐπεμβάσεως κατὰ τὰς διατάξεις ἐνὸς ἀρθροῦ τοῦ παρόντος κεφαλαίου, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιηθοῦν σωρευτικῶς καὶ διὰ χρήσεις ὑπαγομένους εἰς ἕτερον ἀρθρὸν τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

9. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου δὲν εἰσάγονται νομοθετικαὶ ρυθμίσεις διέπουσαι ἀρμοδιότητας ἄλλων διοικητικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ ἀναφερομένων ἐπὶ μέρους θεμάτων καὶ προβλέπουσαι τὴν παροχὴν οἰασθῆναι ἀδείας ἢ τὴν ἀσκῆσιν ἐμποτείας ἢ ἐλέγχου ἐπὶ τῆς συναφοῦς πρὸς τὰ θέματα ταῦτα δραστηριότητος τῶν ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου. Ἐφ' ὅσον πάντως διὰ τὴν ἀσκῆσιν τῆς δραστηριότητος, χάριν τῆς ὁποίας ἐπιζητεῖται ἢ ἐπέμβασις εἰς δάση ἢ δασικὰς ἐκτάσεις, ἀπαιτεῖται κατὰ νόμον ἄδεια ἐτέρας διοικητικῆς ἀρχῆς, αὐτὴ χορηγείται, συντρέχοντων τῶν λοιπῶν νομίμων ὥρων, μετὰ τὴν χορηγῆσιν τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐγκρίσεως, ἄλλως θεωρεῖται ἰσχύουσα ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς χορηγήσεως τοιαύτης ἐγκρίσεως, οὐδεμίαν παράγουσα πρὸς τῆς λήψεως ταύτης ἔννομον συνέπειαν ὡς πρὸς περιοχὰς ἢ ἀκίνητα καταλαμβανόμενα ὑπὸ δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων.

*Ἀρθρον 46.

Ἐκχέρσεως δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων.

1. Ἡ ἐκχέρσεως δημοσίων δασῶν πρὸς ἀπόδοσιν εἰς ἀγροτικὴν οἰασθῆναι φύσεως καλλιέργειαν ἀπαγορεύεται. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου χρησιμοποίησις, ἢ ἡ πρὸς γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς ἢ φυσικὰ πρόσωπα ἀσχοῦντα κατὰ κύριον ἐπάγγελμα τὸ τοῦ γεωργοῦ ἢ εἰς ομάδας τούτων κατὰ χρῆσιν παραχώρησις ἀσκαποῦς ἐντὸς δημοσίου δάσους ἐκτάσεως, πρὸς δενδροκομικὴν καὶ μόνον καλλιέργειαν ἢ πρὸς φύτευσιν ἀναμειξ ἄγρίων καὶ ὠρεοφύων ἢ καρποφόρων δένδρων ἢ πρὸς δημιουργίαν ἀμπελώνων ἢ φυτειῶν ἀρωματικῶν φυτῶν, ἐφ' ὅσον διαπιστοῦται ἐπὶ τῇ θάσει σχετικῆς μελέτης ὅτι αἱ ἐδαφολογικαὶ καὶ οἰκολογικαὶ συνθῆκαι συνηγοροῦν ὑπὲρ τοῦ τρόπου τούτου τῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἐμβολιασμοῦ ἐξημέρωσις ἀγρίων ὠρεοφύων ἢ καρποφόρων δένδρων. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρήσις δὲν αἰρεῖ τὸν δασικὸν χαρακτήρα τῆς ὅλης περιοχῆς οὐδὲ ἐξαίρει ταύτην ἢ τὰ ἐντὸς αὐτῆς τμήματα, εἰς ἃ ἐνεργεῖται αὕτη. τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος. Ἐν τῇ σχετικῇ πράξει παραχωρήσεως δημοσίου δάσους ἢ τμήματος αὐτοῦ, πρὸς δενδροκαλλιέργειαν ἢ ἄλλην χρῆσιν ὑπὸ τὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις, ἀναγράφονται ὑποχρεωτικῶς τὸ ἐμβαδὸν καὶ τὰ ὅρια τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως ὡς καὶ ἡ διάρκεια τῆς παραχωρήσεως, εἶναι δὲ δυνατόν νὰ ὀρίζονται τὸ εἶδος ἢ τὰ εἶδη ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν δένδρων τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ φύτευσις ἢ ὁ ἐμβολιασμός καὶ ἐκμετάλλευσις ὡς καὶ νὰ ἐπιβάλλεται ἡ κατασκευὴ θαυμίδων ἢ ἄλλων ἔργων διὰ τὴν συγκράτησιν τοῦ ἐδάφους. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρὸς τρίτους παραχώρησις δημοσίου δάσους ἢ τμήματος αὐτοῦ οὐδέποτε δύναται νὰ περιλαμβάνῃ ἢ νὰ στηρίξῃ μετὰβίβασιν τοῦ δικαιώματος τῆς κυριότητος, διατηρουμένης πάντοτε ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Ἐφ' ὅσον εἰς τὸ μέλλον ἢ ὡς ἄνω καλλιέργεια ἢ φύτευσις ἐγκαταλειφθῇ ἢ καταστῇ ἀδύνατος, ἢ παρέλθῃ ὁ χρόνος τῆς παραχωρήσεως ἢ διαχειρίσις τῆς πρὸς τὸν ρηθέντα σκοπὸν παραχωρηθείσης περιοχῆς ἢ τμήματος αὐτῆς περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Δημόσιον. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ

Γεωργίας θέλουν καθορισθῇ οἱ ἐιδικώτεροι ὅροι διὰ τὴν τοιαύτην παραχώρησιν καὶ διὰ οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὴν συνέχισιν τῆς δασοπονικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐν τῇ περιοχῇ ἀγρίων δένδρων, εἰς τὸ τίμημα καὶ τὰς λοιπὰς ὑποχρεώσεις τοῦ πρὸς ὃν ἡ παραχώρησις ὡς καὶ τὰ τοῦ ἐλέγχου, τῆς ἐκπτώσεως, ἀντικαταστάσεως ἢ διαδοχῆς τοῦ πρὸς ὃν ἡ παραχώρησις.

2. Δημοσιαὶ δασικαὶ ἐκτάσεις ἢ τμήματα αὐτῶν δύναται νὰ ἐκχερσωθοῦν καὶ χρησιμοποιηθοῦν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ παραχωρηθοῦν εἰς γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς ἢ εἰς ἀποδεδειγμένως ἀκτήμονας καλλιεργητὰς μονίμους κατοίκους τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος ἢ εἰς ομάδας τούτων πρὸς δενδροκομικὴν καλλιέργειαν, εἴτε διὰ φύτευσιν ὠρεοφύων ἢ καρποφόρων δένδρων, εἴτε δι' ἐμβολιασμοῦ ὑπισταμένων ἀγρίων, ἐφ' ὅσον διαπιστοῦται ἐπὶ τῇ θάσει σχετικῆς μελέτης ὅτι αἱ ἐδαφολογικαὶ καὶ οἰκολογικαὶ συνθῆκαι συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς τοιαύτης μεταβολῆς τοῦ τρόπου τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν. Διὰ τὴν πρὸς τρίτους παραχώρησιν τοιούτων ἐκτάσεων πρὸς δενδροκομικὴν καλλιέργειαν τηροῦνται κατὰ τὰ λοιπὰ οἱ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὅροι.

3. Δημοσιαὶ δασικαὶ ἐκτάσεις, ἢ τμήματα αὐτῶν, δύναται νὰ ἐκχερσωθοῦν καὶ χρησιμοποιηθοῦν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ παραχωρηθοῦν κατὰ χρῆσιν ἢ κατὰ κυριότητα εἰς τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα πρὸς ἀγροτικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἐφ' ὅσον:

α) Δὲν ἀνήκουν εἰς τὰς ὑπὸ στοιχεῖα α', β' καὶ δ' κατηγορίας τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος καὶ δὲν ἐμπίπτουν εἰς τινὰ τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ.

β) Ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους εἶναι μικρότερη τοῦ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%) καὶ τὸ βάθος τοῦ ἐδάφους εἶναι κατὰλληλον διὰ γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν.

γ) Δὲν ὑφίσταται κίνδυνος διαθρώσεως τοῦ ἐδάφους ἢ εἶναι δυνατὴ ἡ λήψις τῶν ἀπαραιτήτων προστατευτικῶν μέτρων.

δ) Ἀφίεται ζώνη δασικῆς ἐκτάσεως πλάτους τοῦλάχιστον διακοσίων (200) μέτρων προστατευτικῇ τυχὸν παρακειμένου δάσους.

Εἰς περίπτωσιν μὴ πραγματοποιήσεως τῆς ἐκχερσώσεως ἢ ἐγκαταλείψεως τῆς μετὰ ταύτην ἀγροτικῆς ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τοῦ εἰς ὃν ἡ παραχώρησις ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μεῖζον τῆς τριετίας, ἡ παραχωρηθεῖσα περιοχὴ περιέρχεται ἐκ νέου εἰς τὴν πλήρη διάθεσιν ἢ τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, τὸ ὅποῖον δύναται νὰ διαθέσῃ ταύτην διὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω σκοπὸν εἰς ἕτερον δικαίον ἢ νὰ κηρύξῃ ταύτην ἀνασταυρώσαν.

4. Περὶ τῆς συνδρομῆς τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους προϋποθέσεων ἀποφαίνεται ὁ οἰκείος νομάρχης μετὰ σύμφωνον ἡτιολογημένην γνωμοδότησιν τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δάσων.

5. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ περιορισμένον χρόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ οἰκείου βασάρχου ἐγκατάστασις, ἐντὸς δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐξαίρεσις τῶν κατηγοριῶν α', β' καὶ δ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος, ποιμνιοστασίων, πτηνοτροφείων ἢ ἄλλων συναφῶν ἐγκαταστάσεων, ὡς καὶ μελισσοκομείων εἰς ἅπαντα τὰ δάση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις. Εἰς τὴν ἄδειαν ταύτην ὀρίζονται τὰ ὑποχρεωτικῶς ληπτέα μέτρα ἀσφαλείας καὶ αἱ συναφεῖς ὑποχρεώσεις τοῦ εἰς ὃν αὕτη χορηγείται. Ἡ μὴ τήρησις τῶν ὑποχρεώσεων τούτων συνεπάγεται ἄνευ ἐτέρου ἀναγκῆς τῆς ἀδείας. Αἱ κατὰ τὴν παρούσαν παραγράφον ἀδειαι οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα δύναται νὰ θεμελιώσων ἐπὶ τῶν εἰς ἃς αὐταὶ ἀφοροῦν ἐκτάσεων ἢ χώρων.

6. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος θέλει καθορισθῇ ἐιδικώτερον ἢ διαδικασία διὰ τὴν διενέργειαν τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἀρθρον παραχωρήσεων καὶ χορηγήσεως ἀδείων, τὰ κριτήρια ἐπιλογῆς τῶν πρὸς ἃ αἱ παραχωρήσεις ἢ ὑπὲρ ὧν αἱ ἀδειαι προσώπων, οἱ ὅροι ἀνακλήσεως τούτων, ὡς καὶ πᾶσα ἐτέρα ἀναγκαῖα λεπτομέρεια.

Άρθρον 47.

Έγκυρως ιδιωτικών δασών και δασικών εκτάσεων.

1. Η έγκυρως ιδιωτικών δασών απαγορεύεται. Έπιτρέπεται πάντως ή εντός αυτών φύτευσις κερποφόρων δένδρων ή εξημέρωσις άγρίων έφ' όσον συντρέχουν αί έν τή παραγράφω 1 του προηγούμενου άρθρου προϋποθέσεις. Προκειμένου περί ιδιωτικών δασικών εκτάσεων είναι δυνατό ή χρησιμοποίησις ή εκχέρωσις αυτών υπό των ιδιοκτητών των προς δεινδροκομικήν ή άγροτικήν εκμετάλλευσιν υπό τας έν τώ προηγούμενō άρθρō ουσιαστικάς προϋποθέσεις.

2. Διά τήν τοιαύτην χρησιμοποίησιν ιδιωτικών δασών ή μεταβολήν τής χρήσεως ιδιωτικών δασικών εκτάσεων απαιτείται άδεια του οικείου νομαρχου εκδιδομένη μετά σύμφωνον γνώμοδότησιν του νομαρχιακού συμβουλίου δασών και μή μεταβάλλουσα τόν χαρακτηρισμόν αυτών ως δασών ή δασικών εκτάσεων διά τήν εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος.

3. Δημοτικά ή κοινοτικά δασικά εκτάσεις, δύναται να εκχερσούνται κατά τās έν παραγράφω 1 και 2 οριζόμενα και να παραχωρούνται κατά χρήση εις φυσικά πρόσωπα τὰ όποια τυγχάνουσιν μόνιμοι κάτοικοι του δήμου ή τής κοινότητος και είναι κατά κύριον επάγγελμα γεωργοί, προς μόνιμον γεωργικήν ή δεινδροκομικήν καλλιέργειαν.

4. Η μετά τήν διενέργειαν τής εκχερσώσεως και εντός διετίας από ταύτης μή πραγματοποιήσας τής εγκαθιρύσεως χρήσεως ή ή όποτεδήποτε διακοπή ταύτης πέραν των δύο ετών συνιστούν λόγους κηρύξεως τής ιδιωτικής εκτάσεως ως αναγκαστικώς απαλλοτριώσεως υπέρ του Δήμου ή αναγκλήσεως τής κατά τήν παράγραφον 3 παραχωρήσεως. Εν περιπτώσει αναγκαστικής απαλλοτριώσεως διά τούς έν τή παραγράφω ταύτη λόγους, ή έκτίμησις των απαλλοτριωμένων εκτάσεων γίνεται βάσει των διατάξεων τής παρ. 1 του άρθρου 6 του παρόντος.

Άρθρον 48.

Όδοι.

1. Η διάνοξις δημοσίων οδών διά μέσου δασών ή δασικών εκτάσεων είναι επιτρεπτή, έφ' όσον διά τής μελέτης κατασκευής τούτων λαμβάνεται πρόνοια διά τήν διαφύλαξιν του τυχόν προστατευτικού χαρακτήρος των δασών. Επίσης κατά τήν χάραξιν και τήν κατασκευήν των οδών δέον να προβλέπονται και λαμβάνωνται μέτρα διά τήν προστασίαν τής εκατέρωθεν δασικής ελαστήσεως και τήν μή αλλοίωσιν του φυσικού περιβάλλοντος. Η διάνοξις οδών εντός των πυρήνων των εθνικών δρυμών απαγορεύεται.

2. Πλήν των απολύτως αναγκάων τεχνικών έργων ή άλλων απαραίτητων δημοσίων εγκαταστάσεων (τελωνειακών σταθμών, ή σταθμών ελέγχου κλπ.), πάν έτερον έργον ή κτίσιμα ή εγκαταστάσεις κατά μήκος των οδών, αί όποια διέρχονται εκ δάσους ή δασικής εκτάσεως επιτρέπεται μόνον από τούς όρους και τας προϋποθέσεις των λοιπών διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου.

3. Η διάνοξις οδών διά μέσου δασών ή δασικών εκτάσεων δι' εξυπηρέτησιν εκμεταλλεύσεων, βιομηχανιών, μεταλλείων και λατομείων, περί των τὰ άρθρα 56 και 57 του παρόντος, είναι επιτρεπτή κατόπιν άδειας τής δασικής αρχής και συμφώνως προς χάραξιν εγκρινόμενων υπ' αυτής. Αι δαπάναι τυχόν αποζημιώσεων, ως και τὰ έξοδα κατασκευής και συντηρήσεως των οδών τούτων, βαρύνουν τας εξυπηρετούμενας δι' αυτών επιχειρήσεις. Εκλειπόντος του λόγου, δι' όν ήνοίχθησαν αί κατά τήν παρούσαν παράγραφον όδοι, αυτές διατηρούνται ως δασικά, έφ' όσον ανταποκρίνονται εις τούς όρους του άρθρου 15, άλλως αναδασούνται μερίμνη τής δασικής υπηρεσίας.

4. Εις δημόσια δάση και δασικάς εκτάσεις και εις βάθος μέχρι διακοσίων (200) μέτρων από δημοσίας ή από δασικής όδοι δύναται ή δασική υπηρεσία να ιδρύη εις καταλλη-

λους θέσεις χώρους διημερεύσεως (πίκ - νίκ) προς εξυπηρέτησιν των επισκεπτών. Η χρήση τούτων υπό του κοινού ενεργείται επί τής βάσει κανονισμών εκδιδομένων υπό του οικείου νομαρχου.

Άρθρον 49.

Πόλεις και οικιστικάς περιοχάς.

1. Τα έντός έγκυριμένου σχεδίου πόλεως ή πολεοδομικής ζώνης ή εντός οικιστικής περιοχής ύφισταμένα πάρκα, άλση και δεινδροστοιχία, υπό τήν επιφύλαξιν των άρθρων 48 παρ. 1 και 52 παρ. 1 προβλεπόμενων, δέν δύνανται να μεταβάλουν προορισμόν ή χρήση.

2. Έπέκτασις πόλεως έχούσης έγκυριμένον σχέδιον, ή οικισμό ύφισταμένου πρό του 1923, ή δημιουργία οικιστικής περιοχής εντός δημοσίου δάσους ή δασικής εκτάσεως δέν επιτρέπεται, ούτε είναι δυνατή ή καθ' οιονδήποτε τρόπον παραχώρησις δημοσίου δάσους ή δασικής εκτάσεως προς δημιουργίαν ή επέκτασιν πόλεων, οικισμών ή οικιστικών περιοχών. Κατ' εξαίρεσιν επιτρέπεται ή ένταξις δημοσίου δάσους ή δασικής εκτάσεως, ή τμήματος αυτών, εις οικιστικήν περιόχην, του σχετικού προεδρικού διατάγματος, εκδιδομένου έν τοιαύτη περιπτώσει τή προσυπογραφή και του Υπουργού Γεωργίας, έφ' όσον: α) Η τοποθέτησις αυτών εντός του μείζονος χώρου, ό όποιος χαρακτηρίζεται ως οικιστική περιοχή, επιβάλλεται εκ τής ενότητος του πολεοδομικού σχεδιασμού, τδ δέ έντασσόμενον τμήμα διατηρεί τόν δασικόν αυτού χαρακτήρα, δύναμενον να διατεθή διά τήν δημιουργίαν κοινοχρήστων χώρων ή διά κοινωφελείς σκοπούς μόνον επί τής συνδρομής των προϋποθέσεων και όρων των επιβαλλομένων υπό των λοιπών άρθρων του παρόντος κεφαλαίου, ή β) πρόκειται περί δασών ή δασικών εκτάσεων έμπιπτουσών εις τας κατηγορίας γ' έως και ε' τής παραγράφου 1 του άρθρου 4 του παρόντος, περιβαλλουσών έν όλω ή κατά τδ μέγιστον τμήμα τής περιφερείας των, ύφισταμένας πόλεις ή οικισμούς, είναι δέ τελείως ανέφικτος ή χρησιμοποίησις άλλων συνεχόμενων ή έγγύς κειμένων χώρων διά τήν επέκτασιν τούτων. Εις τήν τελευταίαν ταύτην περίπτωση, ή ένταξις του δάσους ή τής δασικής εκτάσεως ή τμήματος αυτών εις τδ σχέδιον τής νέας οικιστικής περιοχής γίνεται άποκλειστικώς έν τώ μέτρο των αναγκών των κατοίκων τής παρακειμένης πόλεως ή οικισμού και υπό των όρων τής κατά τδ δυνατόν διατηρήσεως τής δασικής μορφής τής υπό τας ρηθείσας προϋποθέσεις έντασσόμενης εκτάσεως, εκφραζόμενων περαιτέρω, διά τήν διαμόρφωσιν των οικοδομημάτων χώρων. τήν μεταξίεσιν αυτών εις ιδιώτας και τήν οικοδόμησιν αυτών των περιερισμών τής παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου.

3. Περιοχή, άποτελούμένη άποκλειστικώς εξ ιδιωτικών δασών ή δασικών εκτάσεων, δύναται κατ' εφαρμογήν τής γενικωτέρας κρατικής οικιστικής πολιτικής να χαρακτηρισθή ως οικιστική ή να περιληφθή εις οικιστικήν περιοχήν, έφ' όσον αί ανάγκαι του πολεοδομικού σχεδιασμού και τής οικιστικής αναπτύξεως κατά τήν κρίσιν του Υπουργού Δημοσίων Έργων επιβάλλουν τούτο, συμφώνως προς τās έν τή προηγούμενη παραγράφω οριζόμενα και υπό των όρων ότι ή περιοχή αυτή έμπιπτει εις μίαν των υπό στοιχεία γ' έως και ε' κατηγοριών τής παραγράφου 1 του άρθρου 4 του παρόντος, συντρέχουν δέ αί λοιπαι προϋποθέσεις τής πολεοδομικής νομοθεσίας. Η συνδρομή του ως άνω όρου βεβαιούται υπό τής οικείας δασικής αρχής, τδ δέ σχετικόν προεδρικόν διάταγμα περί χαρακτηρισμού τής περιοχής ως οικιστικής προσυπογράφεται και υπό του Υπουργού Γεωργίας.

4. Διά του κατά τήν προηγούμενην παράγραφον διατάγματος, πέραν των κατά τήν πολεοδομικήν νομοθεσίαν όρων διαμορφώσεως, αναπτύξεως και δομήσεως τής περιοχής, προβλέπονται αί υποχρεώσεις και τὰ βάρη των ιδιοκτητών ή του αναλαμβανόντος τήν διαμόρφωσιν τής οικιστικής περιοχής φορέως διά τήν διατήρησιν και ανάπτυξιν τής δασικής βλάστησεως εντός των μη καταλαμβανομένων υπό των οικοδομών χώρων ή διά τήν αναδάσωσιν αυτών. Εις ούδεμίαν περίπτωσιν τδ σύνολον των προς οικοδόμησιν διατιθεμένων χώρων δύνα-

ται να υπερβή το δέκα επί τοίς εκατόν (10%) του δάσους ή της δασικής εκτάσεως, ή οποία χαρακτηρίζεται κατά τα άνωτέρω ως οικιστική ή περιλαμβανεται εις μείζονα οικιστικήν περιοχήν.

5. Η καταμήσεις των εν τή οικιστική περιοχή δασικών ιδιοκτησιών επιτρέπεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, υπό τον όρον ότι δι' αυτής δημιουργούνται αυτοτελείς ιδιοκτησίαι ούχι μικρότεροι των τεσσάρων στρεμμάτων. Επίσης επιτρέπεται όπως διά της καταμήσεως ή διά του διαμορφωμένου οδικού δικτύου δημιουργούνται αὐτετελή τεμάχια μείζονος των εκατὸν στρεμμάτων εκτάσεως τῆς ἐπ' αὐτὸν δομήσεως χωρὸς κατὰ τὸ σύστημα τῆς ὁριζοντίου ἢ καὶ καθεύτου συνιδιοκτησίας. Ὁ συντελεστής δομήσεως, υπολογιζόμενος ἐπὶ τῶν πρὸς οἰκοδομησὶν διατιθεμένων χώρων ἐκαστης αὐτοτελεῦς ιδιοκτησίας ἢ συνιδιοκτησίας, εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν δύναται νὰ εἶναι μείζων τῆς μονάδος. Τὸ προεβρὶκὸν διάταγμα περὶ ἐγκρίσεως τῆς πολεοδομικῆς μελέτης τῆς περιοχῆς εἰς ἣν περιλαμβάνεται τὸ ιδιωτικὸν δάσος ἢ δασικήν ἑκτασίς προσυπογράφεται καὶ ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ Γεωργίας.

6. Ἀπαντες αἱ ιδιοκτηταὶ τῶν κατὰ τὰ άνωτέρω ὑπαγομένων εἰς οικιστικὴν περιοχὴν δασικῶν ιδιοκτησιῶν, εἴτε πρόκειται περὶ αὐτοτελῶν δασοτεμαχίων, εἴτε περὶ ἰδανικῶν μεριδίων τούτων, ἐνοῦνται αὐτοδικαίως εἰς ἀναγκαστικὸν δασικὸν συνεταιρισμὸν προστασίας, διαπόμενον ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 22 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 50.

Περιοχαὶ οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν.

1. Οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοὶ καταστάντες ἢ καθιστάμενοι ιδιοκτηταὶ ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ ἰδιωτικῆς δασικῆς ἐκτάσεως ἀνηκούσης εἰς τὰς ὑπὸ στοιχεῖα γ' ἕως καὶ ε' κατηγορίας τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 4 δύνανται νὰ προβοῦν εἰς τὴν πολεοδομικὴν διαμόρφωσιν καὶ οἰκοδομησὶν αὐτῶν μόνον κατόπιν ἀναγνώσεως τῆς οἰκείας περιοχῆς ὡς οικιστικῆς ἢ κατόπιν ἐντάξεως αὐτῆς εἰς οικιστικὴν περιοχὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς πολεοδομικῆς νομοθεσίας.

2. Οἱ άνωτέρω οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοὶ ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως ἢ ἐντάξεως τοῦ ὑπ' αὐτῶν κτηθέντος, πρὸς διανομὴν εἰς τὰ μέλη των, δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως εἰς οικιστικὴν περιοχὴν καθίστανται αὐτοδικαίως καὶ ἀναγκαστικοὶ δασικοὶ συνεταιρισμοὶ προστασίας διαπόμενοι ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 22 τοῦ παρόντος νόμου.

3. Δάση καὶ ἰδιωτικαὶ δασικαὶ ἐκτάσεις ἀνήκουσαι κατὰ τὴν ἐναρξὴν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς οἰκοδομικοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ μὴ θυνάμεναι κατὰ νόμον νὰ ἀποτελέσουν οικιστικὴν περιοχὴν ἢ νὰ ἐνταχθοῦν εἰς ταύτην συμφώνως πρὸς τὰ άνωτέρω ὀριζόμενα, ἀπαλλοτριούνται ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ δαπάναις τοῦ Κεντρικοῦ Ταμεῖου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν ἢ ἀνταλλάσσονται μετ' ἰσης ἀξίας χορτολιθαδικὴν ἢ ἄλλην ἀσκαπὴν ἑκτασὶν τοῦ Δημοσίου ἀνήκουσαν εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ Υπουργεῖου Γεωργίας καὶ περιληφθεῖσαν ἐντὸς οικιστικῆς περιοχῆς κατὰ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν. Ἡ κήρυξις τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐνεργεῖται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἢ δὲ ἐπ' ἀνταλλαγῇ παραχώρησις ἐνεργεῖται, συναίνουτος τοῦ οἰκοδομικοῦ συνεταιρισμοῦ, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Υπουργῶν Γεωργίας καὶ Δημοσίων Ἐργῶν μετὰ γνώμην τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου.

4. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πᾶσα κτήσις γῆς ὑπὸ οἰκοδομικοῦ συνεταιρισμοῦ διὰ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ ἐκτὸς ἐγκειμένου σχεδίου πόλεως ἢ οικιστικῆς περιοχῆς ὑπόκειται εἰς προηγουμένην ἐγκρίσιν τοῦ Υπουργοῦ Γεωργίας, παρεχόμενην δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν ἢ μετὰ γνώμην τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μὴ δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ μετὰ ἔρευναν περὶ τοῦ τυχόν δασικοῦ χαρακτήρος αὐτῆς, τῆς κατηγορίας τῆς ἐν αὐτῇ δλαττήσεως

καὶ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῆς ὡς ἰδιωτικῆς. Ὁ Υπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ὡς ἄνω ἐγκρίσιν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν πρόκειται περὶ μὴ δασικῆς ἐκτάσεως, ἐὰν κρίνεται ἐνδεκνυομένη ἢ κήρυξις αὐτῆς ὡς ἀναδασωτέας κατὰ τὰ ἐν ἀρθροῖς 37 καὶ ἐπόμενα ὀριζόμενα.

5. Οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοὶ νομεῖς καὶ κάτοχοι θυνάμει ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ Γεωργίας προσωρινῶν τίτλων ἐγκαταστάσεως των εἰς τὴν νομὴν δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων, κατόπιν διενεργείας πλειστηριασμοῦ καὶ ὁλοσχεροῦς καταβολῆς τοῦ ἐπιτευχθέντος συνολικοῦ τιμήματος, μὴ θυνθέντες μέχρι σήμερον δι' οἰονδήποτε λόγον νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῶν θερρινῶν κατοικιῶν ἐντὸς τῆς ταχθείσης ὑπὸ τοῦ προσωρινοῦ τίτλου προθεσμίας, κηρυχθέντες ἔκπτωτοι, δικαιοῦνται νὰ λάβωσιν παρὰ τοῦ Υπουργοῦ Γεωργίας τὸν ὀριστικὸν τίτλον μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος εἰς αὐτοὺς, ἐφ' ὅσον ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος προβῶσιν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῶν θερρινῶν κατοικιῶν τῶν μελῶν των κατόπιν ἀναγνώσεως τῆς δασικῆς ἐκτάσεως ὡς οικιστικῆς ἢ κατόπιν ἐντάξεως αὐτῆς εἰς οικιστικὴν περιοχὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

6. Δικαιοπραξίαι γενόμεναι μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1978, κατὰ παράβασιν τοῦ ἀρθροῦ 148 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος, θεωροῦνται ἔγκυροι ἀφ' ἧς ἐγένοντο ἐὰν ἀφεώρων δασικὰς ἐκτάσεις μὴ κηρυχθείσας ἀναδασωτέας τὰς ὁποίας μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης, εἴτε ἐξ ἀρχῆς εἴτε ἐν συνεχείᾳ, ἠγόρασεν, ἢ προσυμφώνησαν συμβολαιογραφικῶς τὴν ἀγοράν των, οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοί.

Τυχὸν ἐκκρεμαῖς δίκαια καταργοῦνται συμφηφιζομένης τῆς δικαστικῆς δαπάνης.

Τυχὸν ἀμετάκλητοι δικαστικοὶ ἀποφάσεις ἀκυρώσονται τοιαύτας δικαιοπραξίαις διατηροῦν τὴν ἰσχύν των.

Ἄρθρον 51.

Τουριστικαὶ ἐγκαταστάσεις.

1. Μετὰ πρότασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ, ἐρειδομένην ἐπὶ σχετικοῦ προγράμματος ἢ μελέτης τουριστικῆς ἀναπτύξεως περιοχῆς τινος καὶ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς ἐπιτρέπεται ὅπως δημόσια δάση ἢ δασικαὶ ἐκτάσεις ἢ τμήματα αὐτῶν παραχωροῦνται εἰς τὸν ὡς ἄνω Ὁργανισμόν καὶ τίθενται ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως των. Ὡς τουριστικὴ ἀξιοποίησις νοεῖται ἡ κατασκευὴ πάσης φύσεως ἐγκαταστάσεων διὰ τὴν διαβίωσιν καὶ ἀναψυχὴν ὁμαδικῶς ἢ καὶ ἀτομικῶς κινουμένων ἀτόμων καὶ διὰ τὴν ἀνάλογον διαμόρφωσιν τοῦ ὅλου χώρου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παραχώρησις δὲν δύναται νὰ περιλαμβάνῃ δάση καὶ δασικὰς ἐκτάσεις τῶν κατηγοριῶν α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 4 ἢ τῶν κατηγοριῶν στ' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται ἡ δημιουργία περιπτέρων, πανδοχείων ἢ ξενόνων εἰς δάση ἢ δασικὰς ἐκτάσεις τῶν κατηγοριῶν α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 4, ἐφ' ὅσον δι' αὐτῶν ἐξυπηρετοῦνται ἐγκαταστάσεις ὀρειβάσεως ἢ χειμερινῶν ἀθλητισμοῦ κατὰ τὰ εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθροῦ 52 προβλεπόμενα καὶ εἰς τὸ ἀπολύτως ἀναγκάζον μέτρον. Ἡ ἐξαιρέσις αὕτη δὲν ἰσχύει διὰ τοὺς πυρῆνας τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν.

3. Ἡ κατὰ τὰ άνωτέρω παραχώρησις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Γεωργίας ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς διατηρήσεως τῆς δασικῆς μορφῆς τῶν παραχωρουμένων ἐκτάσεων, καθοριζομένων συγγρόνως τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ΕΟΤ ἢ τοῦ διὰ συμβάσεως μετ' αὐτοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τῆς περιοχῆς πρὸς διαφύλαξιν, προστασίαν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς δασικῆς βλάστησεως. Εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν τὸ σύνολον τῶν πρὸς οἰκοδομησὶν διατιθεμένων χώρων δύναται νὰ υπερβῇ τὸ δέκα ἐπὶ τοῖς εκατόν (10%) τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως ἢ ὁποία παραχωρεῖται κατὰ τὰ άνωτέρω πρὸς τουριστικὴν ἀξιοποίησιν οὐδὲ ὁ συντελεστής δομήσεως, υπολογιζόμενος ἐπὶ τοῦ οἰκοδομησίου χώρου νὰ υπερβῇ τὴν μονάδα. Ἡ κυριότης τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου δημιουργουμένων ἐγκαταστά-

σεων, κτιρίων κλπ. παραμένει πάντοτε εις τὸ Δημόσιον. Κατ' ἐξαιρέσειν ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ κυριότητα καὶ ἐπ' ἀνταλλάγματι παραχώρησις εἰς τρίτους τῶν χώρων οἱ ὅποιοι συμφώνως πρὸς τὴν ἐγκειμένην μελέτην τῆς τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως καταλαμβάνονται ὑπὸ ξενοδοχείων, ξενῶνων ἢ βοηθητικῶν τούτων μονίμων ἐγκαταστάσεων, ἀπαγορευομένης τῆς μεταβολῆς τῆς χρήσεως τῶν παραχωρουμένων χώρων ἐπὶ ποινῇ ἄρσεως τῆς παραχώρησεως.

4. Ἡ χρησιμοποίησις διὰ τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 σκοπούς ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται μόνον ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ τῆς ἐκείνου ἰσχυοῦσης οἰκιστικῆς καὶ τουριστικῆς νομοθεσίας καὶ μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας χορηγουμένην ὑπὸ τὰς αὐτάς ὡς ἄνω προϋποθέσεις καὶ ὅρους τῶν προηγουμένων παραγράφων. Ἐὰν τὸ ἰδιωτικὸν δάσος ἢ δασικὴ ἐκτασις πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ συγχρόνως καὶ τοὺς ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ σκοπούς, τὸ ἐπιτρεπόμενον συνολικῶς ποσοστὸν πρὸς δημιουργίαν τῶν ἀθλητικῶν καὶ τουριστικῶν ἐγκαταστάσεων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ 5 τοῦ ἐπομένου ἄρθρου προβλεπόμενον ὅριον.

Ἄρθρον 52.

Ἀθλητικοὶ χώροι καὶ ἐγκαταστάσεις.

1. Ἡ δημιουργία ἀθλητικῶν χώρων καὶ ἐγκαταστάσεων εἰς τὰ πάρκα καὶ ἄλλα ἐπιτρέπεται, ἐφ' ὅσον: α) ὁ ἐπιλεγόμενος χώρος εἶναι ὁ πλέον πρόσφορος πρὸς τοῦτο, ἐν ὅψει τῶν ἐν τῇ περιοχῇ πολεοδομικῶν συνθηκῶν καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων καὶ β) ἡ συνολικῶς παραχωρουμένη ἐκ τοῦ πάρκου ἢ ἄλλους διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ ἀθλητικοῦ χώρου ἐκτασις, προσμετρομένης καὶ πάσης ἄλλης ἐν τῷ αὐτῷ πάρκῳ ἢ ἄλλαις δομικῆς κατασκευῆς ἢ ἐγκαταστάσεως, δὲν ὑπερβαίνει τὰ πέντε τοῖς ἑκατὸν 5%) τῆς ὅλης ἐπιφανείας αὐτοῦ. Τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω δυνατότητος ἐξαιροῦνται τὰ πάρκα καὶ ἄλλα τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

2. Ἡ δημιουργία ἀθλητικῶν χώρων καὶ ἐγκαταστάσεων ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον αὗται ἐμπίπτουν εἰς τὰς κατηγορίας γ' ἕως καὶ ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4. Κατ' ἐξαιρέσειν, ἐπιτρέπεται ἡ δημιουργία ἀθλητικῶν χώρων καὶ ἐγκαταστάσεων ὁρειβάσις καὶ χειμερινοῦ ἀθλητισμοῦ εἰς δάση καὶ δασικὰς ἐκτάσεις ἀνηκούσας καὶ εἰς τὰς λοιπὰς κατηγορίας τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δι' αὐτῶν δὲν θίγεται ὁ τυχὸν προστατευτικὸς χαρακτὴρ καὶ δὲν ἀλλοιοῦται βλαπτικῶς ἡ μορφὴ τούτων.

3. Ὁ καθορισμὸς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἐπιλεγόμενης ἐκτάσεως ὡς ἀθλητικοῦ χώρου ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς περὶ σχεδίων πόλεων καὶ οἰκιστικῶν περιοχῶν νομοθεσίας, τοῦ γενικοῦ διατάγματος προσυπογραφομένου καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν.

4. Ἡ παραχώρησις τμήματος δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως διὰ τὴν δημιουργίαν ἀθλητικῶν χώρων καὶ ἐγκαταστάσεων ἐντὸς σχεδίου πόλεως ἢ οἰκιστικῆς περιοχῆς ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τῆς δασικῆς Ὑπηρεσίας. Ἡ παραχώρησις αὕτη ἐνεργεῖται πάντοτε πρὸς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν Ἀθλητισμοῦ ἢ πρὸς ἐποπτευόμενον ὑπ' αὐτῆς νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου. Προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος χώρων καὶ ἐγκαταστάσεων διὰ τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἐγκρίνεται ἀπλῶς ἡ χρῆσις τῆς δασικῆς γῆς διὰ τὸν ὡς ἄνω σκοπὸν. τῆς περιοχῆς διατηρούσης ὡςωδῆποτε τὸν δασικὸν αὐτῆς χαρακτῆρα. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἀδεία διὰ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χώρου καὶ τὴν δημιουργίαν ἐγκαταστάσεων ὁρειβάσις καὶ χειμερινοῦ ἀθλητισμοῦ δύναται νὰ παρέχεται καὶ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Ὀργανισμὸν Τουρισμοῦ ἢ πρὸς ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἐν λόγῳ χώρων καὶ ἐγκαταστάσεων γίνεταί πάντοτε ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ κανονισμῶν ἐγκρινομένων καὶ ὑπὸ τῆς δασικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Διάθεσις ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἢ τμήματος αὐτῶν διὰ τοὺς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ σκοπούς πρὸς ἀθλητικὰς ὁργανώσεις καὶ σωματεῖα ἐπιτρέπεται, ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς τὰς κατηγορίας γ' ἕως ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, μετὰ σχετικὴν ἀδείαν τῆς δασικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς διατηρήσεως τῆς δασικῆς ἐλαττώσεως εἰς τὰ ὁδοιχόντα τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (80%) τῆς διατιθέμενης ἐκτάσεως, ἢ τῆς διαμορφώσεως καὶ διατηρήσεως τοῦ αὐτοῦ ποσοστοῦ ταύτης, ὡς χώρου πρασίνου.

6. Εἰς περίπτωσιν ἐγκαταλείψεως ἢ ἀχρησίας τῶν ἀθλητικῶν χώρων ἢ κατὰ τὰ ἀνωτέρω παραχωρηθεῖσα ἢ διατεθείτα ἐκτασις ἀνακτὰ ὑποχρεωτικῶς τὸν δασικὸν αὐτῆς χαρακτῆρα, μὴ δυναμένη νὰ χρησιμοποιηθῇ δι' ἄλλους σκοπούς.

Ἄρθρον 53.

Σχολικὰ κτίρια καὶ ἐγκαταστάσεις.

1. Παραχώρησις κατὰ κυριότητα τμήματος δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως διὰ τὴν δημιουργίαν χώρων πρὸς ἀνέγερσιν κτιρίων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς κατωτέρας, μέσης, ἀνωτέρας καὶ ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, ἐπιτρέπεται μόνον προκειμένου περὶ τῶν ὑπὸ στοιχεῖα γ' ἕως καὶ ε' κατηγοριῶν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ ἐφ' ὅσον τὸ δάσος ἢ ἡ δασικὴ ἐκτασις ἔχει ἐνταχθῇ εἰς οἰκιστικὴν περιοχὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 49 τοῦ παρόντος. Ἡ ὡς ἄνω παραχώρησις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς δασικῆς Ὑπηρεσίας, πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν Σχολικῶν Κτιρίων ἢ τὸ οἰκείον σχολικὸν ταμεῖον ἢ τὸ δημόσιον ἐκπαιδευτικὸν ἱδρυμα, τὰς ἀνάγκας τῶν ὁποίων προορίζεται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἡ παραχωρουμένη ἐκτασις καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς διατηρήσεως τῆς δασικῆς ἐλαττώσεως ἢ τῆς ὑποχρεωτικῆς δεινδροφυτεύσεως τῶν μὴ καταλαμβανομένων ὑπὸ κτισμάτων ἢ ἄλλων ἐγκαταστάσεων χώρων τῆς ὡς εἴρηται παραχωρουμένης ἐκτάσεως, λαμβανομένων ὅμως ὑπ' ὅψιν καὶ τῶν ἀναγκῶν εἰς τελείως ἀκαλύπτους χώρους.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἐμπίπτουσιν εἰς τὰς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 προβλεπόμενας κατηγορίας μετ' ἀδείαν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας χορηγουμένην ὑπὸ τὰς αὐτάς ὡς ἄνω προϋποθέσεις καὶ ὅρους. Ὁ πρὸς οἰκοδόμησιν τῶν ἐκπαιδευτηρίων καὶ ἄλλων κτιρίων ἢ ἐγκαταστάσεων διατιθέμενος χώρος δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) τοῦ ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἢ τοῦ τμήματος αὐτῶν, ὅπερ διατίθεται διὰ τοὺς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ σκοπούς.

Ἄρθρον 54.

Νοσοκομεῖα, παιδικὰ ἐξοχὰ, κατασκηνώσεις.

1. Ἡ ἐγκατάστασις νοσοκομείων, σανατορίων, θεραπευτηρίων, κατασκηνώσεων καὶ παιδικῶν ἐξοχῶν εἰς δημοσία δάση ἢ δασικὰς ἐκτάσεις εἶναι δυνατὴ μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν εἰς τὰς κατηγορίας γ' ἕως καὶ ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ πάντοτε μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκδιδομένην μετὰ γνώμην τῆς δασικῆς Ὑπηρεσίας καὶ καθορίζουσαν τὴν παραχωρουμένην συνολικῶς ἐκτασιν. Ἡ παραχώρησις δύναται νὰ γίνῃ μόνον πρὸς δημοσίας ὕπηρεσίας ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ κοινωφελῇ ἱδρύματα ἢ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος σωματεῖα, ἔχοντα ἀναπτύξει πολυστῆ κατασκηνωτικὴν δραστηριότητα καὶ ἐπιχορηγούμενα ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκείνῃ ἰδιωτικῶν νόμων.

2. Ἰδιωτικὰ δάση ἢ δασικὰ ἐκτάσεις δύναται νὰ διατεθῶν διὰ τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 σκοπούς, ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς τὰς αὐτῆς ὁριζούμενας κατηγορίας, μετὰ σχετικὴν ἀδείαν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι αἱ διὰ τοὺς ἐν λόγῳ σκοπούς καταλαμβανόμεναι ὑπὸ μονίμων κτισμάτων ἢ ἄλλων μονίμων ἐγκαταστάσεων ἐκτάσεις δὲν ὑπερβαίνουν τὰ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) τοῦ ὅλου ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως.

3. Διά τῆς κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἢ ἀδείας καθορίζονται καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ πρὸς δὴ ἢ παραχώρησις ἢ τοῦ λαμβάνοντος τὴν ἀδειαν διὰ τὴν διατήρησιν καὶ προστασίαν τῆς δασικῆς ἐλαστικῆς ἐπὶ τῆς μὴ καταλαμβανομένης ὑπὸ κτισμάτων ἢ ἄλλων μονίμων ἐγκαταστάσεων ἐκτάσεως. Ἡ παραχώρησις ἢ ἡ χρησιμοποίησις δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως διὰ τὴν ἐγκατάστασιν κατασκευῶν καὶ παιδικῶν ἐξοχῶν δὲν συνεπάγεται μεταβολὴν τοῦ δασικοῦ χαρακτήρος τῆς ἐκτάσεως.

4. Οἱ ὅργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως δύνανται νὰ διαμορφώσουν καταλλήλως, ἐφοδιάζοντες τούτους καὶ διὰ τῶν ἀπαραιτήτων ἐγκαταστάσεων ὑδρεύσεως καὶ ὑγιεινῆς, χώρους ἐντός δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων τῶν κατηγοριῶν δ' καὶ ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ νὰ διαθέτουν τοὺς πρὸς παραθερισμὸν εἰς τὸ κοινὸν ἐπὶ χρηματικῷ ἀνταλλάγματι. Ὁ καθορισμὸς τοῦ χώρου, ἡ ἔκτασις αὐτοῦ καὶ αἱ ἐντὸς αὐτοῦ θέσεις πρὸς ἐγκατάστασιν σκηνῶν ἢ προχειρῶν παραπηγμάτων γίνεται πάντοτε κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἢ δὲ παραχώρησις τῶν ὡς εἰρηται θέσεων ἐνεργεῖται μόνον διὰ μίαν θερρινὴν περίοδον ἐπὶ τιμῆματι καθοριζομένῳ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου. Ἡ τυχὸν ἐπανειλημμένη μίσθωσις τῆς αὐτῆς θέσεως ὑπὸ ἰδιώτου πρὸς παραθερισμὸν οὐδὲν δικαίωμα δημιουργεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τὰ μετέπειτα ἔτη. Ὁ μισθωτής, ἅμα τῇ λήξει τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως ὑποχρεοῦται νὰ ἀπομακρυνθῇ ἐκ τῆς εἰς αὐτὸν ὁρισθείσης θέσεως καὶ τοῦ χώρου τοῦ ἐκμισθουμένου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, συναποκομίζων καὶ τὰς πάσης φύσεως ἐγκαταστάσεις του, ἄλλως ἀποβάλλεται ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, παραγγεῖλαι τοῦ οἰκείου εἰσαγγελέως προκαλουμένη δι' αἰτήσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος, ἢ καὶ τοῦ δασάρχου κατὰ τὰ ἐπὶ δημοσίων κτημάτων ἰσχύοντα. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας περὶ ἐκμισθώσεως ἀκινήτων, ὡς καὶ αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῆς τουριστικῆς νομοθεσίας.

Ἄρθρον 55.

Μοναί — Νεκροταφεῖα.

1. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἔδρυσις καὶ ἐγκατάστασις νέων παντὸς εἶδους μονῶν, μετοχιῶν αὐτῶν ἢ ἡσυχαστηρίων πάσης θρησκείας ἢ θόγματος ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων τῶν κατηγοριῶν α', β' καὶ γ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος.

2. Διὰ τὴν ἔδρυσιν ἢ ἐπέκτασιν νεκροταφείων ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἐγκρίσις τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, παρεχομένη μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς, ἐν ὅψει ἀνυπαρξίας πάσης ἄλλης δυνάμενης νὰ χρησιμοποιοθῇ διὰ τὴν ὡς ἄνω ἔδρυσιν ἢ ἐπέκτασιν ἐκτάσεως.

Ἄρθρον 56.

Βιομηχαναί.

1. Εἰς τὰ δάση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις τῶν κατηγοριῶν γ' καὶ ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ αἱ ὁποῖαι δὲν ἐμπίπτουν εἰς τὰς περιπτώσεις α', β', γ' καὶ δ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ἐπιτρέπεται ἡ ἐγκατάστασις βιομηχανικῶν κοπῆς καὶ ἐπεξεργασίας ξύλου ἢ βιομηχανικῶν ἐχουσῶν ὡς πρώτην ὕλην τὸ ξύλον ἢ ἄλλα προϊόντα τοῦ δάσους, ὡς καὶ βιομηχανικῶν γάλακτος καὶ γαλακτοκομικῶν προϊόντων. Ἡ ἐγκατάστασις γίνεται κατόπιν ἀδείας τοῦ νομάρχου, χορηγουμένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ συμβουλίου δασῶν τοῦ νομοῦ καὶ πάντοτε ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς τηρήσεως τῶν ὑπὸ τῶν δασικῶν κανονισμῶν προβλεπομένων μέτρων ἀσφαλείας.

2. Διὰ τὴν κατὰ τὰς κειμένης διατάξεις δημιουργίαν βιομηχανικῆς περιοχῆς εἶναι δυνατὴ ἡ πρὸς τὴν Ε.Τ.Β.Α. ἢ ἄλλους δημοσίους φορεῖς παραχώρησις δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως περικλειομένης ἢ εἰσχωρούσης ἐντὸς τῆς μεζῶνος περιοχῆς, ἥτις ἐπιλέγεται πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν, ἐφ' ὅσον ἡ ἔκτασις αὕτη δὲν ἀνήκει εἰς τὰς κατηγορίας α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 ἢ τὰς κατηγορίας α',

δ', ε' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. Ἡ παραχώρησις γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς. Ἐάν εἰς τὴν παραχωρουμένην ἔκτασιν περιλαμβάνονται καὶ τμήματα δάσους, ταῦτα δὲν ἐκχερτοῦνται, ἀλλὰ παραμένουν ὑποχρεωτικῶς ὡς ὁ ὅρος πρατίνου ἐντὸς τῆς βιομηχανικῆς περιοχῆς.

3. Νεωτεργεῖα ἢ διυλιστήρια ἢ ἄλλα μεγάλα βιομηχανικὰ συγκροτήματα ἐπιτρέπεται νὰ ἐγκατασταθῶν καὶ καταλάβουν δάση καὶ δασικὰς ἐκτάσεις περιλαμβανομένας εἰς τὴν ὑπὸ στοιχείον β' κατηγορίαν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, μὴ περιλαμβανομένας δὲ εἰς τὰς ὑπὸ στοιχείον δ' καὶ ε' τῆς αὐτῆς παραγράφου περιπτώσεις οὐδὲ εἰς τὰς κατηγορίας α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 4. ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐπιβάλλεται ἐκ τῆς φύσεως τῶν ὡς ἄνω ἐπιχειρήσεων καὶ ἐκ τῆς θέσεως εἰς ἣν καίνται τὰ δάση ἢ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις. Ἡ σχετικὴ ἐγκρίσις παρέχεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διὰ πρόξεως αὐτοῦ. Ἡ ἐκχέρσις τῆς ἀναγκαιότητος ἐκτάσεως γίνεται πάντοτε ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀνἀλήψεως τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀναδάσωσιν περιεπαλλούσης τὰς ἐγκαταστάσεις ἢ ἐγγὺς πρὸς αὐτάς κειμένας περιοχῆς εἰς ἔκτασιν μεζῶνα μέχρι καὶ τοῦ διπλασίου τῆς καταλαμβανομένης ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ ἐγκαταστάσεων.

4. Ἡ ἐπέκτασις βιομηχανικῶν μονάδων εἰς ἰδιωτικὰς δασικὰς ἐκτάσεις εἶναι ἐπιτρεπτή. ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ σκόπιμος, ἀπὸ ἀπόψεως δημοσίου συμφέροντος, ἡ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χρησιμοποίησις ἄλλων παρακειμένων ἐδαφῶν. Ἡ ἐκχέρσις καὶ χρησιμοποίησις τῆς δασικῆς αὐτῆς ἐκτάσεως γίνεται πάντοτε κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀνἀλήψεως τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀναδάσωσιν, εἰς τὴν αὐτὴν ἢ παρακειμένην περιοχὴν, μεζῶνος μέχρι καὶ τοῦ διπλασίου τῆς ἐκχερτομένης ἐκτάσεως. Περὶ τῆς συνδρομῆς τῶν προϋποθέσεων ἐγκρίσεως τῆς ἐκχερτώσεως καὶ τῶν ὅρων πραγματοποιήσεως αὐτῆς γνωμοδοτεῖ τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον Δασῶν.

5. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον.

Ἄρθρον 57.

Μεταλλευτικαὶ καὶ λατομευτικαὶ ἐργασίαι.

1. Αἱ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν κειμένων περὶ μεταλλείων καὶ λατομείων διατάξεων ἔρουναι πρὸς ἀνέυρεσιν μεταλλευτικῶν καὶ λατομικῶν ὀρυκτῶν ἐντὸς περιοχῶν περὶ δὴν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπονται ὡς ἀκολουθῶς: α) Αἱ ἔρουναι διὰ γεωλογικῶν, καταματολογικῶν, γεωφυτικῶν καὶ γεωχημικῶν μεθόδων δὲν χορτίζουν ἀδείας ἢ ἐγκρίσεως τινος ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς. β) Αἱ ἔρουναι διὰ γεωτρήσεων καὶ δι' ἀνορύξεως ρεσάντων ἢ στοῶν ἐπιτρέπονται κατόπιν ἐγκρίσεως παρεχομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν καὶ ἐφ' ὅσον τὴν διεξαγωγὴν τούτων θεωρεῖ ἰδιαιτέρως συμφέρονται διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ νομάρχου, τὴν ἐγκρίσιν δύναται νὰ παράσχη ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς. Διὰ τῆς σχετικῆς περὶ ἐγκρίσεως τῶν ὡς ἄνω ἔρουνων ἀποφάσεως δύνανται νὰ τίθενται περιορισμοὶ ὡς πρὸς τὴν ἔρουναν ἐντὸς δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων τῶν κατηγοριῶν α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, ὡς καὶ τῶν κατηγοριῶν δ', ε' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, καθορίζονται δὲ συγχρόνως καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἔρουντος διὰ τὴν προστασίαν τοῦ δασικοῦ περιβάλλοντος καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ τοπίου καὶ τῆς δασικῆς ἐλαστικῆς μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐρευνῆς ὡς καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐν περιπτώσει ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐκτάσεως. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόφασις ἀποτελεῖ συγχρόνως ἐγκρίσιν καὶ τῆς μετὰ τὴν ἔρουναν ἐκμεταλλεύσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἐγκρίσις διὰ αὐτὴν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐπομένης παραγράφου.

2. Ἐκμετάλλευσις μεταλλείων καὶ λατομείων διὰ τῆς ἐξορύξεως, διαλογῆς, ἐπεξεργασίας καὶ ἀποκομιδῆς μεταλλευτικῶν ἢ λατομικῶν ὀρυκτῶν, διανομῆς ὁδῶν προσπελάσεως

καί άνέγερσις εγκαταστάσεων έξυπηρετουσών τὰς ανάγκας έκμεταλλεύσεως τούτων έντός δασών ή δασικῶν εκτάσεων έπιτρέπονται έλευθέρως, έφ' όσον έχορηγήθῃ ή κατά τήν προηγούμενην παράγραφον έγκρισις έρεύνης. Εάν δέν έχορηγήθῃ ή ως εΐρηται έγκρισις έρεύνης, απαιτείται ειδική έγκρισις τῆς εκμεταλλεύσεως, χορηγούμενη δι' άποφάσεως τοῦ νομάρχου, εκδιδόμενης μετά γνώμην τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν καί έφ' όσον τήν εκμετάλλευσιν τούτων θεωρεῖ ιδιαίτερώς συμφέρουσαν διά τήν ένδην οίκονομίαν τό Ύπουργεῖον Βιομηχανίας. Εἰς περίπτωσιν άρνήσεως τοῦ νομάρχου τήν έγκρισιν εκμεταλλεύσεως δύναται νά παράσχῃ ὁ Ύπουργός Γεωργίας μετά γνώμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν απαιτείται έγκρισις διά τήν εκμετάλλευσιν μεταλλείων ή λατομείων έντός δασῶν ή δασικῶν εκτάσεων τῶν κατηγοριῶν α' καί β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 4. ὡς καί τῶν κατηγοριῶν δ', ε' καί ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ άρθρου, άνεξαρτήτως τοῦ άν έχορηγήθῃ ή μή ὡς κατά τήν προηγούμενην παράγραφον έγκρισις. Αὐτή παρέχεται δι' άποφάσεως τοῦ Ύπουργοῦ Γεωργίας μετά συμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς.

3. Ἡ εκεμάλλευσις τῶν μεταλλευτικῶν καί λατομικῶν ὀρυκτῶν ένεργεῖται ὑποχρεωτικῶς κατά τρόπον μή καταστρέφοντα τήν δασικήν θλάστησιν εἰ μή εἰς τὸ άπολύτως άπαραίτητον μέτρον. Ἡ έναπόθεσις ή μεταφορά τῶν στερίων ή καταλοίπων εκ τῶν έξορυσσόμενων μεταλλευμάτων ή λατομικῶν ὀρυκτῶν ένεργεῖται εἰς ειδικούς πρὸς τοῦτο χώρους κατά τούς ὁρους τῆς ἐν άρθρῳ 45 παρ. 4 μελέτης.

4. Πᾶσα εκ τῶν έρευνῶν ή εκ τῆς εκμεταλλεύσεως προκαλουμένη εἰς δάσος ή δασικὰς εκτάσεις ζημία άποκαθίσταται συμφώνως πρὸς τήν κατά τὸ άρθρον 47 παρ. 4 μελέτην καί τὰς έντολάς τῆς άρμοδίας δασικῆς άρχῆς. Ἡ έχουσα τήν εκμετάλλευσιν επιχείρησις ὑποχρεούται νά προβαῖνῃ περιοδικῶς εἰς άποκατάστασιν τοῦ τοπιου καί τῆς δασικῆς θλαστήσεως διά τῆς εφαρμογῆς προγράμματος άναδασώσεως έχορινομένου ὑπὸ τῆς δασικῆς άρχῆς. Εφ' όσον ή τοιαύτη άποκατάστασις καί ή πραγματοποιήσις τῆς άναδασώσεως εἶναι ιδιαίτερώς δυσχερής, ή δασική άρχή δύναται νά ὑποχρεώσῃ τήν επιχείρησιν, άντὶ τῆς ὡς άνω άποκαταστάσεως, εἰς άναδάσωσιν τέρας έγγύς εύριστομένης περιοχῆς εκτάσεως μεζίνος μέχρι καί τοῦ πενταπλασίου εκείνης εἰς ήν επήλθεν ή εκ τῆς εκμεταλλεύσεως ζημία. Ἡ μή συμμόρφωσις τοῦ ὑποχρέου πρὸς τὰ άνωτέρω συνεπάγεται τήν επιβολήν εἰς αὐτόν τῶν οἰκείων δαπανῶν διά τήν ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας άποκατάστασιν τῆς ζημίας τοῦ δασικοῦ περιβάλλοντος ή τήν διενέργειαν τῶν ρηθιζτῶν άναδασώσεων. Αἱ δαπάναι αὗται καταβάλλονται εἰς τό Κεντρικόν Ταμεῖον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καί Δασῶν, ἐν άρνήσει δέ ή παραλείπει τοῦ ὑποχρέου εἰσπράττονται κατά τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περί εἰσπράξεως δημοσίων εσόδων. Ὁ ὡς εἶρηται ὑπόχρεος, άρνούμενος ή παραλείπων τήν εκπλήρωσιν τῶν άνωτέρω, ὑπόκειται εἰς ποινικήν δίωξιν κατά τὰ ἐν άρθρῳ 71 παρ. 7 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα. Ἐν ὑπατροπῇ αἱρεται ὑποχρεωτικῶς ή κατά τήν παράγραφον 1 ή 2 έγκρισις, ὡς καί ή τυχόν κατά τήν παράγραφον 5 παραχώρησις.

5. Ἡ παραχώρησις δημοσίων δασῶν καί δασικῶν εκτάσεων διά τήν διενέργειαν τῶν ἐν τῇ παρόντι άρθρῳ ἐργασιῶν επιτρέπεται: α) Κατά χρήσιν καί άνευ ανταλλάγματος, έφ' όσον πρόκειται περί διενεργείας μεταλλευτικῶν ή λατομικῶν έρευνῶν διά γεωτρήσεων καί διανοίξεως ρεσάτων ή περί διανοίξεως ὁδῶν προσπελάσεως. β) Κατά χρήσιν καί ἐπ' ανταλλάγματος, έφ' όσον αἱ παραχωρούμεναι εκτάσεις πρόκειται νά χρησιμοποιηθοῦν διά τήν εκμετάλλευσιν τῶν ἐν αὐταῖς ὀρυκτῶν ή τήν θημιουργίαν προχείρων εγκαταστάσεων. γ) Κατά κυριότητά καί ἐπ' ανταλλάγματος έφ' όσον αἱ παραχωρούμεναι εκτάσεις εἶναι άναγκαῖαι διά τήν άνέγερσιν μονίμων εγκαταστάσεων. Ἡ κατά χρήσιν παραχώρησις ένεργεῖται διά τῆς κατά τὰς παραγράφους 1 καί 2 απαιτούμενης έγκριτικῆς τῆς έρεύνης ή τῆς εκμεταλλεύσεως άποφάσεως, καθοριζούσης τήν διάρκειαν καί τὸ ἀντάλλαγμα τῆς παραχώρησεως. Διά τὸν καθορισμόν τοῦ ἀνταλλάγματος απαιτεῖται ή σύμ-

φωνος γνώμοδότησις τῆς κατά τὸ άρθρον 10 παρ. 3 επιτροπῆς, ή καταβολή δέ τῶν οἰκείων χρηματικῶν ποσῶν ένεργεῖται πρὸς τὸ Κεντρικόν Ταμεῖον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καί Δασῶν. Ἡ παραχώρησις κατά κυριότητα ένεργεῖται δι' άποφάσεως τοῦ Ύπουργοῦ Γεωργίας μετά γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς καί ισχύει δι' όσον χρόνον διαρκεῖ ή εκμετάλλευσις τῶν άνεγερθισμένων μονίμων εγκαταστάσεων, άπαγορευμένης τῆς ἀλλαγῆς τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἐγένετο ή παραχώρησις. Ὁ καθορισμός καί ή εἰσπράξις τοῦ ἀνταλλάγματος πραγματοποιεῖται κατά τὰ άνωτέρω.

6. Αἱ κατά τήν έναρξιν τῆς ισχύος τοῦ παρόντος νομίμως ὑφιστάμεναι καί λειτουργοῦσαι εκμεταλλεύσεις μεταλλευτικῶν καί λατομικῶν ὀρυκτῶν εἰς οἰκηθῆποτε περιοχὴν περιλαμβανούσαν δάσος ή δασικήν εκτασιν, συνεχίζουν τήν δραστηριότητά των συμφώνως πρὸς τὰς περί αὐτῶν ισχύουσας διατάξεις, καί ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς έντός τριετίας συμμορφώσεως των πρὸς τὰς διά τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις.

Ἡ προθεσμία αὕτη περιορίζεται εἰς ἓν ἔτος, προκειμένου περί επιχειρήσεων, αἰτνες άνεξαρτήτως τοῦ τόπου τῆς ἐδρας των. Ὁρῶν εἰς περιοχὴν ἐμπίπτουσιν εἰς τήν κατηγορίαν τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 4 τοῦ παρόντος.

* Ἀρθρον 58.

Δημόσια ἔργα.

1. Διά τήν εκτέλεσιν μεγάλων δημοσίων ἔργων, ὡς ἀεροδρομίων, τεχνιτῶν λιμνῶν, φραγμάτων κλπ. εἶναι δυνατή ή κατάληψις καί εκχέρσεως ή κάλυψις δασῶν ή δασικῶν εκτάσεων, εἴαν περί τῆς εκτελέσεως τῶν ἔργων τούτων εἰς τήν συγκεκριμένην περιοχὴν ὑφίσταται ειδικὸς νόμος καί κατά τούς ὁρους τούτου. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν διά τήν πρὸς τούς ὡς εἶρηται σκοπούς κατάληψιν καί εκχέρσεωσιν ή κάλυψιν δάσους ή δασικῆς εκτάσεως απαιτεῖται έγκρισις παρεχομένη ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Χωροταξίας καί Περιβάλλοντος ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ύπουργοῦ Γεωργίας καί έρειδομένη ἐπὶ σγερτικῆς μελέτης τοῦ ἀναλαβόντος ή έχοντος τήν πρωτοβουλίαν εκτελέσεως τοῦ ἔργου κρατικοῦ φορέως, δικαιολογούσης τήν ανάγκην τοῦ ἔργου τούτου καί τήν ἐπιλογὴν τῆς συγκεκριμένης θέσεως.

2. Διά τήν εκτέλεσιν ἔργων ὑποδομῆς καί εγκατάστασιν δικτύων ηλεκτρισμοῦ έντός δασῶν ή δασικῶν εκτάσεων, απαιτεῖται έγκρισις τοῦ Ύπουργοῦ Γεωργίας, παρεχομένη μετά γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς. Διά τῆς άποφάσεως τοῦ Ύπουργοῦ Γεωργίας δύναται νά τεθῶν ὅροι ὡς πρὸς τὸν τρόπον καί τούς χώρους εκτελέσεως τῶν ἔργων καί εγκαταστάσεως τῶν δικτύων ή ὀρισμένων γραμμῶν ή ἀγωγῶν έντός τοῦ ἐδάφους ή νά ἐπιβληθῇ ὑποχρέωσις ὅπως ταῦτα συνδυασθοῦν πρὸς τὸ ὑφιστάμενον ή ὑπὸ εκτέλεσιν δικτυον δασικῶν ὁδῶν ή πρὸς ἄλλα τεχνικά ἔργα.

3. Ἡ εκτέλεσις μικρῶν δημοσίων ή δημοτικῶν καί κοινοτικῶν ἔργων, ὡς μετεωρολογικῶν σταθμῶν, τηλεπικοινωνιακῶν δικτύων ή εγκαταστάσεων, ἔργων ὑδρεύσεως καί άποχετεύσεως έντός δασῶν ή δασικῶν εκτάσεων εἶναι επιτρεπτή κατόπιν ἀδείας τοῦ νομάρχου, παρεχομένης μετά γνώμοδότησιν τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν, εἰς ὃ διά τήν περίπτωσιν ταύτην μετέχει μετά ψήφου καί ὁ προϊστάμενος τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς νομαρχίας. Ἡ εκτέλεσις τῶν ἔργων τούτων θέον πάντως νά συνδυάζεται πρὸς τήν εκτέλεσιν καί χρησιμοποίησιν τῶν κατά τὸ άρθρον 16 δασοτεχνικῶν ἔργων.

4. Εφ' όσον κατά τήν εκτέλεσιν έντός δασῶν ή δασικῶν εκτάσεων οἰωνθῆποτε ἔργων προκύπτουν ζητήματα άφορῶντα εἰς τὰ ὕδατα καί τὰς ὕδατικὰς σχέσεις, ή ρύθμισις τούτων ένεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων περί διοικησεως καί διαχειρίσεως τῶν ὑπογείων ή ρεόντων ὑδάτων διατάξεων.

* Ἀρθρον 59.

Στρατιωτικά ἔργα.

1. Προκειμένου περί κατασκευῆς ὀχυρωματικῶν ἔργων επιτρέπεται έλευθέρως ή χρήσις δασῶν ή δασικῶν εκτάσεων ὑπὸ

της αρμοδίας στρατιωτικής αρχής, επί τη ἀπλῇ ἐνημερώσει τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας. Ἡ κατασκευὴ στρατιωτικῶν ἐγκαταστάσεων ἐξυπηρετοῦν ἀμέσως τὴν ἐθνικὴν ἀμυναν τῆς Χώρας, ἐπιτρέπεται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἢ δὲ παραχώρησις τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενων ἐκτάσεων ἢ χώρων, ἐνεργεῖται διὰ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐκδιδομένης τῇ αἰτήσει τῆς οἰκείας στρατιωτικῆς ἀρχῆς. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω ἔργων λαμβάνεται πρόνοια ὑπὸ τῆς ἐχούσης τὴν εὐθύνην αὐτῶν στρατιωτικῆς ἀρχῆς διὰ τὴν μικρότεραν δυνατὴν καταστροφὴν τοῦ δασικοῦ πλούτου καὶ τὴν ἀποσυργὴν ἀλλοιώσεως τοῦ δασικοῦ τοπίου, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς διὰ τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως ἐπιτρεπομένης ἐπεμβάσεως.

2. Στρατιωτικὰ ἔργα καὶ ἐγκαταστάσεις ἀφορῶσαι εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν (στρατώνες καὶ στρατόπεδα, σχολαὶ καὶ κέντρα ἐκπαιδεύσεως, διοικητικὰ κέντρα κλπ.) δύνανται νὰ πραγματοποιοῦνται ἐντὸς δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων μόνον ἐφ' ὅσον αὗται ἀνήκουν εἰς τὰς ὑπὸ στοιχεῖα δ' καὶ ε' κατηγορίας τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 4 καὶ δὲν ἐμπίπτουν εἰς τὰς ὑπὸ στοιχεῖα α', β' καὶ γ' περιπτώσεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ, μετὰ σχετικὴν ἐγκρίσιν τοῦ κατὰ τόπον ἀρμοδίου νομάρχου παρεχομένην τῇ αἰτήσει τῆς οἰκείας στρατιωτικῆς ἀρχῆς καὶ μετὰ γνώμην τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ νομάρχου, ἡ παραχώρησις δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐν ὅψει τοῦ συνόλου τῶν ἐφικτῶν κατ' ἀρχὴν λύσεων καὶ τῶν ἐν τῇ περιοχῇ κρατουσῶν συνθηκῶν. Εἰς τὰς κατὰ τὰ ἄνωτέρω παραχωρουμένας ἐκτάσεις αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ μεριμνοῦν διὰ τὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν στρατιωτικῶν ἀναγκῶν διενέργειαν ἀναδασώσεων ἢ ἐγκαταστάσιν δασικῶν φυτειῶν καὶ ἐν γένει προστασίαν τοῦ δασικοῦ πλούτου.

3. Οἰκισμοὶ καὶ οἰκιστικαὶ ἐγκαταστάσεις ἐξυπηρετοῦσαι τὸ προσωπικὸν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων δύνανται νὰ γίνουν ἐντὸς δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων μόνον ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ τοὺς ὅρους τοὺς τασομένους διὰ τὴν δημιουργίαν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν οἰκιστικῶν περιοχῶν κατὰ τὰ ἐν ἀρθροῖς 48 καὶ 49 ὁριζόμενα. Στρατιωτικὰ νοσηκομεῖα ἢ σανατόρια ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ χώρων ἐπιτρέπεται νὰ ἀνεγερθῶν μόνον ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ τοὺς ὅρους τοὺς τασομένους διὰ τὴν ἰδρυσιν νοσηκομεῶν γενικῶς.

Ἄρθρον 60.

Πολιτιστικὰ ἔργα καὶ ἐκδηλώσεις.

1. Ἀρχαιολογικὰ ἔρευναι καὶ ἀνασκαφαὶ ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀρχαιολογικῆς νομοθεσίας μετὰ προηγουμένην ἐνημέρωσιν τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς.

2. Μουσεῖα, ἀρχαιολογικὰ σχολαὶ, πνευματικὰ κέντρα καὶ παντὸς εἶδους ἐγκαταστάσεις ἐξυπηρετοῦσαι πολιτιστικὰς ἐκδηλώσεις ἐπιτρέπεται νὰ κατασκευασθῶν ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς. Ἡ δυνατότης αὕτη δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς πυρῆνας τῶν Ἑθνικῶν Δρυμῶν.

Ἄρθρον 61.

Παραχωρήσεις διὰ γενικωτέρους λόγους.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δι' ἀποφάσεώς του, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν κατὰ χρῆσιν ἢ κυριότητα παραχώρησιν μετὰ ἢ ἄνευ ἀνταλλάγματος καὶ ὑπὸ οἰουδὴποτε ἐξασφαλιστικούς ὅρους δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἐμβαδὸν μέχρι τριακοσίων στρεμμάτων διὰ τὴν εἰς αὐτάς ἐγκατάστασιν ὑπηρεσιῶν Ἱδρυμάτων ἢ Ὁργανισμῶν διεθνούς χαρακτῆρος ἢ διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ὑπὲρ ὧν ἡ παραχώρησις ἀνάπτυξιν καλλιέργειῶν καὶ ἀνεγερσιν κτισμάτων προαγόντων τὸν Τουρισμὸν καὶ γενικώτερα τὴν Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν τῆς Χώρας ἢ ἐξυπηρετούντων καὶ οἰονομικῶς τρόπον τὰς διεθνεῖς σχέσεις αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ἄρθρον 62.

Βάρος ἀποδείξεως.

1. Ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ἀμφισβητήσεων, ἢ διενέξεων ἢ δικῶν μεταξὺ τοῦ Δημοσίου, εἴτε ὡς ἐνδόντος εἴτε ὡς ἐναγομένου εἴτε ὡς αἰτούντος εἴτε ὡς κατ' αὐτὴν αἰτήσεως, καὶ φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, ὅπερ ἐπικαλεῖται ἢ ἀξιοῖ οἰοδότησε δικάσιμα, ἐμπράγματον ἢ μὴ, ἐπὶ τῶν δασῶν, τῶν δασικῶν ἐκτάσεων ἢ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 74 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων ἐδαφῶν, τὸ ὡς ἄνω φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ τὴν παρ' αὐτῷ ὑπαρξίν τοῦ δικαιώματός του.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει εἰς τὰς περιφέρειας τῶν Πρωτοδικῶν τῶν Ἰονίων Νήσων, τῆς Κρήτης καὶ τῶν Νομῶν Λέσβου, Σάμου καὶ Χίου καὶ τῶν νήσων Κυθέρων, Ἀντικυθήρων καὶ Κυκλάδων.

Πρωτόδικα διοικητικῆς ἀποδείξεως ἐκδοθέντα μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος (δι' ὧν τὸ Δημόσιον θεωρεῖ ὡς ἴδια δάση, δασικὰς ἐκτάσεις καὶ χορτολιβαδικὰ ἐδάφη) τῶν ἀνωτέρω περιφερειῶν, καταργοῦνται αὐτοδικαίως ἔστω καὶ ἂν κατέστησαν τελεσιδικία.

2. Ἡ διάταξις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου παύει ἰσχύουσα κατὰ περιφέρειας ἐπὶ διενέξεων ἢ δικῶν αἱ ὅποια ἔχουν ὡς ἀντικείμενον δικάσιμα ἐπὶ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 74 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν, ἅμα τῇ παρελεύσει τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 22 τοῦ Νόμου 248/1976, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος, ταυτομένης προθεσμίας, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων κατ' αἵς ὑφίστανται ἐκκρεμαεῖς δίκαι περὶ τοῦ τοιοῦτου δικαιώματος κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ταύτης.

3. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἀρθροῦ 22 τοῦ Νόμου 248/1976 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθοῦσιν :

«1. Οἱ ἀξιούντες ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ δασικῆς ἐκτάσεως ἢ τμήματος αὐτῆς, εἰς ἣν ἀρροᾶ ἢ κατ' ἀρθρον 20 τοῦ παρόντος καταχωρήσις, δύνανται νὰ ἐπιδιώξουν τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων των ἐντὸς τριῶν (3) ἐτῶν ἀπὸ τῆς καταχωρήσεως, δι' ἐγέρσεως τακτικῆς ἀγωγῆς κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις».

Ἄρθρον 63.

Συγκυριότης Δημοσίου.

1. Ὑφιστάμενον ἰδιαιτικὸν μερίδιον τοῦ Δημοσίου ἐπὶ δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων δύναται, ἐφ' ὅσον εἶναι μικρότερον τοῦ πενήτηκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%), νὰ παραχωρήται πρὸς τοὺς συγκυρίους (φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα) τῇ αἰτήσει τούτων, προτιγόμενων πάντοτε τῶν συγκυρίων δασικῶν συνεταιρισμῶν ἢ Ὁργανισμῶν τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ τοιαύτη παραχώρησις, ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως συντρέχει, ἢ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς ταύτης ἦθελεν ἀνακύψει, περίπτωσις ἀπαλλοτριώσεως τοῦ ὑπολείπου ἰδιαιτικοῦ μερίδιου κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 43 τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἄλλης εἰδικῆς διατάξεως προδεδειγμένης τὴν ἀπαλλοτριώσιν καὶ τοῦ ὑπολείπου.

2. Ἡ παραχώρησις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου, ἀποτελοῦσας νόμιμον τίτλον πρὸς μεταγραφὴν ἐπὶ καταβόλῃ τοῦ τιμήματος τοῦ παραχωρουμένου μερίδιου. Τὸ τίμημα ὁρίζεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἀρθροῦ 10 παρ. 3 κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 6 ὁριζόμενα, ἢ ἐξέδωλῃς δὲ αὐτοῦ δύναται νὰ προβλέπηται καὶ εἰς ἴσας ἐξεκμηνιάδας ἀτόκους δόσεις μέχρις ἑξὶ τοῦ πολὺ. Ἐν τῇ τελευταίᾳ, ταύτῃ περιπτώσει ἡ μεταβίβασις τοῦ μερίδιου συντελεῖται ἀπὸ τῆς ἐμπροσθέντος καταβόλῃς τῆς τελευταίας δόσεως τοῦ τιμήματος.

3. Μετακυλούμενης τῆς παραχωρήσεως τοῦ ἀνωτέρω μερίδιου, ἢ ἐὰν αὐτὸ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν πενήτηκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) καὶ ἄνω τοῦ δάτους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως περὶ ἧς πρόκειται, δὲν συντρέχει δὲ περίπτωσις ἀπαλλοτριώσεως τοῦ ὑπολείπου κατὰ τὰ εἰς τὴν παράγραφον 1 ἀναφερόμενα, ἐνεργεῖται αὐτοσφύζον διανομή, ἀποχωρίζομένου τμήματος

του έπικρίνου Ισου κατ' άξίαν προς τδ ιδανικόν μερίδιον του Δημοσίου, του υπολοίπου παραμένοντος εις την πλήρη κυριότητα του ή των συγκυρίων (φυσικών ή νομικών προσώπων). Έ-παρχόντων πλειόνων συγκυρίων ή μεταξύ των συγκυρίότητος επί του υπολοίπου διατηρείται προταχόμενου αναλόγως του ιδανικού μερίδιου έκάστου επί τούτου. Έφ' όσον οι συγκυριοί συναινούν ή διανομή γίνεται, μετά συμφωνον γνώμην της κατὰ τδ άρθρον 10 παρ. 3 έπιτροπής, διά συμβολαιογραφικής πράξεως υπογραφόμενης υπό των συγκυρίων και νομίμως μεταγραφουμένης, τού δημοσίου εκπροσωπούμενου υπό τού οικείου νομάρχου ή τού υπό τούτου εξουσιοδοτουμένου. Έφ' όσον οι συγκυριοί δέν συναινούν, ή δέν αποδέχονται την γνωμοδότησιν της κατὰ τδ άρθρον 10 παρ. 3 έπιτροπής ως προς την ύεσιν ή τὰ έρικα του άποχωριζόμενου τμήματος, ή δέν προσέλθουν προς ύπαγραφήν της πράξεως διανομής εντός μηνός από της σχετικής προσκλήσεως. τδ Δημόσιον δικαιούται νά επιδιώξη δικαστικώς την διανομήν.

4. Η κατὰ την προηγούμενην παράγραφον διανομή ένεργείται ύποχρεωτικώς και εις άς περιπτώσεις τδ μερίδιον του Δημοσίου είναι μικρότερον του πενήκοντα επί τοις έκατον (50%), πρόκειται όμως περί δάτους ή δασικής έκτάσεως συνειρημένης μετά δημοσίου δάτους ή δασικής έκτάσεως επί τώ τέλει άποχωρισμού του αναλόγου προς τδ ρηθέν μερίδιο τμήματος και προσθήκης αυτού εις τδ συνεχόμενον δημόσιον δάτος ή δασικήν έκτασιν. Εάν όμως ή διανομή δέν δύναται νά έχη ως αποτέλεσμα την προσθήκην του άποχωριζόμενου τμήματος εις παρακειμένον δημόσιον δάτος ή δασικήν έκτασιν, τδ δέ άποχωριζόμενον τμήμα ή τμήματα εκ παρακειμένων ιδιοκτησιών, δέν υπερβαίνουν τὰ έκατον στρέμματα έπιτρέπεται έπως τδ μερίδιον του Δημοσίου πωληθή κατὰ τὰ εις την παράγραφον 2 οριζόμενα ή έπως τδ Δημόσιον επιδιώξη δικαστικώς την πώλησιν του έπικρίνου και διανομήν του έκπλειστητηρίματος.

5. Τὰ της διαδικασίας προς ύποβολήν αίτήσεων, έλεγχον των τίτλων και διενέργειαν των παραχωρήσεων ή προς διενέργειαν της έκουσίας διανομής, τὰ της έκδόσεως των παραχωρητηρίων, ο τρόπος έκφορήσεως του τμήματος, ως και πῶς έτέρω λεπτομέρεια διά την έφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος άρθρου καθορίζονται διά προεδρικού διατάγματος εκδιδόμενου προτάσει του Έπουργού Έσωρίας.

"Άρθρον 64.

Ρητinueυόμενα δάση.

1. Η παραχωρήσεις ρητinueυόμενων δατών γενόμεναι κατὰ τὰς διατάξεις του άρθρου μόνου του Ν.Α. από 17/18.10.1923 «περί παραχωρήσεως της κυριότητος δατών ρητinueυόμενων υπό ιδιωτών», του άρθρου μόνου του Ν.Α. της 1/13.12.1923 «περί επέκτάσεως της ισχύος του Ν.Α. της 17.10.1923 κ.λ.π.» και του άρθρου 50 του Ν.Α. 2501/1953 «περί τροποποιήσεως κ.λ.π. των περί δατών νόμων» άναγνωρίζονται ως παραχωρήσεις των δατών τούτων γενόμεναι κατὰ πλήρη κυριότητα και άνω όρου τινός, δι' άποράσεως του άρμοδίου Νομάρχου εκδιδόμενης εντός τριετίας από της αίτήσεως των ύπέρ ών ή άρχική παραχώρησις, ύποβαλλομένης εντός έτους από της έναρξεως της ισχύος του παρόντος. Τδ δικαίωμα τούτο έχουν και οι καθέλικοι διάδοχοι, οι προικολήπται και οι ειδικοί διάδοχοι των ύπέρ ών ή άρχική παραχώρησις, εάν τυγχάνουν σύζυγοι ή κατιόντες ή συγγενείς εκ παλγίου μέχρι και του τρίτου βαθμού, μεταβιβάσθηκαν δέ εις αυτούς τὰ ως άνω δάση μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου.

Τδ αυτό δικαίωμα έχουν και οι λοιποί ειδικοί διάδοχοι των άνω προσώπων έφ' όσον συνεζώνησαν την άγοράν των ταιούτων δατών συνάψαντες μέχρι της 15 Οκτωβρίου 1967 όριστικόν συμβόλαιον.

Εξαιρητικώς τδ αυτό δικαίωμα έχουν και οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί έφ' όσον συνήψαν συμβολαιογραφικών προσύμφωνον και κατέβαλον τδ 50% του προσυμφωνηθέντος τμήματος μέχρι της ως άνω ήμερομηνίας, της καταβολής τούτης άποδεικνυόμενης δι' έγγραφου έσχαίας χρονολογίας ή διά των οικείων εκθέσεων έλέγχου των κρατικών όργάνων, των

άσκούντων την κατὰ νόμον έποπτείαν και έλεγχον των οικοδομικών συνεταιρισμών.

Οι ως άνω οικοδομικοί συνεταιρισμοί δέν δύναται νά μεταβιβάσουν εις έκαστον των μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1978 έγγραφωμένων μελών των πλείονα των δύο οικοπέδων, εις έκαστον δέ των έκτοτε έγγραφέντων ή έγγραφοσημένων μελών των πλείονα του ενός οικοπέδου προσερχόμενα εκ των ταιούτων εκτάσεων.

Έπιφυλασσομένων των διατάξεων των παραγράφων 3 και 7 του παρόντος άρθρου, τυχόν γενόμεναι εν τώ μεταξύ άνακλήσει των άρχικών παραχωρητηρίων δέν έμποδίζουν την κατὰ τὰς διατάξεις του παρόντος άναγνώρισιν, εξαρουμένων των περιπτώσεων καθ' άς ή άρχική παραχώρησις έγένετο κατὰ παράβασιν των κειμένων διατάξεων.

2. Η αίτησις συνοδευόμενη υπό του άρχικού παραχωρητηρίου ή κεκυρωμένου άντιγράφου αυτού και των άποδεικτικών στοιχείων των εν τώ μεταξύ γενόμενων μεταβιβάσεων, ύποβάλλεται εις τόν οικειόν Δασάρχην. Μετά την πάροδον της εν τή προηγούμενη παραγράφω προθεσμίας ένεργείται δι' έκάστην περιούην χαρτογράφησις προς καθορισμόν των όρίων έκαστου τεμαχίου, και τού έμβάδου του άντιστοιχούντος εις την άρχικήν παραχώρησιν, αν δέ τὰ εις δ άφορά ή αίτησις δάτος ή δασοτεμάχιον συνορεύουν προς δημόσιον δάτος ή δασικήν έκτασιν ένεργείται και άποτεματισμός και όριοθέτησις των τελευταίων. Είς άς περιπτώσεις διαπιστωθή έμβάδον μείζον του εν τώ άρχικώ παραχωρητηρίω άναγραφόμενου τδ επί πλέον τμήμα περιέρχεται εις τδ δημόσιον.

3. Αί ύποβληθείσαι αίτήσεις μετά των άνωτέρω στοιχείων και κτηματικών σχεδιαγραμμάτων των άφωρώντων εις έκαστον δάτος ή δασοτεμάχιον, ύποβάλλονται υπό του Δασάρχου μετά σχετικής προτάσεως εις την Έπιτροπήν του άρθρου 10 παρ. 3 του παρόντος, μετά συμφωνον γνώμην της όποιας εκδίδεται ή ως άνω άπόφασις του Νομάρχου ήτις μεταγράφεται νομίμως. Τυχόν διαπιστουμένη κούθάρετος μεταβολή της χρήσεως του παραχωρηθέντος δάτους ή δασοτεμαχίου δι' όλικής ή ούσιώδους μερικής άποφιλώσεως αυτού, συνεπάγεται την άπόρριψιν της αίτήσεως και την άναγκαστικήν άπαλλοτριώσιν του ως είρηται δάτους ή δασοτεμαχίου προς τόν σκοπόν της υπό του δημοσίου άποκαταστάσεως του δασικού χαρακτήρος αυτού, του σκοπού τούτου θεωρουμένου ως δημοσίας ωφελείας, τούτο δέ εάν ήδη δέν έχει χωρήσει άνάκλησις του άρχικού παραχωρητηρίου.

4. Τὰ κατὰ την άνωτέρω διαδικασίαν παραχωρούμενα δάση δύναται νά μεταβάλουν την κατὰ τόν προορισμόν χρήσιν των μόνον υπό τούς όρους και προϋποθέσεις των διατάξεων του του κεφαλαίου του παρόντος νόμου.

Μέχρι της τυχόν ένεργουμένης ταιούτης μεταβολής τὰ εν λόγω δάση ή δασοτεμάχια βαρύνονται διά τυχόν ύφισταμένης δουλείας έσοχής ύπέρ της ολόκληρης των κατοίκων του Δήμου ή της Κοινότητος εις ήν εύρίσκονται, της έσοχής τούτης ένεργουμένης κατὰ τὰς οικείας διατάξεις της δασικής νομοθεσίας. Μετά την μεταβολήν της χρήσεως ή δουλεία αυτή καταργείται και οι ιδιοκτήται της έκτάσεως ύποχρεούνται νά άποζημιώσουν διά την ταιούτην κατάργησιν τόν οικειόν Δήμον ή Κοινότητα.

5. Εάν τὰ παραχωρηθέντα κατὰ τὰς εν παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου διατάξεις δάση ή δασοτεμάχια περιλαμβάνονται εντός έθνικών δρυμών ή έχουν προστατευτικόν χαρακτήρα άπαλλοτριούνται άναγκαστικώς ύπέρ του Δημοσίου κατὰ τὰς σχετικές περί άναγκαστικών άπαλλοτριώσεων διατάξεις, έπιφυλασσομένης της έφαρμογής και εν προκειμένω του έδαφίου έ' της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου.

6. Οι μη λαβόντες παραχωρητήρια κατὰ τδ παρελθόν, πληρούντες όμως τούς ούσιαστικούς όρους και προϋποθέσεις των εν παραγράφω 1 διατάξεων και άσκούντες τδ δικαίωμα της ρητinueυολογίας μέχρι της έναρξεως ισχύος του Ν. Α. 2501/53 δικαιούνται, έπως δι' αίτήσεως ύποβαλλομένης εντός έτους από της έναρξεως ισχύος του παρόντος ζητήσουν την εις αυτούς παραχώρησιν των ύπ' αυτόν ρητinueυόμενων δατών ή δασοτεμαχίων κατὰ τὰς διατάξεις του παρόντος

άρθρου. Το ως άνω δικαίωμα έχουν και τα εν παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου αναφερόμενα πρόσωπα.

7. Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται επί περιπτώσεων καὶ ὅς τὸ Δημόσιον μετὰ τὴν ἀνάκλησιν γενομένων ἀρχικῶν παραχωρήσεων δασῶν πρὸς ιδιότητας, παρεχώρησεν νομίμως ἐκ νέου τὰ αὐτὰ δάση εἰς οἰκοδομικοὺς συναρτισμοὺς ἢ νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἢ κοινοφελῆ ἱδρύματα, μέχρι τῆς 11ης Ἰουνίου 1975.

"Άρθρον 65.

Εἰδικὴ ἀναγνώρισις κατακτήσεων.

1. Κατακτήσεις ἐπὶ δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 86/1969 (περὶ δασικοῦ κώδικος) ἐπελθούσαι κατὰ τοὺς ἀναδασμοὺς εἰς τὰς κτηματικές περισχὰς Μαντουδίου, Τρούκας, Καλυθίων - Σπαθάρειου, Σπαθάρειου, Ἀγίας Ἀννης, Κεράμειας, Μονοκαρυᾶς, Ἄνω Πιστῶνος, Κάτω Πιστῶνος, Στράφων, Γαλατσῶνος καὶ Στροφυλίας τοῦ Νομοῦ Εὐβοίας, θεωροῦνται ὡς νομίμως γεγόμεναι ἀπὸ τῆς περατώσεως τῶν ἀναδασμῶν τούτων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 821/1948 (περὶ ἀναδανομῆς ἀγροτικῶν κτημάτων) κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 1110/1949. Τὰ διὰ τοῦ ἀναδασμοῦ διαμορφωθέντα δασοτεμάχια θεωροῦνται ὅτι ἀποτελοῦν καχωρισμένα τμήματα τελούντα ὑπὸ ἐνείκην δασικὴν διαχείρισιν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ διαχειρίσεως μὴ δημοσίων δασῶν.

2. Ἡ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς περὶ ἀναδασμοῦ νομοθεσίας, γενομένη ἀναγνώρισις δικαιομάτων κυριότητος ἐπὶ δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων τῶν ἀνωτέρω περισχῶν ὑπὲρ τῶν εἰς τοὺς κτηματολογικοὺς πίνακας ἀναδασμοῦ ἐγγεγραμμένων ὡς δικαιοῦχων, θεωρεῖται ὡς ὑποκαταστήσασα τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς δασικῆς νομοθεσίας ἀναγνώρισιν ιδιοκτησίας.

3. Ἡ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ άρθρου 216 τοῦ Ν. 4173/1929 χορηγηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὑπ' ἀριθ. 30039/5.6.46 ὁδία διανομῆς τοῦ συνδεδεμένου δότους τῆς περιοχῆς Ἀχλαδίου Εὐβοίας θεωρεῖται ἀναγνωρίσασα καχωρισμένα δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ τῶν διανεμηθέντων δασοτεμαχίων.

4. Ἀπαντες οἱ περιορισμοί, οἱ προβλεπόμενοι ἀπὸ τὰς σχετικὰς περὶ μὴ δημοσίων δασῶν διατάξεις τῆς δασικῆς νομοθεσίας, ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δασοτεμαχίων.

"Άρθρον 66.

Κατανοτεμάχια.

1. Ἐκτάσεις κείμεναι ἐντὸς δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐξαίρεται τῶν περιπτώσεων α', β' καὶ γ' τῆς παρ. 1 καὶ τῶν περιπτώσεων α', β' καὶ γ' τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 4 τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων φύονται, ἐν μείξει ἢ μὴ μετ' ἄλλων δασοπονικῶν εἰδῶν, ἐξημερωμένα ἢ μὴ καστανάει, τῶν ὁπῶν ὁ ἀριθμὸς κατὰ στρέμμα εἶναι μείζων τῶν ὀκτώ, δύναται νὰ παραχωρηθῶν κατὰ κυριότητα ἐπὶ τῷ ἀποκλειστικῷ σκοπῷ δενδροκομικῆς καὶ μόνον ἐκμεταλλεύσεως εἰς τοὺς κατέχοντας ταύτας. Τὸ οὕτως ἀποκτώμενον δικαίωμα κυριότητος μεταβιβάζεται εἰς τοὺς ἐκ τῶν καθελοικῶν διαδόχων συνεχιζοντας τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων, μόνον εἰς μονίμους κατοικοὺς τῆς Κοινότητος, ὄντας καὶ καλλιεργητάς. Ὁ πρὸς τὸν ἢ τοιαύτη παραχώρησις ὑποχρεοῦται ὅπως προβῇ εἰς ἐμβολιασμούς, καθαρισμὸν τῆς ἀγρίας ἐλαστέσεως, φυτεύσεις καὶ εἰς ἐκμετάλλευσιν τῶν καστανοδένδρων συμφώνως πρὸς μελέτην ἐγκρινόμενὴν ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ κατὰ τὰς ὁδηγίας ταύτας. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους δύναται ὁ πρὸς τὸν ἢ τοιαύτη παραχώρησις νὰ ἐνεργῇ φύουσιν καὶ συγκαταλλιέργειαν ἐτέρων ἡμέρων καὶ ἀγρίων δένδρων ἢ καὶ γεωργικῶν φυτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν παρελθάτωται ἡ δενδροκομικὴ δι' ἐμβολιασμένων καστανῶν ἐκμετάλλευσις. Ἡ ὡς ἄνω παραχώρησις γίνεται ἄνευ ἀνταλλάγματος καὶ δὲν δύναται νὰ ἀσφαλῇ εἰς περισσώτερα τῶν τεσσάρων στρεμμάτων δι' ἕκαστον δικαιοῦχον. Τὰ τῆς διαδικασίας παραχωρήσεως, τῆς ἐκπτώσεως τοῦ παραχωρησιούχου λόγω μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὅρων τῆς παραχωρήσεως καὶ πάντα τὰ λοιπὰ θέματα, διὰ καθορισθῶν διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδόμενου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δύναται νὰ παραχωρηθῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἐγκρινόμενῃν ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, ἐκτάσεις κείμεναι ἐντὸς δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ ἐντὸς τῶν ὁποίων φύονται ἐμβολιασμένα ἢ μὴ καστανάει ἢ ἄλλα ὁπωροφόρα ἢ καρποφόρα δένδρα. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Γεωργίας ὁρίζονται τὰ τῆς διαδικασίας ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων, τὰ τῆς καταβολῆς ἀποζημιώσεως πρὸς τοὺς δήμευς ἢ τὰς κοινότητας ὡς καὶ πάντα ἄλλα λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου.

"Άρθρον 67.

Δασοφύοντες ἄγροί.

1. Ἄγροί κείμενοι ἐντὸς ἢ πλησίον δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐξαίρετων τῶν κατηγοριῶν τῆς παρ. 1 ἐδάφ. α' καὶ β' καὶ τῶν κατηγοριῶν α' ὡς καὶ στ' τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἀποβαλόντες τὸν ὃν ἐκέκτηντο πρότερον ἀγροτικὸν χαρακτήρα, λόγω φυσικῆς δασώσεως αὐτῶν ἐπελθούσης συνεπεία τῆς μὴ καλλιεργείας τῶν ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1940 καὶ ἐφεξῆς, ἀναγνωρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου, ὅτι δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

Εἰδικῶς διὰ τὴν κατηγορίαν τοῦ ἐδάφ. γ' τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 4 τὸ παρὸν ἄρθρον ἰσχύει διὰ δασοφύοντας ἄγρους μείζους ἐκτάσεως ἐπτά (7) στρεμμάτων καὶ ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς ἀεροφωτογραφίας λήψεως τοῦ ἐτους 1945 προκύπτει ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τούτον ἡ ἔκτασις ἦτο ἀγρὸς τὴν δὲ ἀναγνώρισιν αἰτεῖται ὁ κατὰ τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1940 διεκδικῶν δικαίωμα κυριότητος κάτοχος τῶν ἄγρων τούτων. Τὸ δικαίωμα τούτου ἔχουν καὶ οἱ καθολικοὶ διάδοχοι τοῦ ἀνωτέρω κατόχου, οἱ προικολήπται καὶ οἱ εἰδικὸι διάδοχοι τούτου, ἐὰν τυγχάνουσιν σὺνζυγοί, κατήντες ἢ συγγενεῖς ἐκ πληγίου μέχρι καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ.

Ἡ ἀναγνώρισις γίνεται εἴτε πρωτοβουλίᾳ τῆς δασικῆς ἀρχῆς εἴτε κατόπιν σχετικῆς αἰτήσεως πρὸς τὴν τοπικὴν δασικὴν ἀρχήν, ὑποβαλλομένης ὑπὸ τοῦ διεκδικούντος δικαίωμα κυριότητος καὶ συνοδευομένης μετὰ ὅλα τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεία κατοχῆς καὶ κυριότητος, ὡς καὶ μετὰ ὑπεύθυνον δήλωσιν τοῦ Ν.Δ. 105/69 περὶ τῆς κατοχῆς καὶ καλλιεργείας τῆς διεκδικουμένης ἐκτάσεως πρὸ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

2. Ἡ αἴτησις ἐξετάζεται ὑπὸ Δασολόγου Δημοσίου ὑπαλλήλου, δι' αὐτοψίας, ἐφαρμογῆς τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς κατοχῆς στοιχείων, ἐκτιμῆσεως τῶν τυχόν ὑπαρχόντων προθέλων τεκμηρίων καλλιεργείας, ἤτοι ἐαυμίδων, ὁπωροφόρων δένδρων, ἰγνῶν ἀρόσεως, διαφερῶν εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς ἐλαστέσεως ἐν σχέσει μετὰ τὰς γεωτονικὰς ἐκτάσεις, λιθοστρωμάτων, ὁροσθίων, περιφράξεων, παλαιῶν κτισμάτων ἢ ἐρείπων ὡς καὶ διὰ λήψεως ἐνδονικῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων, ἐν περὶ τῶν δὲ ἀμφιβολιῶν καὶ δι' ἐρμηνείας τῆς οἰκείας ἀεροφωτογραφίας λήψεως ἐτους 1945. συντάσσεται δὲ ἐκθεσις μετὰ διαγράμματος, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπαραιτήτως διατυπῶνται πρότασις περὶ ἀποδοχῆς ἢ ἀπορρίψεως τοῦ αἰτήματος, ἡ ὁποία ὑποβάλλεται μετὰ τῆς οἰκείας Διευδύνσεως Δασῶν εἰς τὸν Νομάρχην.

3. Πάν ἡ ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου εἶναι ἀπορριπτική, ὁ αἰτῶν δικαιοῦται νὰ προσφύγει, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς τοῦ άρθρου 10 παρ. 3 τοῦ παρόντος. Ὡστόσο, ἐὰν ὁ Νομάρχης διαφωνεῖ πρὸς τὴν εἰσήγησιν δύναται νὰ παραπέμψῃ τὴν αἴτησιν εἰς τὴν ἰδίαν Ἐπιτροπὴν.

4. Πρωτόκολλα διοικητικῆς ἀποβολῆς ἢ ἀρνήσεως τῶν δασικῶν ἀγρῶν πρὸς χορήγησιν τῶν ἀναγκαίων ὁδῶν ὑλοτομίας ἢ ἄλλης καρπώσεως τῶν ἐκτάσεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος, ἀκυροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου ἐκδιδόμενης κατὰ τὰ ἀνωτέρω. Ἡ προσβολὴ τοῦ πρωτοκόλλου ἢ τῆς ἀρνήσεως χωρεῖ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ πρωτοκόλλου ἢ τῆς ὑποβολῆς τῆς περὶ ὑλοτομίας κλπ. αἰτήσεως.

Ἐξαίρετικῶς ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δύναται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ὑποβάλλουν τὴν ἐν παρ.

1. Αναφερομένην αίτησιν έστω και έάν τὰ εκδιδόντα κατ' αὐτῶν ἢ τῶν δικαιοπαρόχων των πρωτόκληλα κατέστησαν τελεσιδικία.

Κατὰ τῆς άποφάσεως τοῦ Νομάρχου χωρεῖ προσωγή ένώπιον τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ άρθρου 10 παρ. 3 τοῦ παρόντος έντός μηνός ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως ταύτης.

5. Αἱ άποφάσεις τοῦ Νομάρχου καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ άρθρου 10 παρ. 3 δέν έμποδίζουν τούς προσέλλοντας δικαιώματα κυριότητος ἐπὶ τῶν εκτάσεων τοῦ παρόντος άρθρου. νά προσφύγουν εἰς τὰ πολιτικά δικαστήρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

*Άρθρον 68.

Παραβάσεις αναφερόμεναι εἰς τὰ προστατευτικά μέτρα.

1. Διὰ φυλακίσεως μέχρις ένδς έτους τιμωρεῖται: α) ὁ καθ' οἰονδήποτε τρόπον παρεμποδίζων τήν κατὰ τὰ άρθρα 11 καὶ 12 φωτογραφησιν ἢ γαρτογραφησιν δασῶν καὶ δασικῶν εκτάσεων, β) ὁ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ελάπτων ἢ καταστρέφων τὰ ὑπὸ τοῦ άρθρου 16 προβλεπόμενα προστατευτικά έργα ἢ άλλως πως παρακωλύων τήν εκτέλεσιν αὐτῶν. έρ' ὅσον δέν συντρέχει περίπτωσης βαρύτερας άξιολογούσης πράξεως, γ) ὁ ελάπτων, καταστρέφων ἢ μετακινῶν τὰς ὑπὸ τοῦ άρθρου 20 προβλεπομένας πινακίδας, δ) οἱ διοικούντες τούς κατ' άρθρον 22 άναγκαστικούς συνεταιρισμούς, οἵτινες δέν εκπληροῦν τὰς ὑπὸ τῆς παρ. 2 στοιχ. α', β', γ' καὶ δ' τοῦ έν λόγῳ άρθρου ἐπιβαλλομένας υποχρεώσεις.

2. Ἡ ἐξ άμελείας τέλεσις τινός τῶν έν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ πράξεων τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐξ (6) μηνῶν.

*Άρθρον 69.

Παραβάσεις αναφερόμεναι εἰς τήν αντιμετώπισιν πυρκαϊῶν.

1. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 23 τοῦ παρόντος νόμου τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως δύο μηνῶν μέχρις ένδς έτους, έάν δέ αἱ παραβάσεις ἐγένοντο έντός περιοχῆς χαρακτηρισθείσης ὡς ἐπικινδύνου κατ' άρθρον 25 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον ἐξ μηνῶν. Ἐάν αἱ παραβάσεις αὗται έσθον ὡς ἐπικινδύνου πυρκαϊῶν εἰς δάσος ἢ δασικήν εκτασιν ἐπιβάλλεται φυλάκισις τουλάχιστον δύο έτῶν.

2. (Όστις παραμελεῖ τήν ἀνήκουσιν αὐτῷ υποχρέωσιν έποπτείας ἀνηλίκου νεωτέρου τῶν 17 έτῶν ἢ προσώπου άκαταλόγιστου ἢ ἡλιαττωμένης πρὸς καταλογισμόν ἱκανότητος τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ένδς έτους, έάν εκ τῆς παραμελήσεως ταύτης τὸ ὑπὸ τήν έποπτεῖαν αὐτοῦ πρόσωπον προσέκλινε πυρκαϊῶν εἰς δάσος ἢ δασικήν εκτασιν. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωροῦνται καὶ οἱ άπασχολοῦντες προσωπικόν εἰς ἐργασίας εκτελουμένας έντός ἢ πλησίον δασῶν ἢ δασικῶν εκτάσεων, οἱ ὅποιοι δέν ἔλαβον τὰ προσήκοντα μέτρα έποπτείας καὶ ὀργανώσεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, έάν εκ τῆς τοιαύτης παραμελήσεως προσεκήλυτε πυρκαϊᾷ εἰς δάσος ἢ δασικήν εκτασιν.

3. Κατὰ τῶν παραβατῶν τῆς διατάξεως τοῦ άρθρου 23 παρ. 1 στοιχ. δ' ὡς καὶ ἐκείνων, κατ' έντολήν τῶν ὁπίων οὗτοι ένεργοῦν, δύναται νά διαταχθῇ ἡ δήμεσις τῶν προΐόντων τῶν καμίνων, ὡς καὶ τῶν ἐργαλείων, μηχανημάτων, πρώτων ὕλων καὶ προϊόντων τοῦ ἐργαστηρίου ἢ τεχνικοῦ συγκροτήματος. Ἐπίσης δύναται νά άνακληθῇ ἡ άδεια λειτουργίας τοῦ κατὰ παράβασιν αὐτῆς λειτουργούντος ἐργαστηρίου ἢ τεχνικοῦ συγκροτήματος.

4. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν διὰ τοῦ άρθρου 24 παρ. 1 καὶ 3 ἐδαφ. α' ἐπιβαλλομένων υποχρεώσεων, ὁ προϊστάμενος τοῦ οἰκείου τμήματος γραμμῆς ἢ μηχανοστασίου τῶν σιδηροδρόμων τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις τριῶν μηνῶν, έάν δέ αἱ παραβάσεις αὗται έσθον ὡς ἐπικινδύνου πυρκαϊῶν εἰς δάσος ἢ δασικήν εκτασιν διὰ φυλακίσεως μέχρις δύο (2) έτῶν.

5. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν διὰ τοῦ άρθρου 24 παρ. 3 ἐδαφ. β' ἐπιβαλλομένων υποχρεώσεων, ὁ αρμόδιος διὰ τήν συντήρησιν τοῦ σιδηροδρομικοῦ δικτύου διευθυντής ὡς καὶ οἱ διευδυνταὶ τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν, τῶν σταθμῶν ύπεραστικῶν λεωφορείων καὶ σταθμῶν διοδίων ἐθνικῶν ὁδῶν τιμωροῦνται διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωροῦνται ἐπίσης οἱ πρόεδροι τῶν ΚΤΕΛ καὶ οἱ ιδιοκτήται τῶν λεωφορείων δημοσίας καὶ ιδιωτικῆς χρήσεως καθῶς καὶ ὁ αρμόδιος διευθυντής τῶν σιδηροδρόμων έν περιπτώσει παραβάσεως τῶν διὰ τῆς παρ. 6 τοῦ άρθρου 24 ἐπιβαλλομένων υποχρεώσεων.

6. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς αὐτοὺς διὰ τῶν έν άρθροις 24 παρ. 4 καὶ 48 παρ. 4 προβλεπομένων πράξεων τοῦ Νομάρχου υποχρεώσεις τιμωροῦνται, συμφώνως πρὸς τὸ άρθρον 458 Π.Κ.

7. Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως τοῦ άρθρου 29 παρ. 1 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ένδς έτους. Ὑπάλληλοι: ἡ ὄργανα τῶν ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω άρθρου προβλεπομένων ὀργῶν, μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τήν ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ άρθρου ἐπιβαλλομένην εἰς αὐτὰ υποχρέωσιν, διαπράττουν παράβασιν καθήκοντος, τιμωρουμένην μετ' τήν ποινὴν τοῦ άρθρου 259 Π.Κ.

8. Ἐγγεγραμμένοι εἰς τούς κατ' άρθρον 31 παρ. 2 καταλόγους, οἱ ὅποιοι ἀρνοῦνται έν περιπτώσει πυρκαϊᾷ νά συμμορφωθῶν πρὸς τὰς διαταγὰς τῆς δασικῆς ἀρχῆς, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ένδς έτους. Μετ' τήν αὐτὴν ποινὴν τιμωροῦνται ὡς αὐτῶς δήμαρχοι: ἡ πρόεδροι κοινοτήτων μὴ συντάσσοντες τούς κατ' άρθρον 31 παρ. 2 προβλεπομένους καταλόγους.

9. Οἱ, κατ' άρθρον 34 παρ. 1 ὀρίζόμενοι πρὸς φύλαξιν εκτάσεως εἰς ἣν ἐξερράγη πυρκαϊᾷ, άπομακρυνόμενοι άδικαιολογητῶς ἀπὸ ταύτης τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐξ μηνῶν.

10. Οἱ παραβάται τῶν κατ' άρθρον 36 ἐκδιδομένων κανονισμῶν τιμωροῦνται, συμφώνως πρὸς τὸ άρθρον 458 Π.Κ., έάν δέν συντρέχει περίπτωσης βαρύτερας άξιολογούσης πράξεως.

*Άρθρον 70.

Παραβάσεις υποχρεώσεων σχετικῶν πρὸς ἀναδασώσεις.

1. Ὁ εκχερσῶν ἢ γεωργικῶς καλλιεργῶν εκτασιν κηρυχθεῖσαν ὡς ἀναδασωτέαν τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν μηνῶν. Μετ' τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωροῦνται καὶ ἐκεῖνοι κατ' έντολήν τῶν ὁπίων ἐτελέσθησαν αἱ έν λόγῳ παραβάσεις. Ὁ άσκῶν βοσκήν έντός ἀναδασωτέας εκτάσεως καὶ ὁ μὴ λαμβάνων τὰ προσήκοντα μέτρα διὰ τήν μὴ είσοδον τῶν ζῶων ὧν ἔχει τήν φύλαξιν έντός τοιαύτης εκτάσεως, ὡς καὶ ὁ ἐπιτρέπων τήν βοσκήν εἰς τρίτους τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ένδς έτους.

2. Ὁ βλάπτων ἢ καταστρέφων δασικὰς φυτείας, φυτῶρια ὡς καὶ πάσης φύσεως ἐγκαταστάσεις καὶ ἐργαλεῖα, χρησιμοποιοῦμενα διὰ τήν ἀναδάσωσιν περιοχῆς κηρυχθείσης ἀναδασωτέας καὶ έν γένει ὁ καθ' οἰονδήποτε τρόπον παρεμποδίζων τήν ἀναδάσωσιν τοιαύτης εκτάσεως, ἰδίᾳ διὰ τῆς παρακωλύσεως τῶν ὀργάνων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἢ τῶν κατ' έντολήν ταύτης ἐργαζομένων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ένδς έτους.

*Άρθρον 71.

Ἀνεπίτρεπτος μεταβολὴ χρήσεως.

1. "Όστις, έντός δάσους ἢ δασικῆς εκτάσεως, ἄνευ δικαιώματος ἢ καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων ἐξαιρέσεων άνεγείρει οἰκισμὸν ἢ πραγματοποιεῖ οἰκισμὸν εὐσεως ἐγκαταστάσιν τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν μηνῶν.

2. Κατὰ τῶν παραβατῶν τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐπιβάλλεται υποχρεωτικῶς δήμεσις τῶν προϊόντων τῶν ὡς ἄνω άξιολογῶν πράξεων ὡς καὶ τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὅποια ἐχρησίμευσαν ἢ ἦσαν προωρισμένα πρὸς τέλεσιν αὐτῶν. Ἡ δασικὴ ἀρχὴ διατάσσει καί, έν ἀρνήσει τοῦ υποχρέου, εκτελεῖ ἄνευ ἐτέρως διατυπώσεως τήν κατεδάφισιν τῶν κτισμάτων.

3. 'Ο παρανόμως έκχερσών δάσος ή δασικήν έκτασιν, ό καλλιεργών έκτασιν έκχερσωθείσαν παρανόμως ή παραβλάπτων κατ' οίονδήποτε τρόπον τήν κατά προορισμόν χρήσιν δάσους ή δασικής έκτάσεως ως και ό ενεργών επί τούτης έκχερσωθείσης έκτάσεως πράξεις διακατοχής τιμωρείται διά φυλακίσεως τουλάχιστον τριών μηνών. Με τάς αὐτάς ποινάς τιμωροῦνται και εκείνοι κατ' ἐντολήν ή παρότρυνσιν ή εἰσδηλοῦντες ύποβολήσιν τών όποίων ἐτελέσθησαν αἱ ἐν λόγῳ παραβάσεις. Κατά τών παραβάτων ἐπιβάλλεται ύποχρεωτικῶς δήμευσις τών προϊόντων τών ως ἄνω ἀξιοποιώνων πράξεων, ως και τών ἀντικειμένων τῶ όποῖα ἐχρητίμευσαν ή ἦσαν προωρισμένα πρὸς τέλεσιν αὐτῶν.

4. Εἰς τοὺς παραβάτας τών διατάξεων τών παραγράφων 1 και 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβάλλεται όπωσδήποτε και χρηματική ποινὴ ἐκ δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000) μέχρις ἐνός εκατομμυρίου (1.000.000).

5. Ἐκτελεσται ἔργων διανοίξεως ὁδῶν μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς κατ' ἄρθρον 48 παρ. 1 τοῦ παρόντος νόμου ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας τιμωροῦνται, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 458 Π.Κ.

6. Οἱ παραβαίνοντες τοὺς ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας κατ' ἄρθρον 52 παρ. 4 ἐγκρινόμενους κανονισμοὺς τιμωροῦνται, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 458 Π.Κ.

7. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς ὑπὸ τών ἄρθρων 51 παρ. 3 και 57 παρ. 4 και τὰς κατ' ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἐπιβαλλόμενας ὑποχρεώσεις τιμωροῦνται διά φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους και διά χρηματικῆς ποινῆς 200.000 μέχρις 10.000.000 δραχμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΤΕΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

"Αρθρον 72.

Δικαίωμα προτιμήσεως.

1. Προκειμένου περί ιδιωτικῶν δασῶν και δασικῶν ἐκτάσεων πέραν τῶν πενήκοντα (50) στρεμμάτων, τῶν όποίων οἱ ἰδιοκτῆται ἐπιθυμοῦν νὰ μεταβιβάσουν ταῦτα πρὸς τρίτους διά πωλήσεως, τὸ Δημόσιον κέκτηται δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ ἴσοις ὅροις διά τήν ἀγοράν αὐτῶν.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο ὑφίσταται και ὡς πρὸς ἰδανικά μερίδια τῶν ιδιωτικῶν δασῶν ή δασικῶν ἐκτάσεων τὰ όποῖα πωλοῦνται ὡς τοιαῦτα. Τὸ δικαίωμα προτιμήσεως δὲν δύναται νὰ ἀσκήσῃ ἐπὶ ιδιωτικῶν δασῶν ή δασικῶν ἐκτάσεων αἱ όποῖαι ὑπὴρχονταν εἰς οἰκιστικήν περιοχὴν ή ἀπετέλεσαν τοιαύτην περιοχὴν ή ἐπὶ ιδιωτικῶν δασῶν ή δασικῶν ἐκτάσεων ἀνηκόντων εἰς οἰκοδομικοὺς συνεταγισμοὺς διά τήν παρὰχώρησιν τῶν ἐπὶ μέρους δασοτεμαχίων εἰς τὰ μέλη των, ἐκτὸς ἂν συντρέχει περίπτωσις ἀσκήσεως αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολεοδομικῆς νομοθεσίας.

2. Πᾶς ἰδιοκτῆτης δάσους ή δασικῆς ἐκτάσεως προτιθέμενος νὰ πωλήσῃ τοῦτο ή ταύτην πρὸς οἶονδήποτε τρίτον ὑποχρεοῦται νὰ γνωστοποιήσῃ τήν τοιαύτην πρόθεσίν του πρὸς τὸν οἰκεῖον δασάρχην δι' ἐγγράφου δηλώσεως του περιεχοῦσης συνοπτικὴν περιγραφήν τοῦ πρὸς πώλησιν δάσους ή δασικῆς ἐκτάσεως μετὰ μνείας τῶν τίτλων κτήσεως αὐτοῦ ή τῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρίσεως τῆς ἰδιοκτησίας του, τῶν στοιχείων τοῦ ὑποψηφίου ἀγοραστοῦ και τοῦ τιμήματος εἰς ὃ συνεφωνήσῃ νὰ πρᾶγματοποιήσῃ ή πώλησις. 'Ο δασάρχης διαβιβάζει ἀμελλητί τήν δήλωσιν πρὸς τὸ Νομαρχικὸν Συμβούλιον Δασῶν, τὸ όποῖον, διαπιστών τήν ὑπαρξίν τίτλων ή ἀποφάσεων ἀναγνωριστικῶν τῆς κυριότητος και κρίνον περὶ τοῦ εὐλόγου τοῦ ζητουμένου τιμήματος, ἀποφαινεται περὶ τῆς ἐνδείκνυμένης ἀσκήσεως ή μὴ τοῦ δικαιώματος προτιμήσεως

εἰς τήν συγκεκριμένην περίπτωσιν. Ἐὰν οἱ προσκεκλιμένοι τίτλοι ή ἀποδεικτικά τῆς κυριότητος στοιχεῖα κρίνονται μὴ ἐπαρκῆ ή δὲν ἀναφέρονται εἰς τὸ πρὸς πώλησιν ἀκίνητον, τὸ νομαρχικὸν συμβούλιον δασῶν παραπέμπει τὸ θέμα τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς κυριότητος εἰς τὸ οἰκεῖον Συμβούλιον Ἰδιοκτησίας Δασῶν, ἐπιλαμβάνόμενον και ἀποφαινόμενον ἐπὶ τούτου κατ' ἀπόλυτον προτίμησιν. Ἡ τοιαύτη παραπομπὴ γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ὑποβάλλοντα τήν δήλωσιν ή τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ. Ἐκδοθείσης θετικῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ τελευταίου τούτου συμβουλίου και γενομένης ταύτης ἀποδεκτῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἀκολουθοῦνται τὰ ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα.

3. Ἐφ' ὅταν τὸ Νομαρχικὸν Συμβούλιον ἤθελε ἀποφασίῃ ὑπὲρ τῆς ἀγορᾶς τοῦ δάσους ή τῆς δασικῆς ἐκτάσεως εἰς τήν προσφερομένην τιμὴν, ὃ δηλῶν καλεῖται δι' ἐγγράφου προσκλησεως τοῦ Νομάρχου ἐπιδεδωμένης εἰς αὐτὸν ή τὸν ἐν τῇ δηλώσει ὁριζόμενον ἀντίκλητον τὸ ἐραζόμενον ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεώς του, ὅπως προσέλθῃ ἐνώπιον συμβολαιογράφου ἐν καθ' ὁρίζουμένη ἐν τῇ προσκλήσει ἡμέρᾳ και ὥρᾳ πρὸς ὑπογραφήν τοῦ πωλητηρίου συμβολαίου ἐπὶ τῇ εἰς αὐτὸν καταβολῇ τοῦ δηλωθέντος τιμήματος. Ἡ κατὰ τὰ ἄνωτέρω ὁριζουμένη ἡμέρα ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου δὲν δύναται νὰ ἀπέλθῃ πέραν τῶν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διαληφθείσης μηνιαίας προθεσμίας. Ἡ ὡς ἄνω μηνιαία προθεσμία παρεκτείνεται κατὰ τρεῖς εἰσέτι μῆνας ἐν περιπτώσει παραπομπῆς τοῦ θέματος τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἰδιοκτησίας εἰς τὸ Συμβούλιον Ἰδιοκτησίας Δασῶν, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα.

4. Ἐὰν τὸ Δημόσιον δὲν ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ή παρέλθουν αἱ προθεσμίαι τοῦ ἐνός ή τεσσάρων μηνῶν κατὰ τὰς προβλεπόμενας εἰς τὰς προηγούμενας παραγράφους, ὃ δηλῶν δικαιούται νὰ χωρήσῃ ἐλευθέρως εἰς τήν σύναψιν τῆς συμβάσεως πωλήσεως τοῦ δάσους ή δασικῆς ἐκτάσεως πρὸς τὸν γνωστοποιηθέντα ὑποψήφιον ἀγοραστήν ή και ἕτερον ἀντὶ τοῦ δηλωθέντος τιμήματος ή μεγαλύτερου. Τήν εὐχέρειαν ταύτην κέκτηται ὃ ἰδιοκτῆτης τοῦ δάσους ή δασικῆς ἐκτάσεως ἐπὶ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν περιελούσεως τῆς ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως ἐπὶ τῆς κατὰ τήν παράγραφον 2 δηλώσεώς του.

5. Πᾶσα αἰτία πωλήσεως μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος ιδιωτικοῦ δάσους ή δασικῆς ἐκτάσεως ἀνευ προηγούμενης τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ή ή μεταβιβάσις ἀντὶ τιμήματος μικροτέρου τοῦ περιλαμβανομένου εἰς τήν κατὰ τήν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου δήλωσιν ὑπόκεινται εἰς ἀκύρωσιν κηρυττομένην δι' ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τόπον ἀρμοδίου πρωτοδικείου κατόπιν ἀγγώγης τοῦ Δημοσίου ἐνεργομένης ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς τοιαύτης μεταβιβάσεως. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν πωλήσεως δάσους ή δασικῆς ἐκτάσεως ὃ συντάσσων τὸ συμβόλαιον ὑποχρεοῦται νὰ ἐρευνήσῃ τήν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου και νὰ κάμῃ σχετικὴν μνείαν εἰς τὸ συμβόλαιον, ὡς και νὰ διαβιβάζῃ ἀντίγραφον τούτου ἀμελλητί εἰς τὸν οἰκεῖον δασάρχην.

6. Οἱ συμβαλλόμενοι και μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὡς και τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ Ν.Δ. 86/1969, διώκονται ποινικῶς και τιμωροῦνται διά φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους.

7. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν και Γεωργίας καθορίζεται εἰς τὰς λεπτομερείας αὐτῆς ή διά τήν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου διαδικασία και εἰδικότερον ὃ τύπος τῆς ὑποδείξεως ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ δηλώσεως, ὡς και τῆς πρὸς αὐτὸν προσκλήσεως, τὰ τοῦ ἐλέγγου τῶν τίτλων και τῆς ἐν περιπτώσει μὴ ὑπάρξεως ἀδιαμφισβητήτων τίτλων παραπομπῆς τοῦ θέματος τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἰδιοκτησίας εἰς τὸ οἰκεῖον Συμβούλιον Ἰδιοκτησίας Δασῶν, τὰ τοῦ τρόπου καταβολῆς τοῦ τιμήματος εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκείου Ταμείου Γεωργίας. Κτηνοτροφίας και Δασῶν, ὡς και πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια.

*Αρθρον 73.

'Αποτελεσματισμός και οροθέτησις δημοσίων δασών.

1. 'Εφ' ὅσον εἰς περιοχὴν τινα δὲν ὑφίσταται κτηματολόγιον ἢ δὲν ἔχει ἐνεργηθῆναι κτηματογράφησις τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐπιτρέπεται ὥπως τὸ Δημόσιον προβαίνει εἰς τὸν ἀποτελεσματισμὸν καὶ οροθέτησιν τῶν δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐν σχέσει πρὸς ἰδιωτικὰ δάση ἢ δασικὰς ἐκτάσεις ἢ ἄλλα ἰδιωτικὰ ἀκίνητα (ἐξωτερικὸς ἀποτελεσματισμός) ἢ πρὸς ἀκίνητα ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον καὶ μὴ ἔχοντα τὸν χαρακτήρα τοῦ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως (ἐσωτερικὸς ἀποτελεσματισμός). Ὁ ἀποτελεσματισμός καὶ ἡ οροθέτησις ἐνεργεῖται παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ δασάρχου ἐνὸς ἐκπροσώπου τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ προέδρου καὶ ἐνὸς τεχνικοῦ ὑπαλλήλου τῆς νομαρχίας, ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἐπὶ παρούσῃ καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ συνιδιοκτητῶν τῶν ὁμόρων δασῶν ἢ ἄλλων ἀκινήτων, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερομένου, συντασσομένου σχετικοῦ πρωτοκόλλου ἀποτελεσματισμοῦ καὶ οροθετήσεως. Ὁμοίως ἐπιτρέπεται ἡ προσωρινὴ οροθέτησις τῶν δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἐν σχέσει πρὸς τὰ διαχειριζόμενα ὡς διακατεχόμενα δάση καὶ δασικὰς ἐκτάσεις, συντασσομένου παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς πρωτοκόλλου προσωρινῆς οροθετήσεως. Ἡ τοιαύτη οροθέτησις οὐδαμῶς ἐπηρεάζει τὰ ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐκτάσεων δικαιοῦματα κυριότητος τοῦ Δημοσίου.

2. Τὸ πρωτόκολλον κοινοποιεῖται παρὰ τοῦ δασάρχου ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, οἱ ὅποιοι δικαιοῦνται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως νὰ υποβάλουν ἐνστάσεις κατὰ τοῦ γενομένου ἀποτελεσματισμοῦ καὶ οροθετήσεως. Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἐκδικάζονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἀρθρου 10 παρ. 3. ἀποφαινομένης ὁριστικῶς περὶ τοῦ ἀποτελεσματισμοῦ καὶ τοποθετήσεως τῶν οροσημίων. Ὑβριστικῶς διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς προσδίδεται ἀντὶ τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν, ὁ εἰρηνοδίκης τῆς περιοχῆς. Τυχὼν ἀμφισβήτησις περὶ τῶν ὁρίων δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἀποτεσματισθέντος καὶ οροθετηθέντος κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἀποφαινομένου ἐπὶ τῇ ἀγωγῇ τινὸς τῶν ἐνδιαφερομένων ἀσκουμένη ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ ὁριστικοῦ ἀποτεσματισμοῦ. Τὸ πρωτοδικεῖον δικάζει ἐκ τῶν ἐνόμων ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς ἀποδεικτικοῦ στοιχείου, τῆς ἀποφάσεώς του ὑποκειμένης μόνον εἰς ἔφεσιν.

3. Ἡ δαπάνη τοῦ ἀποτεσματισμοῦ καὶ τῆς οροθετήσεως πλὴν τῶν διακατεχομένων ἐκέρχεται κατὰ τὸ ἥμισυ τὸ Δημόσιον καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ τοῦς ὁμόρους ἰδιοκτῆτας ἀναλόγως τοῦ ἀναπτύχματος τῶν ὁρίων ἐκάστης ὁμόρου ἰδιοκτησίας. Περὶ τῆς ἀναλογούσης εἰς ἕκαστον δαπάνης συντάσσεται εἰδικὴ πράξις τῆς ἐπιτροπῆς τῆς παραγράφου 1. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ὁμόρου ἰδιοκτητοῦ νὰ καταβάλῃ τὴν βεβηλόμεναι αὐτὸν δαπάνην αὕτη εἰσπράττεται διοικητικῶς κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

4. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, καθορίζονται αἱ διαδικασίαι καὶ οἱ εἰδικότεροι ὅροι τοῦ ἀποτεσματισμοῦ καὶ οροθετήσεως τῶν δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, τὰ τοῦ τρόπου ὑπολογισμοῦ τῆς δαπάνης, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα ἀναγκαία λεπτομέρεια.

5. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου κτήματα τὰ ὁποῖα παρεχρήσθησαν ὡς δάσος εἰς κοινότητα πρὸ τοῦ ἔτους 1940, ἀνήκουν κατὰ κυριότητα εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε κατόχους των μέχρις ἐκτάσεως τριᾶκοντα (30) στρεμμάτων κατὰ κάτοχον.

Ὡς συνοριακὸν καθεστῶς μεταξὺ τῶν ἰδιωτικῶν κτημάτων ἀναγνωρίζεται ἐκεῖνο τὸ ὅποιον συχνὰ καὶ ἐπανειλημμέναι διαχειριστικαὶ πράξεις διὰ μακρᾶς καὶ ἀδικήπου ἀσκήσεως καὶ ἐξέρχονται. Ἐκτάσεις θανδροκομικῶς καλλιεργούμεναι ὡσαύτως πρὸ τοῦ 1940 καὶ εὐρισκόμεναι ἐντὸς Δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως παραχωροῦνται κατὰ κυριότητα εἰς τοὺς κατόχους των μέχρις ἐκτάσεως τριᾶκοντα (30) στρεμμάτων κατὰ κάτοχον.

*Αρθρον 74.

Διάθεσις χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν.

1. Δημόσια χορτολιβαδικὰ ἐδάφη, τὰ ὁποῖα δὲν περιλαμβάνονται ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ὥστε νὰ ἀποτελοῦν μετὰ τῆς δασικῆς βλαστήσεως ἐνιαεῖον σύνολον κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 3 παρ. 3 προβλεπόμενα, οὐδὲ κηρύσσονται ἕνεκα τοῦ προστατευτικοῦ αὐτῶν χαρακτήρος ἢ ἐξ ἄλλου λόγου δασοτάκα κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 38 παρ. 1 ἔως καὶ 3 ὁριζόμενα. Ἀφοῦ χορτογραφεύθουν περιεργονταί, ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως καὶ διατίθενται πρὸς ἀγροτικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις ἢ παραχωροῦνται πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν κεφαλαίῳ ΣΤ' τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων σκοπῶν.

2. Ἰδιωτικὰ χορτολιβαδικὰ ἐδάφη τελοῦνται ὑπὸ τὰς ἐν παραγράφῳ 1 συνδύχας διέπονται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς ἀστικῆς καὶ ἀγροτικῆς νομοθεσίας, ἐπιφυλασσόμενης τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 62 τοῦ παρόντος νόμου.

3. Πᾶσα ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ χαρακτήρος ἢ τῶν ὁρίων ἐκτάσεως ὑπαγομένης εἰς τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐπιλύεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 10 παρ. 3 ἐπιτροπῆς.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκδιδομένης ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καθορίζεται ἡ διαδικασία παραδόσεως τῆς διαχείρισεως ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως τῶν δημοσίων ἐκτάσεων τῆς παραγράφου 1, ὡς καὶ πάσης ἄλλης ἐκτάσεως εὐρισκόμενης ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία εἰς τὸ μέλλον ἤθελε χαρακτηρισθῇ κατὰ τὴν ἐν ἀρθροῖς 11 ἔως καὶ 14 διαδικασίαν ὡς μὴ ὑπαγομένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Μέχρι τῆς ὡς εἴρηται παραδόσεως αἱ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας τελοῦσαι ἐκτάσεις ἐξακολουθοῦν ὑπαγομέναι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ δασικοῦ κώδικος, μετὰ τὴν παραδοσὶν των εἰς τὰς ἐποικιστικὰς ταιαύτας.

5. Ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παραδόσεως τῆς διαχείρισεως τῶν ἐν αὐτῇ περιγραφομένων δημοσίων ἐδαφῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις τῆς κατὰ τὰ ἀρθρα 52, 53, 54, 55 παρ. 2 καὶ 56 τοῦ παρόντος νόμου ἀδειῶν ἢ ἐγκρίσεων ἄνευ προηγουμένης ὑπευθύνου βεβαιώσεως τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας γεωργίας περὶ μὴ ὑπάρξεως ἢ μὴ καταλληλότητος ἄλλων ἐδαφῶν πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν σκοπῶν δι' οὓς ζητεῖται ἡ ἄδεια ἢ ἐγκρίσις ἐπεμεβάσεως εἰς δημόσια δάση ἢ δασικὰς ἐκτάσεις.

*Αρθρον 75.

Ἐποικιστικαὶ ἐκτάσεις.

1. Ἐκχέρσεως τῶν παραχωρηθεισῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀγροτικῆς νομοθεσίας μέχρι τῆς 11ης Ἰουνίου 1975 ἐποικιστικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ' ὅσον ἔχουν μορφὴν δασικῶν ἐκτάσεων καὶ κατόπιν ἀδείας τοῦ νομάρχου κρίνοντος μετὰ γνώμην τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν περὶ τῆς τυχόν ἐνδεικνυμένης κηρύξεως αὐτῶν ὡς ἀναδασωτέων. Ἐκχέρσεως τοιούτων ἐκτάσεων, αἱ ὁποῖαι διατήρησαν τὴν μορφὴν δάσους ἀπαγορεύεται, τυχὼν δὲ καταστρεφόμεναι ἐκ πυρκαϊᾶς ἢ ἄλλως πῶς ἀποφλοοῦμεναι κηρύσσονται ὑποχρεωτικῶς ἀναδασωτέαι.

2. Κοινὴ ἔργηται δασικαὶ ἐκτάσεις ὡς καὶ διαθέσιμοι τοιαῦται τοῦ ἀγροτικοῦ κώδικος δύνανται νὰ ἀποδοθῶν εἰς τὴν ἀγροτικὴν ἐκμετάλλευσιν ἢ νὰ διατεθῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ κεφαλαίου ΣΤ' τοῦ παρόντος ἢ ἄλλων εἰδικῶν νόμων πατασμένων σκοπῶν, διὰ πράξεως τοῦ κατὰ περίπτωσιν ἀρμοδίου ὀργάνου, ἐκδιδομένης μετὰ προηγουμένην γνώμην τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν, κρίνοντος περὶ τῆς τυχόν ἐνδεικνυμένης κηρύξεως αὐτῶν ὡς ἀναδασωτέων.

3. Η κατά τας προηγούμενας παραγράφους προβλεπόμενη αναδάσωση δέον να κηρυχθή εντός τριετίας από της υπέρ ταύτης γνωμοδοτήσεως του νομαρχιακού συμβουλίου δασών, άλλως ή διάθεσις των εκτάσεων χωρεί ελευθέρως.

4. Αί κατά το άρθρον 18 παρ. 2 έδαφ. Α', Β' και Γ' του Ν. 2185/1952 ήδη συντελεσθείσαι απαλλοτριώσεις δικτηρούν το κύρος των, ή δέ πραγματοποιήσις του δι' αὐτῶν επιδιωχθέντος σκοπού είναι πάντοτε ελευθέρα, μὴ κωλυμένη ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

5. Διοικητικαὶ παραχωρήσεις δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν εκτάσεων πρὸς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ιδιωτικοῦ δικαίου ἢ καὶ ιδιώτας ἐνεργηθεῖσαι μετὰ τὴν 21ην Ἀπριλίου 1967 κατὰ παράβασιν τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραχωρήσεως κειμένων διατάξεων, ἀνακαλοῦνται ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀνεξαρτήτως τοῦ διαδραμόντος χρόνου καὶ τῆς τυχόν μεταγραφῆς τοῦ ὧς ἂνω ἀκύρου τίτλου. Ἡ ἐκ νέου παραχώρησις τούτων κατὰ κυριότητα ἢ κατὰ χρῆσιν ἐπιτρέπεται μόνον ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ προϋποθέσεις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

6. Γαίαι τῆς κατηγορίας τοῦ άρθρου 1 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος (Ν.Δ. 86/18.1.1969) μεταβιβάζεται εἰς κτηνοτρόφους διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου νομίμως μεταγραφέντος, ἐφ' ὅσον προέρχονται, εἴτε ἐξ εκτάσεων ἐξαίρεσι-
 θέντων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ἀγροτικῆς Νομοθεσίας ὑπὲρ τῶν φερομένων ὡς ιδιοκτητῶν τῶν ἐκ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς νομοθεσίας, εἴτε ἐξ ἀγορᾶς κτημάτων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκουσίας πωλήσεως τοῦ άρθρου 127 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος (Β.Δ. 29 — 10/6.12.1949) καὶ ἄρθρ. 7 τοῦ Ν.Δ. 2185/52 «περὶ ἀπαλ/σεως κτημάτων πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν ἢ κτηνοτρόφων», παραχωροῦνται κατὰ κυριότητα καὶ ἂνευ ἀνταλλάγματος μερίμνη τῆς Δ/σεως Ἐργείου Ἱδιοκτησίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας εἰς τοὺς κτηνοτρόφους εἰς τοὺς ὁποίους μεταβιβάσθησαν αἱ γαίαι αὗται διὰ τοῦ ὧς ἂνω συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἢ εἰς τοὺς καθολικοὺς ἢ εἰδικῶς διαδόχους αὐτῶν ἐφ' ὅσον τυγχάνουν κατὰ κύριον ἐπάγγελμα κτηνοτρόφοι ἢ γεωργοκτηνοτρόφοι κατὰ τὴν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῆς παραχωρήσεως.

Ἡ κατὰ τ' ἂνω παραχώρησις διενεργεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 71 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, ἀνακαλεῖται δὲ δι' ὁμοίας ἀποφάσεως εἰς περίπτωσιν ἀναιρέτου μεταβολῆς τῆς χρήσεως τῶν παραχωρουμένων εκτάσεων ὡς κτηνοτροφικῶν ἢ κατὰ τὴν τῶν εἰς τεμάχια μὴ θυνάμενα ν' ἀποτελέσουν αὐτοδύναμον κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὴν βοσκοικονόμη-
 τῆς εκτάσεως.

7. Τῆς κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ρυθμίσεως ἐξαίρουται αἱ εκτάσεις ἢ τμήματα αὐτῶν αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν εἰς τὰς κατηγορίας τῆς παρ. 1 ἔδαφ. α' καὶ β' καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ χορηγηθῆσιν ἐδάφην, τὰ κείμενα εἰς τὰς ἐν τῇ παρ. 2 τοῦ άρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερόμενας περιοχάς. Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν εκτάσεων αὐτῶν ὡς ιδιοκτησίας τρίτων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς ἰσχύουσας δασικῆς νομοθεσίας.

8. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐντὸς ἐνὸς ἐτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, καθορίζονται τὰ τῆς ὑποβολῆς τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, τὰ τῆς διαδικασίας διὰ τὴν διενέργειαν τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραχωρήσεων, τὰ τοῦ τρόπου καὶ διαδικασίας τυχόν καταμήσεως, τὰ τῶν περι-
 ορισμῶν καὶ κυρώσεων πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος άρθρου ὁρων καὶ πᾶσα ἐτέρα ἀναγκαία λεπτομέρεια.

9. Ἐκτάσεις περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 1 καὶ 4 τοῦ Ν. Δ. 221/74 «περὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων τινῶν καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. 203/68 περὶ παραχωρήσεως ἢ ἐκμισθώσεως ἐπου-

κιστικῶν εκτάσεων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς Περιφερειακῆς Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως, δύνανται νὰ παραχωροῦνται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Τράπεζαν Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως Α.Ε. (ΕΤΒΑ) κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν τούτων ὀριζομένην διαδικασία πρὸς δημιουργίαν Βιομηχανικῶν Περιοχῶν ὑπὸ ὁρους καθοριζομένου εἰς τὴν κοινὴν Ὑπουργικὴν ἀπόφασιν.

Ἐπὶ τῶν οὕτω γενομένων παραχωρήσεων δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ παράγραφοι 5, 6 καὶ 7 τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 221/1974 οὐδὲ ἀπαιτεῖται ἡ ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ άρθρου προβλεπόμενη οἰκονομοτεχνικὴ μελέτη καὶ ἄδεια σκοπιμότη-
 τος». Τὰ ἀνωτέρω ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένων παραχωρήσεων πρὸς τὴν ΕΤΒΑ Α.Ε. διὰ τὴν δημιουργίαν Βιομηχανικῶν Περιοχῶν.

10. Ἐπὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων δι' ἀποφάσεως τῆς Ε.Α. πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων γεωργοκτηνοτρόφων, εἰς περίπτωσιν καδ' ἣν ἐλατὸς μὲν γῶρα διανομῇ τῶν καλλιεργη-
 σίμων εκτάσεων, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν βοσκοσίων τοιούτων, λόγῳ τοῦ ὅτι οἱ ἀποκατασταθέντες προετίμησαν τὸ σύστημα τῆς ἀναμῆς βοσκῆς τῶν παραχωρηθέντων αὐτοῖς κτηνοτροφικῶν κλήρων, οἱ ἀποκατασταθέντες γεωργοκτηνοτρόφοι ἐκείνου χωρίου ἀναγνωρίζονται ἐξ ἀδιαιρέτου συγκύριοι τῆς ἀπαλλο-
 τριωθείσης βοσκοσίου εκτάσεως κατὰ ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων ὧν ἕκαστος ἐκρίθη δικαιούχος.

11. Συμβόλαια ἀνταλλαγῆς κατάρτισθέντα καὶ ὑπογρα-
 φέντα μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ ιδιωτῶν, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν. Δ. 86/1969 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» καὶ πρὸ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ, καὶ δι' ὧν ἀντηλλάγησαν ιδιωτικὰ δάση καὶ δασικαὶ εκτάσεις μὲ δασικὰς ἢ μὴ εκτάσεις τοῦ Δημοσίου, εἶναι ἔγκυρα καθὼς καὶ αἱ εἰς αὐτὰ περιεγ-
 μεναι συμβάσεις ἀνταλλαγῆς, ἐφ' ὅσον κατηρτίσθησαν συμ-
 φῶνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 86/1969.

12. Δασικαὶ εκτάσεις, ἀγοραθεῖσαι μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1969 δι' ὁριστικῶν συμβολαίων πρὸς οἰκοδομικὴν συν-
 εταιρίαν καὶ ὑπαγοφείσαι εἰς τὸ σγῆδιον πόλεως μέχρι τέ-
 λους τοῦ ἔτους 1970 διὰ Β.Δ. ἐκδοθέντων προτάσει τῶν Ὑ-
 πουργῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ Γεωργίας, μεταβιβάζονται δέ, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, διὰ ὁριστικῶν συμβολαίων εἰς τὰ μέλη τῶν. Θεωροῦνται ὡς μὴ ἀτήκονται εἰς τὸ Δημόσιον.

13. Ἱδιωτικαὶ δασικαὶ εκτάσεις ἐραπτόμεναι ἐγκειμένη-
 νου σχεδίου Δήμου ἢ Κοινότητος καὶ τῶν ὁποίων ἔχει ἀρθεῖ ὁ χαρακτηρισμὸς ὡς ἀναδασωτέων, ἐντάσσονται εἰς τὸ ἐγκε-
 κριμένον σγῆδιον τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος διὰ προεδρ. Δ/τος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δημ. Ἔργων καὶ Γεωργίας, ἐφ' ὅσον πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἔχει ἐγκο-
 θεῖ ἡ ὑπαγωγή τῶν εἰς τὸ ρυμοτμητικὸν σχέδιον ὑπὸ τοῦ ρυθμι-
 στικοῦ σχεδίου καὶ τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων, μετὰ τὴν γενομένην προηγουμένως παραχώρησιν ἂνευ ἀνταλλάγμα-
 τος εἰς τὸν Δήμον ἢ τὴν Κοινότητα τῶν προβλεπόμενων κοι-
 νωχρηστῶν χώρων τοῦ σχεδίου.

Ἄρθρον 76.

Εἰδικὸς λοχαρισμὸς Κ.Τ.Γ.Κ.Δ.

1. Ἀπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενα ἔσο-
 δα ἢ εἰσπράξεις τοῦ Δημοσίου ἐκ πωλήσεων, παραχωρήσεων, ἐπιβολῆς γρηματικῆς εισφορᾶς, δι' ἀποζημιώσεως διὰ χρήσιν ἢ φθορὰν δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν εκτάσεων, ὡς καὶ τὰ τέλη διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ιδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν εκτά-
 σεων ὑπὸ τῶν Συμβολίων Ἱδιοκτησίας Δασῶν περιέρχονται εἰς εἰδικὸν λοχαρισμὸν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν διατίθενται δὲ ὑποχρεωτικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἀγορᾶς ιδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν εκτάσεων ἢ τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρι-
 ωσιν αὐτῶν ἢ ἄλλων εκτάσεων πρὸς ἀναδάσωσιν ἢ τὴν ἐξα-
 γορὰν ιδιωτικῶν δικαιωμάτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πα-
 ρόντος νόμου. Ἐπίσης ὑπὸ τοῦ λοχαρισμοῦ τούτου δύνανται νὰ χρηματοδοτηθοῦν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεω-
 γίας ἐπείγοντα προγράμματα ἀναδασώσεων εἰς περιοχὰς περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 25 τοῦ παρόντος νόμου, ἢ προμηθείας τεχνι-
 κῶν μέσων πρὸς ἀντιμετώπισιν δατοπυρκαϊῶν εἰς τὰς αὐτὰς περιοχάς.

2. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας καθορίζονται τὰ τῆς διαδικασίας εἰσπράξεως καὶ ἀποδόσεως τῆς κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον χρηματικῶν ποσῶν, αἱ λεπτομέρειαι τῆς τῆς τοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ ὡς καὶ τὰ τοῦ τρόπου χρηματοδότησεως τῶν ἀνωτέρω ὀριζομένων σκοπῶν.

Ἄρθρον 77.

Ἐπίλυσις χρηματικῶν διαφορῶν.

Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον προβλεπόμεναι πράξεις ἐπιβολῆς χρηματικῆς εἰσφοράς ἢ καταλογισμοῦ χρηματικῆς ὀφειλῆς εἰς ἕκτος οἰονδήποτε φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ οἰκείου δικαστοῦ καὶ κοινοποιούνται δι' ἐπιδόσεως πρὸς τὸν ἐκδίδοντα ἢ ὑποχρέωσις. Προκειμένου περὶ ὑποχρέωσιν οἰκτικῶν ἰδιωτικῶν δαπνῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ὡς καὶ δικαστικῶν δημοσίων δαπνῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, μὴ ἐχόντων κατοικίαν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ νομοῦ, ἢ κοινοποιήσις εἶναι ἰσχυρὰ ἂν γίνῃ πρὸς τὸν διορισθέντα καὶ δηλωθέντα εἰς τὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν ἀντίκλητον ἢ πρὸς τὸν διαχειριστὴν τοῦ δάτους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως. Κατὰ τῆς καταλογιστικῆς πράξεως ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἀσκουμένη ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ρηθείσης κοινοποιήσεως ἐνώπιον τοῦ κατὰ τόπον ἀρμόδιου διοικητικοῦ πρωτοδικείου. Οἱ λόγοι ἀνιρέσεως καὶ τὰ τῆς διαδικασίας ἐν γένει πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ὡς ἄνω διαφορῶν καὶ τὰ τῆς ἀπώσεως τῶν ἐνδίκων μέσων ὡς καὶ οἱ λόγοι ἀνιρέσεως ρυθμίζονται διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδόμενου ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τῆς προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης. Διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐν λόγῳ προεδρικοῦ διατάγματος ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 34 τοῦ Ν. 702/1977.

Ἄρθρον 78.

Ἐξουσιοδοτήσεις.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δημοσιευόμεναι εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ρυθμίζονται πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου.

2. Τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν εἰς τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 7 ὡς καὶ 10 τοῦ παρόντος συμβούλια καὶ ἐπιτροπῆς μετεχόντων, ρυθμίζονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ Ν. 754/1978.

3. Πρὸς μελέτην τῶν ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου προκύπτόντων ζητημάτων, τὴν κατάρτισιν καὶ συντονισμόν τῶν ὑπ' αὐτῶν προβλεπομένων κανονιστικῶν πράξεων ὡς καὶ διὰ τὴν ἀναμόρφωσιν καὶ ἐνοποίησην τῆς ὅλης δασικῆς νομοθεσίας ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ αὐτῆς καὶ προσαρμογῆς τῆς πρὸς τὰς συνταγματικὰς διατάξεις ὡς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ συγκροτηθῇ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας εἰδικὴ νομοπρακτικὴ ἐπιτροπὴ, διαρρυθμμένη ἐνδεχομένως καὶ εἰς τμήματα μέχρι τῶν τριῶν καὶ ἀποτελούμενη ἐκ δικαστικῶν λειτουργῶν, μελῶν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Εἰς αὐτὴν δύναται νὰ διορισθῶν καὶ μέχρι δύο καθηγηταὶ ἀνωτάτων σχολῶν ὡς καὶ μέχρι δύο δικηγόροι ἢ ἰδιῶται ἔχοντες εἰδίκευσιν εἰς τὰ συναφῆ πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἔργον θέματα. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἄτινα μετὰ τοῦ προέδρου αὐτῆς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶν τὰ ἐνδεχὰ καθορίζεται συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 79.

Σχέσεις πρὸς κειμένια διατάξεις.

1. Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου:

α. Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2, 8 ὡς καὶ 31, 33, 34 παρὰγραφου 1, 3 καὶ 4, 35 ὡς καὶ 40, 43 ὡς καὶ 48, 53, 153 ὡς καὶ 159, 188 ὡς καὶ 199, 202, 206 ὡς καὶ 208, 210 ὡς καὶ 218, 281 καὶ 283 ὡς καὶ 285 τοῦ Ν.Δ. 86/1969 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» (Φ.Ε.Κ. τ. 7Α/18.1.69).

β. Τὰ ἄρθρα 10 τοῦ Νόμου 177/1975 «περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ν.Δ. 86/69 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» (Φ.Ε.Κ. τ. 205Α/27.9.75).

γ. Τὰ ἄρθρα 212 (εἰς δ.τ. ἀρρὰ τὸ Συμβούλιον Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν καὶ τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον Δασῶν) 214 ὡς καὶ 225 παρὰγραφ. 3 τοῦ Π.Δ. 433/1977 «περὶ Ὁργάνισμο τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας» (Φ.Ε.Κ. 133Α/18.5.77).

δ. Τὰ ἄρθρα 22 καὶ 23 τοῦ Νόμου 663/1977 «περὶ τροποποιήσεως κ.π.» (Φ.Ε.Κ. τ. 215Α/5.8.77).

2. Ρυθμίσεις τοῦ δασικοῦ κώδικος ἢ ἄλλων εἰδικῶν νόμων, ἀναφερόμεναι εἰς τὴν δασικὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τὰ δικαιώματα τρίτων ἐπὶ δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, τὴν διαχείρισιν τῶν δασῶν καὶ τὴν ἀσκίαν τῆς δασοπονίας, τὴν δασικὴν φορολογίαν, τὸ δασικὸν προσωπικόν, τὰ δασικὰ ἔργα, τὴν θήραν καὶ τὸν ποινικὸν κολασμὸν τῶν δασικῶν ἀδικημάτων, ἄτινα ἀναφέρονται εἰς τὰ ἀνωτέρω θέματα διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, ἐφ' ὅσον διὰ τοῦ παρόντος δὲν θεσπίζεται ρητὴ παρέκκλισις ἀπὸ ταῦτα.

Ἄρθρον 80.

1. Ὅπου ἐν τῷ Νόμῳ 248/1976 «περὶ φύλλου καταγραφῆς. Μητρώου Ἱδιοκτησίας καὶ ὀριζομένης τῶν δασικῶν ἐκτάσεων κ.π.» ἀναφέρονται αἱ λέξεις «δασικαὶ ἐκτάσεις» νοοῦνται αἱ εἰς τὸ ἄρθρον 3 παρὰγραφοι 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6 ἐδάφιοι β' καὶ γ' τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερόμεναι ἐκτάσεις καὶ ἐδάφη.

2. Τὸ ἄρθρο 2 τοῦ Νόμου 248/1976 καταργεῖται.

Ἄρθρον 81.

1. Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου 248/1976 τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθεῖ:

α' Ἄρθρον 7.

Ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς συντάξεως τοῦ φύλλου καταγραφῆς (κτηματοῦ χάρτου) περιοχῆς τινος, καλοῦνται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ συνεργείου κτηματογραφῆσεως, διὰ δημοσίας προσκλήσεως, ἀναρτωμένης εἰς τὸ οἰκεῖον Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν καπάζστημα καὶ εἰς τὴν οἰκίαν Διεύθυνσιν Δασῶν ἢ εἰς τὸ οἰκεῖον Δασαρχεῖον, ἀνακοινουμένης δὲ καὶ δι' οἰονδήποτε μέσου ἐνημερώσεως, οἱ ἀξιούντες οἰονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ τῇ ὑπὸ κτηματογράφειν δασικῇ ἐν γένει ἐκτάσει ἢ τῶν ἐντὸς αὐτῆς ὑφισταμένων ἐτέρας μορφῆς χρήσεως ἢ φύσεως ἐκτάσεων, ἔστω καὶ ἂν διὰ καλλιεργείας ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἥλλαξαν μορφήν ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ἐξήκοντα (60) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀναρτήσεως τῆς προσκλήσεως εἰς τὸ οἰκεῖον Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν καπάζστημα καὶ εἰς τὸ οἰκεῖον Δασαρχεῖον, διατυπώσουν τὰς τυχόν ἀξιώσεις των δι' ὑπομνήματα κατατιθεμένου ἀτελῶς καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, εἰς τὸν Γραμματεῖα τοῦ συνεργείου κτηματογραφῆσεως ἢ τὰς οἰκείας ὡς ἂν δασικὰς ἀρχάς, ἢ τὸν Διοικητὴν τῆς πλησιεστεράς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς. Ἐν τῷ ὑπομνήματι ἀναγράφονται λεπτομερῶς ἡ ἔκτασις, αἱ πλευρικαὶ διαστάσεις, τὰ ὅρια, τὸ ἀξιούμενον δικαίωμα, ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος κτήσεως αὐτοῦ καὶ τὰ λοιπὰ κτηματολογικὰ στοιχεῖα τῆς διεκδικουμένης ἐκτάσεως. Ἡ ἀνωτέρω πρόκλησις κοινοποιεῖται καὶ εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφεσον, διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ προβολὴν τῶν τυχόν ὑφισταμένων δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου.

2. Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 248/1976, τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθεῖ:

α' Ἄρθρον 11.

Πρὸς καθορισμὸν τῶν ὀρίων τῶν δασικῶν ἐν γένει ἐκτάσεων, καλοῦνται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ συνεργείου κτηματογραφῆσεως οἱ διὰ τῆς ἐν ἁρθρῷ 7 τοῦ παρόντος προσκλήσεως ἀξιούντες οἰονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ τῇ κτηματογραφουμένη δασικῇ ἐν γένει ἐκτάσει ἢ τμήματι ταύτης, ὡς καὶ οἱ ἀξιούντες τοιοῦτο δικαίωμα ἐπὶ τῶν ὁρίων αὐτῆς ἀκινήτων ἐτέρων μορφῶν χρησιμοποιήσεως γῆς, ὅπως ἐμφανισθῶν ἐπὶ τόπου αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐξουσιοδοτουμένου ἀντιπροσώπου καὶ συνεργαζομένου μετὰ τοῦ συνεργείου κτηματογραφῆσεως. Τὸ Δημοτικὸν ἐκπρωσπεῖται ἐν προκειμένῳ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ Δασῶν ἢ τοῦ οἰκείου Δασάρχου ἢ τῶν

ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἢ τῶν ὑπὸ τούτων ἐντεταλμένων δασικῶν ὁργάνων. Ἐὰν οἱ ὅμοιοι συμφωνήσουν περὶ τοῦ ὁρίσμου τῶν ὁρίων τῆς δασικῆς ἐν γένει ἐκτάσεως, συμπληροῦνται ἡ τυχὼν ἀπαιτούμενη σήμανσις τῶν ὁρίων καὶ ἀναπαριστῶνται ἐπὶ τοῦ χάρτου αἱ οὕτως ὁρισθεῖσαι ὁριοθετικαὶ γραμμαί.

Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ὁμόρων ἢ ἐγέρσεως ἀμφισβητήσεων, ὁ προϊστάμενος τοῦ συνεργείου συμβουλευόμενος τὰ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑφισταμένου στοιχεῖα φωτογραφήσεως καὶ χαρτογραφήσεως, ὡς καὶ ἐκπρόσωπον τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἢ ὁργανον τῆς Ἀγροφυλακῆς, ἢ τοὺς εἰς τὸ ἄρθρον 10 ἀναφερομένους ὁριοθετικὰς προσδιορίζει τὰ πιθανὰ ὅρια κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ αὐτοῦ ὡς τοιαῦτα ἀποτυπῶνται ἐπὶ τοῦ χάρτου. Ἐπίσης ἀποτυπῶνται ἐπὶ τοῦ χάρτου ἡ τοπογραφικὴ δικαγρᾶμματος καὶ αἱ ἀπόψεις τῶν ἀντιλεγοντῶν.

Ἄρθρον 82.

Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Νόμου 248/1976 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἄρθρον 14.

1. Πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 τοῦ παρόντος ἀντιρρήσεων ἢ αἰτήσεων καθίσταται ἀρμοδίον τὸ Εἰρηνοδικεῖον ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται ἡ ὑπὸ κτηματογράφειν περισχὴ.

2. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν ἐκάστης κατὰ τὸ ἄρθρον 12 καὶ 13 τοῦ παρόντος ἀντιρρήσεων ἢ αἰτήσεων, ἀκολουθεῖται ἡ διαδικασία τῶν ἁρθρῶν 789 καὶ ἐπόμενα τοῦ Κ.Π.Δ. «περὶ διαδικασίας ἐκουσίας δικαιοδοσίας».

3. Τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπόμενον Εἰρηνοδικεῖον δὲν ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐξετάσεως τῶν ἰδιοκτησιακῶν δικαιῶν δασικῶν ἐκτάσεων, δι' ἃς ἐξεδεδόχθαι ἤδη Δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐπὶ τακτικῶν ἀγωγῶν ἢ πράξεις τῶν κατὰ Νόμον ἀρμοδίων ἐκστῶτε Διοικητικῶν Ἀρχῶν, δι' ὧν ἐκρίθησαν αὐταὶ ὡς Δημόσια ἢ Ἰδιωτικαὶ ἢ διακατεχόμενα, ἐπιτραπέσιος τῆς κατεστάσεως τῶν παρ' ἰδιωτῶν ἢ δι' εἰδικῶν Νόμων παρεχωρήθησαν κατὰ κυριότητα ἢ νομὴν εἰς Δήμους ἢ Κοινότητας ἢ καλλιεργητὰς ἢ παρεχωρήθησαν πρὸς οἰκηθῆσθαι κάρπωσιν, μέχρι τῆς 21 Ἀπριλίου 1967 καὶ τέλος τῶν περιπτώσεων καὶ ἃς ἐκκρεμῶν ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων Πολιτικῶν Δικαστηρίων τακτικαὶ ἀγωγαί.

Ἄρθρον 83.

Τὸ ἄρθρο 15 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 248/1976 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἄρθρον 15.

1. Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 τοῦ παρόντος ἀντιρρήσεων ἢ αἰτήσεων τὸ Δημόσιον ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ Δασῶν ἢ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δασάρχου ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἢ τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου ἢ Παρέδρου ἢ Δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ἢ παρὰ δικηγόρου τοῦ Δήμου.

Συντερχόντων ἐξαίρετικῶν λόγων, δύναται νὰ ὁρίζεται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας Δικηγόρος, ἀμειβόμενος κατὰ τὰς περὶ Κώδικος Δικηγόρων διατάξεις. Ἐπίσης πᾶς ἀντιλέγων δύναται νὰ παραστή εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως ἐξουσιοδοτουμένου, δικαιούμενος ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ λάβῃ γνώσιν τοῦ φακέλου, ὡς καὶ νὰ αἰτηθῇ ἀντίγραφα κεκρωμένα τῶν ἐν αὐτῷ σχετικῶν ἐγγράφων.

2. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδικείου χωρεῖ ἔφεσις ἐν μέρει τῶν ἀνδιαιρετικῶν, ἐνώπιον τοῦ κατὰ τόπον ἀρμοδίου Πολυμελοῦς Πρωτοδικείου, ἀσκουμένη ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου καὶ ἐκδικαζομένη κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἀνω διαδικασία.

3. Ὅπου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 248/1976 ἀναφέρεται ἡ ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 14 ὁριζομένη ἐπιτροπὴ, ἐφεξῆς νοεῖται τὸ Εἰρηνοδικεῖον καὶ ὅπου ἀναφέρεται Συμβούλιον Ἰδιοκτησίας Δασῶν, νοεῖται τὸ Πολυμελὲς Πρωτοδικεῖον.

Ἄρθρον 84.

Ἐναρξίς ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμεραν κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΙ	ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ	ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΕΥΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ	ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΑΣ	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΙΑΝΙΑΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ	ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΔΗΣ
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ
ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΑΛΚΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Δεκεμβρίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Η ετήσια συνδρομή της Έφημερίδας της Κυβερνήσεως, ή τιμή των φύλλων της που πωλούνται τμηματικά και τα τέλη δημοσιεύσεων στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίστηκαν από 1 Ιανουαρίου 1979 ως ακολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικών Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Άνωνύμων Έταιρειών κ.λπ.	»	3.000
8. » » Δελτίο Έμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ίδιοκτησίας	»	200
9. Για όλα τα τεύχη και το Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οι Δήμοι και οι Κοινότητες του Κράτους καταβάλλουν το 1/2 των ανωτέρω συνδρομών.

Ύπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογούν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κ.λπ.	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Άνωνύμων Έταιρειών κ.λπ.	»	150
8. » » Δελτίο Έμπ. καὶ Βιομ. Ίδιοκτησίας ..	»	10
9. Για όλα τα τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Η τιμή πώλησής κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., είναι 3 δρχ., από 9 ως 40 σελ. 8 δρχ., από 41 ως 80 σελ. 15 δρχ., από 81 σελ. και άνω ή τιμή πώλησής κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατά 15 δρχ. ανά 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Στὸ τεύχος Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνέλευσεις, τῶν κατὰ τὸ ἀρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἀρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ασφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, τοῦ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις ..	»	1.000
5. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	»	4.000
6. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	1.000
7. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν»	»	600
8. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων περιστασιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν γενικά, καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τίς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
9. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς πληρεξουσιοτήτος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἀρθρο 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	2.000
10. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν»	»	10.000

11. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67» Δραχ. | 1.000 |

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967» » | 1.000 |

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν ..	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιστασιακῶν στοιχείων	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	1.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

ΙΙ. Στὸ Τέταρτο τεύχος τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων

Τὸ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων στὸ Τεύχος Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης, ποὺ πρέπει νὰ καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), ὁρίσθηκε γενικὰ σὲ 5 ο/ο.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

- Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴ Γενικὴ Δ/ση τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:
 - στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),
 - στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεία καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τίς 192378/3639/1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκύκλιες διαταγῆς τοῦ Γ.Λ.Κ.,
 - στὶς περιπτώσεις συνδρεμῶν ἐξωτερικοῦ: εἴταν ἡ ἀποστολὴ τους γίνεται μὲ ἐπιταγὴς μαζί μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς
ΑΘΑΝ. ΠΑΝ. ΣΠΗΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ